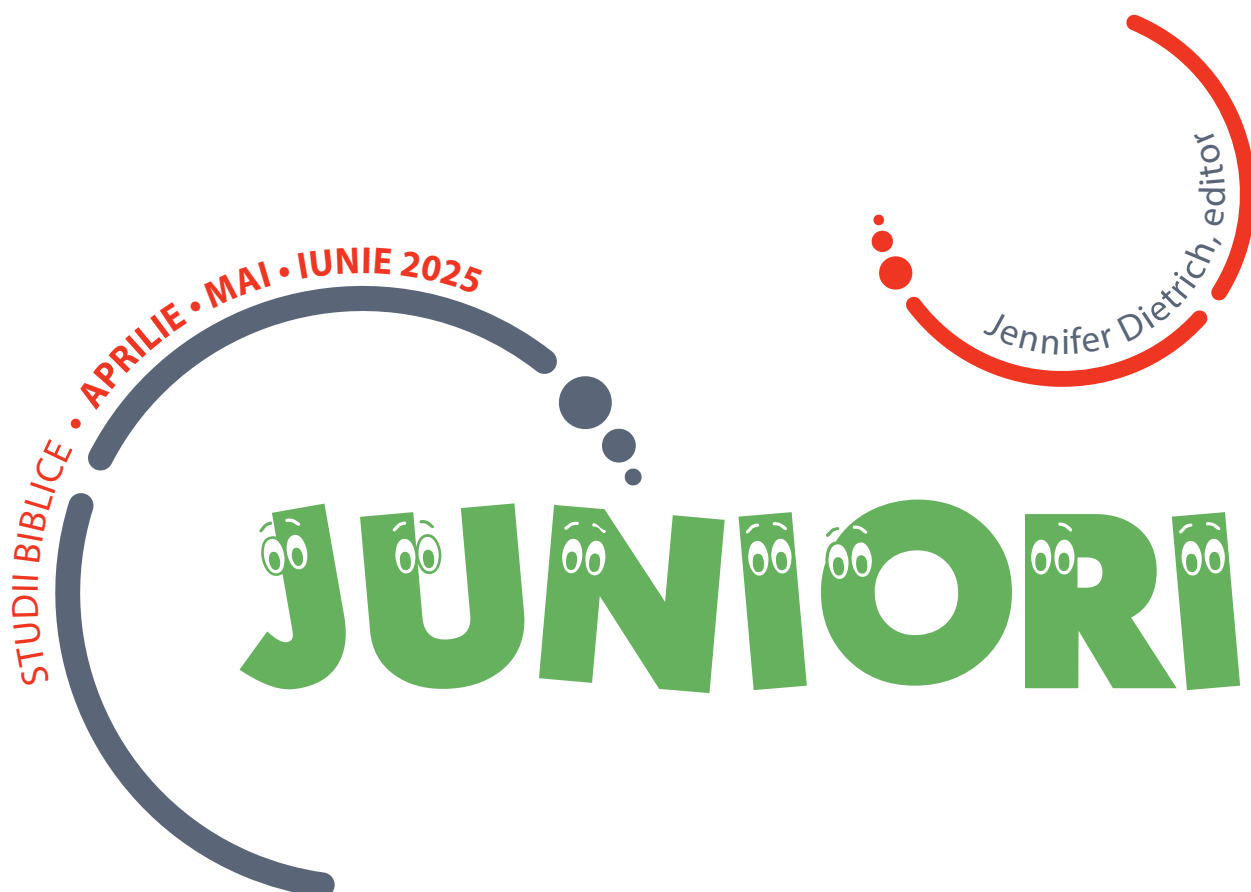

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

©2022 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Lucrare apărută sub coordonarea Departamentului Școala de Sabat al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acestora.

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Raluca Ulmeanu

Redactare: Rebeca Iordan

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2015.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării www.viatasisanatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro

Site: www.viatasisanatate.ro

ISBN 978-606-087-668-7

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României poate fi consultată pe site-ul acestei instituții.

Cuprins

	14. Pavel la Roma	4
15. Scrisori de la Roma	8	
	16. Sfârșind alergarea	12
17. Petru și Ioan	16	
	18. Nu vă lăsați înșelați.....	20
19. Rodul neascultării	24	
	20. Scrisori de la Isus.....	28
21. Compromisul fatal	32	
	22. Păgânizarea bisericii	36
23. Apostazia	40	
	24. Biserica persecutoare	44
25. Răspândirea luminii.....	48	
	26. Misionari credincioși.....	52

Pavel la Roma

Text de memorat: Efesenii 6:10,11

„Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.”

DUMINICĂ

**Pavel este încurajat
(Faptele apostolilor 28:14,15)**

DUPĂ ce au petrecut iarna în Malta, Pavel și însoțitorii săi au fost urcați pe o corabie spre Puzole, un oraș de pe coasta Italiei. Roma era încă la 225 km depărtare, dar Puzole era principalul său port maritim. Cele două orașe erau conectate printr-un drum bun.

Când creștinii care trăiau în Puzole au aflat că Pavel sosise, l-au rugat să rămână cu ei. Iuliu, centurionul care se ocupa de prizonieri, a fost foarte amabil cu Pavel și i-a permis să rămână cu creștinii de acolo timp de o săptămână întreagă. **Faptele apostolilor 28:14** ■

Între timp, creștinii din Roma au auzit vestea că Pavel era pe drum spre ei. Unii dintre ei, datorită lucrării lui Pavel, se convertiseră în alte orașe și, între timp, s-au mutat în Roma. O, cât de nerăbdători erau să-l vadă din nou! Unii dintre ei au pornit la drum pentru a-i ieși în întâmpinare.

Dar Pavel se lupta cu dezamăgirea. În cele din urmă, a ajuns aproape la Roma. Timp de mulți ani sperase să viziteze acest oraș. Dar acum era prizonier. Cum mai putea el să facă ceva util pentru Isus? Fără să se plângă, el a parcurs drumul lung; dar era foarte trist.

În cele din urmă, au ajuns la doar 64 de km de Roma. În timp ce mergeau

cu greu prin mulțime, mulți îl priveau disprețuitor pe bătrânul cu părul alb, care acum se afla la un loc cu criminalii, și îi adresau cuvinte nepoliticoase, batjocoritoare. Dar Pavel a auzit deodată un strigăt de bucurie și a simțit cum două brațe puternice îl îmbrățișează. „Pavel! O, Pavel!”

Pavel a recunoscut imediat pe cineva dintr-un oraș în care el câștigase suflete pentru Isus. Iuliu a oprit înaintarea, iar prizonierii și oamenii priveau reîntâlnirea emoționantă dintre cei doi. Apoi au mers mai departe.

Același lucru s-a întâmplat din nou și din nou pe măsură ce oamenii îl recunoșteau pe Pavel și îl îmbrățișau ca și cum ar fi fost iubitul lor tată. Și, de fiecare dată, Iuliu oprea înaintarea și le permitea să aibă câteva minute de întâlnire plină de bucurie. Cum s-a simțit Pavel când călătoria a luat sfârșit? **Versetul 15** ■

Aplicație: *Ce binecuvântare au fost acei credincioși pentru Pavel! Cum ai putea încuraja pe cineva despre care știi că ar putea fi descurajat?*

LUNI

**Întâlnirea cu evreii
(Faptele apostolilor 28:16-29)**

CÂND au ajuns la Roma, Iuliu i-a transferat pe Pavel și pe ceilalți prizonieri la căpitanul străjerilor care păzeau palatul Cezarului. Iuliu a făcut un raport bun despre Pavel și a prezentat și scrisoarea pe care o trimisese Festus cu privire la el. Ca urmare, căpitanul străjerilor nu l-a aruncat pe Pavel în închisoare. În schimb, i-a permis să își închirieze propria casă. Avea să fie legat de un soldat, dar oricine putea să-l viziteze,

iar el avea în continuare libertatea de a lucra din casa lui.

Ca de obicei, Pavel a vrut să spună vestea bună despre Isus mai întâi evreilor. Din moment ce nu putea merge la sinagogă, el i-a invitat pe conducătorii evreilor din Roma să vină la casa lui.

Deoarece era prizonier, Pavel a vrut să clarifice mai întâi orice neînțelegere cu privire la el. A afirmat că nu era vinovat de nicio crimă. Într-adevăr, romanii care îl judecaseră îl găsiseră nevinovat, dar evreii nu acceptaseră să fie eliberat. Prin urmare, el a fost forțat să facă apel la Cezar. Singura lui „crimă” era aceea că el credea în Isus ca Mesia, despre care Scripturile evreiești vorbiseră cu claritate. **Faptele apostolilor 28:17-20** □

Ca răspuns, liderii evrei i-au transmis că până la acel moment nu auziseră nicio acuzație la adresa lui. L-au întrebat dacă avea să le spună ce credea despre Isus.

La timpul stabilit, mulți evrei au venit la casa lui Pavel; și el le-a vorbit toată ziua. A împărtășit mărturia lui personală și le-a arătat, folosind Scripturile Vechiului Testament, că Isus era Mesia. Unii au ales să creadă ce spunea Pavel. Mulți alții erau convinși că Pavel avea dreptate, dar au ales să nu creadă în Isus. Cât de trist! Care au fost ultimele cuvinte ale lui Pavel pentru ei? **Versetele 25-28** □

Aplicație: *Ne-am putea întreba cum de acei evrei au putut respinge astfel de dovezi atât de clare. Ai fost vreodată convins că ceva este corect, dar totuși să alegi să nu ascuți sau să nu crezi? Este acest lucru diferit de ce ai făcut ei?*

MARȚI

Lucrând din Roma (Faptele apostolilor 28:30,31)

EVREII nu se grăbeau să vină la Roma pentru a-l acuza pe Pavel înaintea Cezarului. Lisias (căpitanul din Ierusalim) și Felix, Festus și Agripa, toți afirmaseră că Pavel nu făcuse nimic greșit. Ultima șansă a evreilor era să-l convingă pe Cezar să-l condamne pe Pavel, iar singura cale prin care puteau face asta era prin viclenie și înșelăciune. O întârziere mai mare avea să le dea timp pentru a-și perfecționa planurile.

Dar Dumnezeu a transformat întârzierea într-o binecuvântare. Chiar dacă Pavel nu putea să iasă din casa lui, el tot răspândește vestea cea bună despre Isus pentru toți cei care veneau să-l viziteze. Împăratul roman din acel moment, sau Cezarul, era Nero, un om foarte rău.

Dar chiar și unii dintre oamenii din propria lui casă au devenit creștini datorită mărturiei lui Pavel. **Filipeni 4:22** □

Pavel putea sincer să spună că ceea ce i se întâmplase se dovedise a fi o binecuvântare. **Filipeni 1:12-14** □

Din moment ce Pavel nu putea vizita personal bisericile pe care le întemeiase, el le-a scris scrisori. Câteva dintre aceste scrisori sunt în Biblia noastră sub titlul de cărți, cum ar fi: Efeseni, Filipeni, Coloseni și Filimon. Începând de săptămâna aceasta, noi vom studia aceste patru scrisori.

Acestea au fost o mare binecuvântare pentru biserici. Credincioșii nu apreciaseră pe deplin tot ceea ce făcuse Pavel pentru ei. Acum, când el nu-i mai putea vizita, și-au dat seama câtă nevoie aveau de ajutor pentru a continua munca pe care el o începuse. Acum ei prețuiau și dădeau atenție sfaturilor sale scrise.

De asemenea, Pavel a gestionat deplasările și slujirea lucrătorilor pe care îi pregătise. Prin această, el a putut să încurajeze bisericiile pe care le plantase și a început să lucreze în domeniul nou. Astfel, Pavel a petrecut următorii doi ani în casa lui, continuând să răspândească vestea bună despre Isus. **Faptele apostolilor 28:30,31** □

Aplicație: *Cât de mult a binecuvântat Dumnezeu lucrarea lui Pavel în Roma! El va binecuvânta și lucrarea ta, dacă vei face întotdeauna tot ce este posibil, indiferent unde te-ai afla.*

MIERCURI

Un sclav fugar se convertește (Filimon)

ONISIM era un om care își predase inima lui Dumnezeu în urma lucrării lui Pavel din Roma. El fusese un sclav care furase de la stăpânul său și fugise la Roma. Nu știm cum l-a găsit pe apostol; dar când Pavel l-a întâlnit, l-a ajutat mai întâi cu partea financiară, iar apoi i-a spus vestea bună despre Isus.

În timp, Onisim a fost schimbat și a devenit un urmaș al lui Isus. Apoi a devenit unul dintre ajutoarele de nădejde ale lui Pavel. Dar era încă un sclav fugar. Creștin fiind, el avea acum responsabilitatea de a-și

îndrepta greșeala față de stăpânul său. Nu avea să-i fie ușor. Stăpânii erau adesea foarte cruzi cu sclavii lor; sclavii fugari puteau fi chiar uciși.

Stăpânul lui Onisim era un bărbat numit Filimon. Acesta era un creștin care locuia în Colose.

Pare ciudat ca un creștin să fie proprietar de sclavi. Cu toate acestea, trebuie să nu uităm că atunci

sclavia era o parte foarte importantă a societății romane. Pavel a ales cu înțelepciune să nu atace în mod direct instituția sclaviei, dar el a arătat principii care aveau să ducă la încetarea sclaviei.

Pavel plănuia să-l trimită pe Tihic în Asia Mică cu scrisori pentru diferite biserici. Deoarece Colose era în aceeași zonă, l-a trimis și pe Onisim cu el (Coloseni 4:7-9). Pavel i-a dat lui Onisim o scrisoare pentru Filimon. În această scrisoare, Pavel îl ruga pe Filimon să-l accepte pe Onisim ca pe fratele său creștin. Mai mult, el s-a oferit să fie responsabil personal pentru orice datorie pe care Onisim o avea la Filimon. Găsește scrisoarea în Biblia ta și ia-ți timp să o citești. Se numește Filimon. **Filimon 1-25** ■

Ce exemplu frumos de amabilitate creștină!

Pavel nu i-a solicitat lui Filimon să-l accepte pe Onisim. În schimb, el l-a rugat cu amabilitate să o facă.

Aplicație: *Atunci când dorești ca cineva să facă ceva pentru tine, ceri cu insistență sau rogi cu amabilitate?* **Proverbele 15:1** ■

JOI

Efesenii

O ALTĂ scrisoare pe care Pavel a scris-o în timp ce se afla la Roma a fost cartea Efesenii. Probabil că a fost una dintre scrisorile pe care le-a dus Tihic bisericilor din Asia Mică. (Efesenii 6:21). Deci, Efesenii a fost scrisă probabil cam în același timp cu scrisoarea către Filimon.

În această scrisoare, Pavel îi îndeamnă cu sinceritate pe credincioși să manifeste unitate creștină. Acest lucru se poate întâmpla doar atunci când fiecare este lipsit de egoism și răbdător cu ceilalți membri. **Efesenii 4:1,2** ■

Corpul uman este o altă ilustrare bună a modului în care ar trebui să funcționeze biserica. Fiecare parte a corpului — picioare, inimă, ochi, stomac și toate

celelalte — lucrează împreună pentru a face un întreg perfect. În același mod, Dumnezeu a dat fiecărui membru al bisericii diferite daruri, și toate trebuie să lucreze împreună în armonie. **Versetele 11-13** ■

Pavel a arătat apoi cum se poate îndeplini acest principiu al unității și în familie. Femeile ar trebui să se supună soților lor, iar soții ar trebui să-și iubească soțiile la fel cum a iubit Isus biserica. **Efesenii 5:22-33** ■ Copiii ar trebui să se supună părinților, iar părinții să țină cont să nu îi înfurie pe copiii lor. **Efesenii 6:1-4** ■ Sclavii să fie ascultători și să facă o treabă bună, iar stăpânii să-i trateze pe sclavi cu amabilitate. **Versetele 5-9** ■

Ce imagine frumoasă a modului în care familiile pot trăi împreună în armonie creștină! Dar noi știm că nu este ușor să trăiești astfel; uneori pare că trebuie să te lupți pentru a avea acest stil de viață. Pavel știa și asta. Știa că lupta noastră nu este împotriva altor oameni. Noi trebuie să luptăm chiar împotriva lui Satana. **Versetul 12** ■

Din moment ce nu putem câștiga împotriva lui Satana prin forțe proprii, Pavel ne recomandă o cale spre victorie, aceea de a ne proteja cu armura lui Dumnezeu. Citește cu atenție **versetele 13-18** ■ și gândește-te la modul în care fiecare piesă din armură ne ajută să câștigăm lupta împotriva lui Satana.

Aplicație: *Dumnezeu nu te va forța să porți armura Sa; trebuie să alegi o porți. Versetul 13* ■ *Vei alege să porți armura lui Dumnezeu în fiecare zi?*

VINERI

Colosenii

P AVEL a mai scris și cartea Colosenii — o scrisoare către biserica din Colose — în timp ce era la Roma. Această scrisoare a făcut parte dintre scrisorile pe care Pavel le-a trimis prin Tihic la bisericile din Asia Mică (Colosenii 4:7-9). Scrisoarea către Colosenii a fost probabil scrisă cam în același timp cu cele către Filimon și Efesenii. În această scrisoare, Pavel vorbește despre ceva numit „taina ținută ascunsă”. Această taină, spune Pavel, este ceva ce a rămas nedescoperit pentru o lungă perioadă de timp, dar acum

nu mai era un secret. Care este această taină? Pavel spune că este „Hristos în voi, nădejdea slavei”. **Coloseni 1:26,27; 1 Timotei 3:16** ■

Deci „taina lui Dumnezeu” este într-adevăr vestea cea bună despre Isus pe care Pavel a tot predicat-o — planul de mântuire. Este greu de înțeles pentru noi că Dumnezeu Fiul a fost dispus să vină pe acest pământ. Este greu de pătruns cum s-a putut naște ca om, iar apoi să moară pentru păcatele noastre. Și poate partea cea mai uimitoare a acestei taine este cum poate Dumnezeu să ia oameni păcătoși și să-i facă curăț și sfinți, potrivești pentru a trăi pentru totdeauna în Împărăția Lui. Dar, mulțumim lui Dumnezeu, este adevărat!

Apoi, Pavel a vorbit despre cum devine posibilă această minune în dreptul nostru. Ar trebui să ne gândim la lucrurile de sus și să ne socotim morți față de stilul vechi de viață - lăcomie, furie și un limbaj urât, idealul fiind să trăim după stilul de viață arătat de Dumnezeu — altruism, răbdare și vorbire curată. **Coloseni 3:1-15** ■

Nu există nicio limită pentru binecuvântările pe care Dumnezeu le va da celor care Îl invită să lucreze în viața lor. Pavel spune că putem să-I aducem mulțumire pe deplin, „aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu”. **Coloseni 1:10,11** ■

Aplicație: Tu ai parte de „taina lui Dumnezeu” în viața ta? Îl lași să te schimbe sau setezi limite cu privire la modul în care dorești ca El să lucreze în viața ta? Gândește-te la lucrurile cerești și roagă-L chiar acum să preia controlul asupra tuturor aspectelor din viața ta. El vrea să te facă o persoană frumoasă din toate punctele de vedere. El Și-a dat viața pentru a putea face acest lucru.

REBUS:

Orizontală

2. Trimitea scrisori misionare
3. Principalul port maritim al Romei
6. Epistolă a lui Pavel scrisă cam în același timp cu Filimon și Coloseni
8. Împăratul roman care l-a judecat pe Pavel
9. Proprietar de sclavi; cel căruia Pavel i-a trimis o scrisoare
11. A dus scrisorile lui Pavel bisericilor din Asia Mică

Verticală

1. Orașul în care trăia Filimon
4. Un sclav fugar convertit
5. Un alt nume pentru împăratul Romei
7. Centurionul care se ocupa de Pavel și de ceilalți prizonieri
10. Insula unde Pavel a petrecut iarna de după naufragiu

Potrivește:

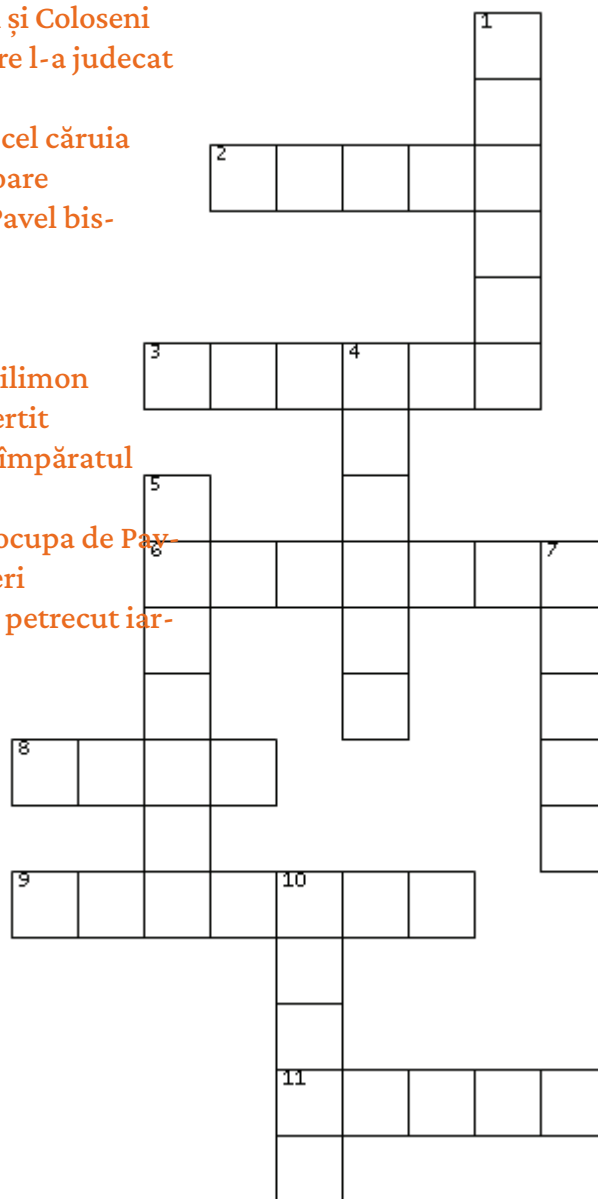
Efesenii 6:10-17

1. ____ Curea
2. ____ Platoșă
3. ____ Încălțăminte
4. ____ Scutul
5. ____ Coiful
6. ____ Sabia

- A. Cuvântul lui Dumnezeu
- B. Credința
- C. Neprihănirea
- D. Mântuirea
- E. Adevărul
- F. Evanghelia păcii

Faptele apostolilor
28:14-31;
Filimon; Efesenii; Colosenii;
Faptele Apostolilor,
p. 447-478

Referințe

Scrisori de la Roma

Text de memorat: 1 Timotei 4:12

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

DUMINICĂ

Filipeni

CÂt a fost prizonier la Roma, Pavel nu a mai avut libertatea de a călători și de a predica așa cum o făcuse înainte. Dar nu a uitat niciodată bisericile pe care le întemeiasă și le-a trimis scrisori pline de sfaturi și încurajări.

Săptămâna trecută am studiat cărțile: Filimon, Efeseni și Coloseni. Pavel a trimis aceste scrisori în Asia Mică prin Tihic și Onisim. Astăzi vom continua prin studierea cărții Filipeni — scrisoarea lui Pavel către biserica din Filipi.

Creștinii din Filipi erau mai iubitori și mai loiali decât oricare dintre membrii celorlalte biserici înființate de Pavel. De asemenea, erau printre cei mai generoși în trimiterea de ajutoare pentru cheltuielile lui Pavel. Ei îl trimiseseră recent pe Epafrodit cu un alt dar pentru Pavel. Acum, Pavel îl trimitea pe Epafrodit înapoi la ei cu o scrisoare, mulțumindu-le pentru darul lor (Filipeni 2:25-30).

Pavel dorea cu sinceritate ca toți credincioșii din Filipi să fie uniți. Acest lucru se putea întâmpla doar dacă fiecare credincios credea despre ceilalți că sunt mai buni decât el însuși și se îngrijea de alții mai întâi. **Filipeni 2:1-4** ■

Pentru a-i inspira pe filipeni să ajungă la acel ideal, Pavel le-a scris despre exemplul lui Isus. El era Dumnezeu, dar acceptase să devină om, iar apoi să moară răstignit pe o

cruce. Purtându-se astfel, El nu a urmărit binele personal, ci binele celorlalți. El a murit, astfel încât noi să putem trăi. Prin scrierile lui, Pavel ne încurajează și pe noi să imităm acest exemplu minunat de altruism.

Versetele 5-8 ■

Pavel a vorbit în mod repetat și despre bucurie — de aproape 20 de ori în cele 104 versete din Filipeni. Pentru el, bucuria nu reprezenta ceva optional, ceva ce puteai avea doar dacă simțeai asta. **Filipeni 4:4** ■

Cum putea un om care era prizonier de atâta timp să vorbească astfel? Pavel învățase cum să fie mulțumit în toate situațiile și avea încredere că Isus va avea grijă de el întotdeauna. El depindea de Isus să-i dea putere pentru orice avea să se întâmple. **Versetele 6,7,11-13** ■

Aplicație: *Alegi și tu să fii mulțumit în orice situație? Cum se poate întâmpla acest lucru?* **Versetul 19** ■

LUNI

Evrei — prima parte

TIMP de 1 500 de ani, serviciile religioase ale evreilor se centraseră în jurul sanctuarului — fie că vorbim de cortul mobil construit în pustie, fie de templul din Ierusalim. Pentru noi este ușor să vedem că toate acele ceremonii și sacrificii erau simboluri ale lui Isus. Ele aveau rolul de a le aminti oamenilor ca El avea să vină să-și dea viața pentru a-i salva de păcatele lor. De aceea, acestea nu mai erau necesare după moartea lui Isus pe cruce.

Dar creștinilor evrei le era greu să admită că serviciile de la sanctuar deveniseră inutile după moartea lui Isus. Ei știau că acestea fuseseră rânduite de Dumnezeu. Ar

fi schimbat Dumnezeu atât de brusc ceva ce El Însuși stabilise?

Mai erau doar câțiva ani până când templul din Ierusalimul avea să fie complet distrus. Dacă acești creștinii evrei încă mai priveau templul ca fundament al credinței lor, ei aveau să-și piardă cu ușurință credința în Dumnezeu atunci când acesta avea să fie distrus. Dumnezeu știa că iudeii creștini aveau nevoie să înțeleagă că templul și serviciile de acolo își pierduseră orice semnificație. Într-adevăr, Dumnezeu stabilise serviciile de la sanctuar, dar scopul lor era acela de a arăta spre Isus. Acum, că Isus venise, nu mai era nevoie de acele servicii ceremoniale. Aceste ceremonii și sacrificii fuseseră doar simboluri pentru Isus Însuși.

Așa că, atunci când templul și-a pierdut semnificația, ce anume ar fi trebuit să-i ia locul? În ce ar fi trebuit să-și pună ei încrederea acum? Pavel a scris cartea Evrei pentru a răspunde acelor întrebări pe care creștinii evrei și le puneau.

Cartea Evrei este cea mai lungă dintre scrisorile lui Pavel pe care le avem în Biblie. Deși nu știm când a scris-o, mulți oameni cred că aceasta ar data din timpul primei sale perioade de încarcerare la Roma. Măine vom descoperi cum a răspuns Pavel acelor întrebări foarte importante.

Aplicație: Nu este întotdeauna ușor să-ți schimbi modul de gândire. Dar trebuie să fii întotdeauna dispus să înveți și să crești, pe măsură ce Dumnezeu continuă să te învețe. **Proverbele 4:18** ■

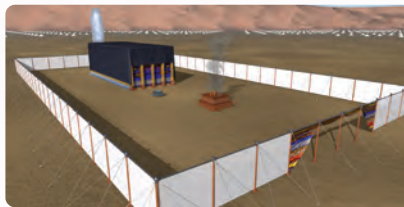
MARȚI

Evrei — partea a doua

ÎN scrisoarea lui către evreii creștini, Pavel a descris pe scurt sanctuarul pământesc. **Evrei 9:1-7** ■ Fusesse un sistem bun; proiectat de Dumnezeu. Era soluția la problema păcatului. Zi după zi, oamenii veneau la sanctuar și își mărturiseau păcatele. Animalul era ucis, iar o parte din sângele

său era dus în sanctuar, acest lucru arătând că păcatul persoanei fusese transferat simbolic asupra sanctuarului.

În fiecare an era un serviciu special numit Ziua Ispășirii. Cu acel prilej, toate păcatele care se acumulasera pe parcursul anului erau îndepărtate, în mod simbolic, de la sanctuar și de la popor. Apoi, tot acest proces urma să se repete. Pavel le-a explicat evreilor creștini că, mai degrabă, aceste

ceremonii le aminteau de păcat, decât să le șteargă păcatele. **Evrei 10:1-4,11** ■

Dar era acesta singurul sanctuar despre care vorbea Pavel? Nu, el a descris, de asemenea, și sanctuarul din ceruri. Israelii construiseră sanctuarul pământesc,

dar Dumnezeu îl făcuse pe cel din cer. De fapt, sanctuarul pământesc era doar o copie a sanctuarului ceresc. Citește despre aceasta în **Evrei 8:1,2; 9:23,24**. ■

De ce este sanctuarul din ceruri atât de important? Deoarece Isus reprezintă adevărata jertfă pentru păcat. A fost sacrificat o dată — pentru păcatele tuturor. **Evrei 10:10,12** ■ Isus este, de asemenea, Mare Preot al sanctuarului din ceruri, ne spune Pavel, și El își prezintă propriul sânge în numele păcătoșilor pocăiți. **Evrei 9:11,12** ■

Acum, iertarea păcatelor venea din sanctuarul din cer, nu de la cel de pe pământ. Acum, iertarea păcatelor venea direct din sanctuarul din cer, fără să mai fie nevoie de templul din Ierusalim și ceremoniile pământestii. Oamenii puteau să se roage direct lui Isus, care acum se afla în cer.

Era foarte important ca acești creștini evrei să înțeleagă acest lucru. Dacă, prin credință, aveau să-L vadă pe Isus slujind pentru ei în sanctuarul ceresc, ei urmau să primească toate binecuvântările pe care El voia să li le ofere. De asemenea, ei nu aveau să fie descurajați atunci când templul avea să fie distrus. Speranța lor ar fi fost asigurată în cer, nu pe pământ. **Evrei 6:18-20** ■

Aplicație: Și speranța noastră depinde de lucrarea lui Isus pentru noi în sanctuarul ceresc. Isus este înaintașul care deschide calea pentru noi. El este Marele nostru Preot înaintea lui Dumnezeu. Creștinii evrei au învățat să se uite la Isus, în sanctuarul ceresc, pentru a primi iertare și ajutor. El este încă acolo

pentru a ierta păcatele noastre și pentru a ne ajuta să le depășim. **Evrei 4:14-16** ■

MIERCURI

Evrei — partea a treia

PAVEL a încheiat scrisoarea lui către Evrei subliniind importanța trăirii prin credință. La urma urmei, noi nu-L putem vedea pe Isus lucrând ca Mare Preot în sanctuarul ceresc. Trebuie să avem încredere

că aceste lucruri sunt reale, chiar dacă nu le putem vedea. **Evrei 10:21-23** ■

Poate cea mai bună definiție a credinței este dată în **Evrei 11:1**. ■ O traducere modernă spune așa: „și credința este o convingere cu privire la lucrurile în care sperăm, o siguranță cu privire la lucrurile care nu se văd”. (NTR). Exact de aceasta au avut nevoie creștinii evrei. Era nevoie să fie siguri de lucrarea pe care Isus o făcea pentru ei în sanctuarul ceresc; și noi avem nevoie să fim siguri de aceasta. De fapt, credința este atât de importantă, spunea Pavel, încât noi nu putem fi pe placul lui Dumnezeu fără aceasta. Cum a explicat el această idee? **Versetul 6** ■

În **Evrei 11**, Pavel a oferit o serie de exemple de oameni din Vechiul Testament care au trăit prin credință. Te vei bucura citind acel capitol.

- **PRIN CREDINȚĂ** Abel a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain.
- **PRIN CREDINȚĂ** Enoh a fost luat la cer.
- **PRIN CREDINȚĂ** Avraam a plecat din Ur în Canaan.
- **PRIN CREDINȚĂ** Sara, care era foarte bătrână, a avut un fiu, pe Isaac.
- **PRIN CREDINȚĂ** Avraam l-a adus pe Isaac ca jertfă.
- **PRIN CREDINȚĂ** israeliții au trecut prin Marea Roșie.

- **PRIN CREDINȚĂ** s-au dăruit zidurile Ierihonului.

Pavel continuă și spune că nu îi permitea timpul să vorbească despre o mulțime de alți oameni care trăiseră prin credință. Dar niciunul dintre ei nu primise încă răsplata pentru credința sa. Dumnezeu dorește să ofere răsplata în același timp, atât nouă, cât și lor. **Versetele 39,40** ■

Prin urmare, spune Pavel, de vreme ce avem atât de multe exemple ale credinței, să nu continuăm să păcătuim. Să părăsim orice ne-ar împiedica să ajungem în cer. Cum putem să facem acest lucru? **Evrei 12:1,2** ■

Aplicație: Cum au trăit prin credință aceste femei și acești bărbați? Gândește-te la fiecare. Te inspiră acești oameni ai credinței să dai deoparte fiecare păcat? Privești și tu la Isus pentru a primi putere să faci asta?

JOI

Liber din nou

INAINTÉ de sfârșitul celor doi ani în care Pavel a fost închis la Roma, căpitanul amabil, cel care îi îngăduise lui Pavel să-și închirieze o casă, a fost înlocuit cu cineva care era foarte diferit. Acesta a refuzat să-i facă orice favoruri lui Pavel. Acum, evreii furioși erau mai hotărâți ca niciodată să scape de Pavel, iar cea de a doua soție a lui Nero a făcut tot ce a putut pentru a-i ajuta pe inamicii lui să scape de el.

Nero, împăratul roman de atunci, era un conducător foarte rău și crud. Își otrăvise fratele vitreg pentru a deveni împărat, iar mai târziu și-a ucis mama și soția. Atunci când Nero, în cele din urmă, a trimis după Pavel, evreii erau siguri că acesta avea să fie condamnat la moarte. Toată lumea știa că Nero îi ura pe creștini.

Nero a ascultat multele acuzații aduse de evrei, dar totul a fost ca și mai înainte. Acuzatorii nu aveau nicio dovadă că Pavel era un nelegiuit. Cu toate acestea, toată lumea a fost șocată când Nero a anunțat decizia sa. „Scoateți-i lanțurile,” a ordonat Nero. „Lăsați-l să plece liber!”

După mai mult de patru ani ca prizonier în lanțuri, Pavel era liber din nou! Putea călători oriunde voia, și așa a și făcut. Curând a plecat din Roma pentru a vizita din nou bisericile.

La scurt timp după ce Pavel a plecat, un incendiu teribil a ars aproape jumătate din Roma. Mulți oameni au crezut că Nero era responsabil, iar el, la rândul său, i-a învinuit pe creștini. În timpul teribilei persecuții care a urmat, multe mii de creștini și-au pierdut viața.

Dar, pentru moment, Dumnezeu îl salvase pe Pavel. Acesta era ocupat acum să viziteze bisericile și să-i învețe pe credincioși să fie statornici în credința lor și să nu urmeze învățături false. Chiar dacă trupul său devenea din ce în ce mai slăbit, el părea hotărât să lucreze mai mult ca niciodată. Era sigur că nu mai avea mult timp la dispoziție pentru a lucra pentru Isus.

Aplicație: Cât de încurajator este să știi că Dumnezeu este întotdeauna mai puternic decât lucrurile care ni se întâmplă! Poți avea întotdeauna încredere că El va face ceea ce este cel mai bine pentru tine. **Psalmii 31:15** ■

VINERI

1 Timotei

BIBLIA nu spune unde a mers Pavel după ce a fost eliberat de Nero. Cu toate acestea, se poate ca el să fi scris cărțile 1 Timotei și Tit în această perioadă,

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

așa că noi le vom studia în continuare. Aceste scrisori sunt diferite de cele pe care le-am studiat până acum – acestea au fost scrise mai degrabă pentru persoane decât pentru biserici.

Cartea 1 Timotei îl are ca destinatar pe Timotei, cel pe care Pavel îl numea „adevăratul meu copil în credință” (1 Timotei 1:2). Timotei era din orașul Listra. El fusese convertit în timpul vizitei lui Pavel în acel oraș, în prima sa călătorie misionară. Când Pavel a vizitat Listra din nou, în cea de-a doua călătorie misionară, acesta i-a permis lui Timotei să îl însoțească în călătoriile lui.

De-a lungul anilor, Timotei a câștigat înțelepciune și experiență; și acum el era unul dintre cele mai de încredere ajutoare ale lui Pavel. La momentul în care Pavel a scris această scrisoare, Timotei lucra în Biserica din Efes (1 Timotei 1:3). În scrisoare, Pavel i-a dat multe sfaturi cu privire la modul în care putea conduce cu înțelepciune biserica.

Pavel a scris mult despre cum ar trebui să fie liderii bisericii. Standardul fixat este unul înalt: prezbiterii și diaconii trebuie să fie fără vină. Trebuie să fie curați din punct de vedere moral, cumpătați și să dea dovadă de autocontrol. Ei trebuie să fie ospitalieri și niște învățători buni. De asemenea, copiii lor trebuie să fie ascultători — bune exemple pentru toți cei din jurul lor. **1 Timotei 3:1-12** ■

Una dintre cele mai profunde dorințe ale lui Pavel pentru Timotei era ca acesta să fie un bun exemplu pentru credincioși. Acest lucru se putea realiza numai dacă Timotei era sârguincios atât în munca sa, cât și în studiu. Dar recompensele aveau să fie minunate. Făcând asta, spunea Pavel, „te vei mân-tui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă”.

1 Timotei 4:12,16 ■

Aplicație: Timotei era încă tânăr, dar asta nu l-a oprit să fie un exemplu pentru credincioși. Ce poți să spui despre tine? Este viața ta un bun exemplu pentru cei din jurul tău? Citește **versetul 12** ■ din nou.

Evrei 11

1. Citește Evrei 11 și încearcă să înlocuiești cuvântul „Credință” cu expresia: „Privind prin ochii lui Dumnezeu”.
2. Câți oameni credincioși din Biblie sunt menționați după nume în Evrei 11? _____
3. Câți dintre credincioșii enumerați în Evrei 11 și-au primit răsplata lor cerească? (Evrei 11:39,40) _____
4. Care dintre acești oameni sunt incluși în Evrei 11? Încercuiește răspunsurile.

Abel	Enoh	Isac
Rahab	Iefta	Iacov
Ghedeon	David	Noe
Iosif	Barac	Samuel
Avraam	Moise	Samson
Pavel	Toma	Solomon
Estera	Petru	Lameh
Iosua	Daniel	Ioan
Mefiboșet	Caleb	Isaia

Matei 12:22-13:23;
Filipeni,
Evrei,
Faptele Apostolilor
p. 479-487

Referințe

Potrivește!

Potrivește referințele din Evrei cu gândul din fiecare verset.

A. 1:2	5. ____ Fiți mulțumiți cu ceea ce aveți.
B. 1:14	6. ____ Isus avea să moară o singură dată pentru păcatele noastre.
C. 2:18	7. ____ Îngerii sunt duhuri slujitoare.
D. 3:15	8. ____ Nu vă împietriți inimile împotriva vocii lui Dumnezeu.
E. 4:13	9. ____ Nimic nu este ascuns de Dumnezeu.
F. 4:15	10. ____ Dumnezeu vorbește prin Fiul său, Creatorul.
G. 4:16	11. ____ Isus ne poate ajuta deoarece și El a fost ispitit.
H. 7:25	12. ____ Dumnezeu ne poate salva „în chip desăvârșit”.
I. 9:22	13. ____ Nu există iertare fără vărsare de sânge.
J. 9:28	14. ____ Dumnezeu îi disciplinează pe copiii Săi.
K. 11:6	15. ____ Nu putem vedea pe Dumnezeu decât dacă suntem sfinți.
L. 12:1	16. ____ Scapă de orice lucru care te împiedică!
M. 12:7	17. ____ Să fii ospitalier cu străinii.
N. 12:14	18. ____ Isus a fost ispitit, dar niciodată nu a păcătuit.
O. 13:2	19. ____ Putem veni la Dumnezeu cu „deplină încredere”.
P. 13:5	20. ____ Trebuie să avem credință pentru a fi plăcuți lui Dumnezeu.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Sfârșind alergarea

Text de memorat: 2 Timotei 4:8

„De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.”

DUMINICĂ

Tit

ACEASTĂ carte este o scrisoare pe care Pavel a scris-o unui om pe nume Tit. La fel ca Timotei, Tit era unul dintre ajutoarele de încredere ale lui Pavel; Pavel îl numește, de asemenea, „adevăratul meu copil în credința noastră, a amândurora” (Tit 1:4). La fel ca prima scrisoare a lui Pavel către Timotei, scrisoarea către Tit este plină de sfaturi și de instrucțiuni necesare unui lider al bisericii.

Pavel îl lăsase pe Tit pe insula Creta pentru a supraveghea și organiza biserica de acolo. Tit trebuia să numească prezbiteri în fiecare biserică, ca aceștia să poată împlini nevoile comunității din localitatea lor. **Tit 1:5** ■ Așa cum îl instruisese și pe Timotei, liderii trebuiau să fie fără vină, adevărate exemple pentru ceilalți (versetele 6-9).

Apoi, Pavel a dat instrucțiuni care se aplicau fiecărui membru al bisericii, în egală măsură și nouă, celor de astăzi. Ce recomandări a făcut Pavel bărbaților mai în vârstă? **Tit 2:2** ■ Dar femeilor mai în vârstă? **Versetele 3,4** ■ Ce instrucțiuni erau pentru femeile tinere? **Versetele 4,5** ■ Dar pentru bărbații tineri? **Versetele 6-8** ■

De ce ar trebui să trăim cu toții în acest fel? Pavel a spus că „harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat”.

Acest har nu ne dă libertatea de a face răul; dimpotrivă, ne învață să ne îndepărtăm

de modul de viață al lumii și să „trăim cumpătat, cu dreptate și evlavie în aceste timpuri”, în timp ce așteptăm cu nerăbdare ca Isus să revină curând.

Pavel i-a mai spus apoi lui Tit care ar trebui să fie subiectul pe care să-l atingă cel mai des - vestea bună despre Isus. Și care este vestea bună despre Isus? Citește cum a scris Pavel în **Tit 3:3-8**. ■ Este una dintre cele mai compacte descrieri ale Evangheliei.

De asemenea, Pavel i-a dat lui Tit și câteva exemple de subiecte pe care ar fi trebuit să le evite. Sunt o mulțime de subiecte pe care Satana le folosește pentru a încerca să distragă atenția slujitorilor lui Dumnezeu.

Versetul 9 ■

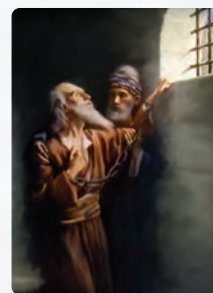
Aplicație: Cum te-ai descrie pe tine? Viața ta se potrivește cu descrierea din **Tit 2:7,8**? ■

LUNI

Pavel înaintea lui Nero (2 Timotei 4:10-12,16,17)

In timp ce Pavel era ocupat cu lucrarea în biserici, evreii necredincioși au început să îl urască mai mult ca niciodată. Dar cum puteau să scape de el? Lisias, Felix, Festus, Agripa, iar acum chiar și Nero, toți au spus că era nevinovat.

Atunci, Satana le-a dat o idee. Era o acuzație falsă, evident, dar, în aceste condiții, putea să funcționeze. Ei aveau să îl acuze pe Pavel de faptul că era responsabil pentru incendiul teribil care a făcut să ardă aproape jumătate din orașul Roma.

Biblia

mea
19 aprilie
C 16

spune

Astfel, Pavel a fost rapid arestat și dus înapoi la Roma. De data aceasta, în loc să i se permită să-și închirieze propria casă din Roma, el a fost aruncat într-o temniță întunecată și umedă. În curând, cei câțiva prieteni care îl însoțiseră în cea de-a doua călătorie la Roma au început să plece. Numai Luca a mai rămas cu el. Unii, ca Dima, s-au descurajat și l-au părăsit, iar pe alții, Pavel i-a trimis să lucreze în diferite biserici. **2 Timotei 4:10-12** ■

Acum, Pavel avea nevoie de prietenii lui. El a fost îmbărbătat în timp ce se afla în închisoare de vizitele frecvente ale lui Onisifor din Efes. Acesta căutase peste tot în Roma până când l-a găsit pe învățătorul său iubit, pe Pavel (2 Timotei 1:16,17).

Când i s-a îngăduit lui Pavel să vorbească la cel de-al doilea proces al său înaintea lui Nero, el a ales să prezinte subiectul său preferat — vestea bună despre Isus. Sala era plină cu oameni din toate categoriile sociale, iar aceștia aveau nevoie de mântuire. În dorința sa de a vorbi pentru oameni, El a pierdut din vedere propriile sale probleme.

Pavel a spus cum Isus a murit pentru ca toți oamenii să poată fi salvați și a vorbit despre judecată, atunci când Dumnezeu va scoate la iveală tot ceea ce a făcut fiecare — bine sau rău. Oamenii care ascultau nu mai auziseră nici odată mai înainte astfel de cuvinte.

După aceea, mulți au decis să devină creștini. **2 Timotei 4:16,17** ■

Nici Nero nu mai auzise ceva de felul acesta. În acel moment, Dumnezeu i-a oferit chiar și ticălosului Nero șansa de a fi salvat. Și-a dat seama mai mult decât oricând de cât de rău fusese el; și pentru o scurtă clipă el a tremurat, dorindu-și să fie salvat și să trăiască într-un cer pașnic și curat. Dar a respins repede gândul și l-a trimis pe Pavel înapoi în temniță. Niciodată nu a mai avut ocazia de a fi slavat.

Aplicație: *Cât de important este să ascultăm pe Duhul Sfânt de fiecare dată când ne vorbește! Dacă ne formăm obiceiul de a-I spune „nu”, în cele din urmă Îi vom spune „nu” pentru ultima dată, exact ca Nero.*

MARȚI

2 Timotei

NERO a fost atât de impresionat de ceea ce îi spusese Pavel, încât nu se putea decide să-l condamne încă pe acesta. Dar, în loc să-l elibereze, l-a trimis înapoi la închisoare. Pavel știa că nu avea să mai trăiască mult, dar era fericit pentru marea victorie pe care o obținuse

în acea zi — avusese ocazia să vorbească despre Isus, și mulți oameni au avut ocazia să audă Evanghelia.

Din celula în care se afla, Pavel se gândea mult la Timotei, „copilul său preaiubit” (2 Timotei 1:2). Cât de mult își dorea ca Timotei să poată veni să-l vadă înainte de a muri! Avea atâtea să-i spună. Dar Timotei se afla la sute de kilometri depărtare, în Efes, și i-ar fi luat cel puțin câteva luni pentru a ajunge la Roma. Pavel nu știa dacă avea să mai trăiască până atunci, așa că decis să-i scrie o altă scrisoare lui Timotei. Aceasta urma să conțină toate lucrurile pe care voia săi le spună. Poți citi scrisoarea. În Biblia ta, aceasta se numește 2 Timotei.

Pavel l-a rugat pe Timotei să vină repede. Venea iarna și avea nevoie de o mantie pe care o lăsase în Troa. Tot acolo își lăsase cărțile și pergamentele. Spera că Timotei putea aduce acele lucruri cu el. **2 Timotei 4:9,13,21** ■ Faptul că a cerut ceva atât de obișnuit îl face pe Pavel să pară foarte uman, nu-i așa? Și chiar a fost.

Pavel avea ținte înalte pentru Timotei și i-a spus ce ar trebui să facă și ce ar trebui să evite. **2 Timotei 2:15,16,22-25** ■

De asemenea, el l-a avertizat pe acesta cu privire la vremurile periculoase ce aveau să vină. Citește cum le-a descris în **2 Timotei 3:1-5** ■ Aceste versete nu vorbesc despre păcătoșii vizibili. Pavel îi descrie ca „având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea”. Acești oameni spun că sunt creștini, dar ei fac ce vor și nu ascultă ce spune Biblia.

Aplicație: *Cum poți evita să ai doar „o formă de evlavie”? Citește sfatul lui Pavel pentru Timotei în versetele 14-17* ■.

MIERCURI

Moartea lui Pavel

ERA probabil anul 67 d.Hr., la aproximativ 36 de ani după ce Isus fusese răstignit. Pavel era în închisoare la Roma și aștepta ca Nero să decidă în cazul lui. Deși Pavel i-a scris lui Timotei și l-a îndemnat să vină repede (2 Timotei 4:9,21), nu știm dacă Timotei a reușit să-l vadă înainte de a muri.

În cele din urmă, Nero a luat decizia — Pavel urma să fie decapitat. Dar nu multor oameni li s-a permis să urmărească execuția. Acuzatorii lui se temeau de

influența lui Pavel; ei credeau că el i-ar fi putut convinge pe unii să devină creștini chiar privindu-l cum moare.

Aveau dreptate. Cei puțini cărora le-a fost permis să privească au văzut spiritul iertător al lui Pavel și o atitudine veselă până la moarte. Ca rezultat, unii dintre ei au ales să devină creștini. Nu la mult timp după aceea, aceștia au ajuns să fie ei înșiși martiri.

Cum putea fi Pavel așa vesel și iertător atunci când urma să fie ucis? Putea numai pentru că încrederea lui în Dumnezeu era deplină. De asemenea, el nu privea la situația sa curentă; l-ar fi descurajat repede. În schimb, se gândea la alții și îi asigura că el așteaptă cu nerăbdare ziua în care toate încercările și suferințele aveau să ia sfârșit. A încercat să-i încurajeze pe cei câțiva creștini de acolo cu încrederea în credințioșia lui Dumnezeu. **2 Timotei 1:12** ■

În ultima sa scrisoare către Timotei, știind că se află la sfârșitul vieții sale, a rostit aceste cuvinte:

„Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui. (2 Timotei 4:6-8).

Ce mărturie! Pavel era gata să-L vadă pe Isus. Nu te motivează să trăiești în așa fel încât să poți spune cu încredere aceleași cuvinte la sfârșitul vieții tale?

Aplicație: Biserica are nevoie și astăzi de o „armată” de lucrători ca Pavel, care știu că Dumnezeu îi iubește și cărora nu le este teamă de încercări sau responsabilități, dar care împărtășesc adevărul lui Dumnezeu oriunde este nevoie. Ai vrea să ajuți la formarea „armatei” și să te angajezi astăzi să-i slujești lui Isus pentru totdeauna?

JOI

Iacov

ACEASTĂ carte a fost scrisă de un bărbat pe nume Iacov. Deși Biblia menționează mai mulți oameni cu acest nume, noi nu știm care anume a scris această carte; nici nu știm când a fost scrisă. Cu toate acestea, știm că este plină de sfaturi practice pentru noi și pentru creștinii de toate vârstele.

Iacov ne spune că nu este suficient să auzim Cuvântul lui Dumnezeu, ci ar trebui să-l și punem în aplicare. Altfel, suntem ca cineva care se privește în oglindă dimi-

neața și pleacă uitând să-și spele fața și să-și aranjeze părul. Uită că tocmai a descoperit că are un aspect neîngrijit. Ar trebui să ne uităm la Legea lui Dumnezeu și să-i cerem lui Isus să ne curețe, astfel încât să putem fi liberi. Numai Isus poate face asta. **Iacov 1:22-25; 1 Ioan 1:9** ■

Iacov prezintă adevărul foarte clar și practic. El spune că noi nu avem o credință reală dacă nu o punem la lucru. Dacă avem credință în Dumnezeu, vom arăta acest lucru făcând lucrurile pe care Dumnezeu le-ar face. **Iacov 2:14-17** ■

Știai că este mai greu să-ți controlezi limba decât orice altă parte a corpului tău? Este adevărat. Iacov spune că, dacă omul își poate controla limba, el poate controla orice altă parte din el însuși (Iacov 3:2). Dar putem face asta singuri? Nu, limba poate cauza multe probleme. Citește **Iacov 3:3-12** ■.

Deci, care este soluția? Iacov spune că avem nevoie de înțelepciune de la Dumnezeu. Citește cum descrie el această înțelepciune în **versetele 17 și 18** ■. Dacă avem acest tip de înțelepciune în noi, și vorbirea noastră va fi fără reproș.

Aplicație: Dorești ca vorbirea ta să fie fără cusur? Vrei ca prin cuvintele tale să fii curat, împăciuitor, blând și dispus să cedezi? Îi poți cere lui Dumnezeu acea înțelepciune. Dacă vei cere cu credință, El ți-o va da. **Iacov 1:5-8** ■

Dar amintește-ți că adevărata credință se reflectă în faptele tale. Deci, după ce îi ceri lui Dumnezeu înțelepciunea de a putea să îți controlezi limba, alege să vorbești în modul corect. Încearcă să-l copiezi pe Isus în fiecare zi, iar El te va ajuta să reușești.

VINERI

Iuda

ACEASTĂ carte a fost scrisă de un om pe nume Iuda. Ca și Iacov, nu știm prea multe despre autor și nici când a fost scrisă. Totuși, mesajul este încă foarte important pentru noi astăzi.

Iuda plănuise să scrie despre credința creștină, dar planurile sale s-au schimbat. El s-a simțit obligat să scrie despre o situație periculoasă care luase avânt. Cititorii lui nu aveau acum nevoie de încurajare la modul general; aveau nevoie să fie îndemnați la „a lupta pentru credință” (Iuda 3).

Unii învățători falși se infiltraseră în biserică, iar învățăturile lor aveau tendința de a încuraja răutatea. **Versetul 4** ■ Iuda le-a amintit cititorilor că Dumnezeu, cu siguranță, avea să-i judece pe acești învățători falși dacă ei continuau în căile lor rele. De asemenea, el a dat trei exemple de situații când Dumnezeu a mai făcut aceasta. **Versetele 5-7** ■

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

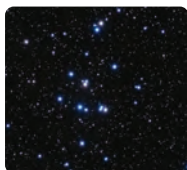
2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

Pentru a se asigura că cititorii lui au înțeles ce a vrut să spună el despre inutilitatea acestor învățători, Iuda i-a comparat cu câteva elemente din natură. Norii ar trebui să dea ploaie, dar acești învățători erau ca „norii fără apă”. Pomii ar trebui să dea fructe din abundență, dar acești învățători erau „pomi fără fructe”. Stelele care nu se mișcă sunt puncte de referință,

utile pentru calcularea poziției și direcției; dar acești învățători erau ca „stelele rătăcitoare”. **Versetele 12,13** ■

Iuda a citat atunci o profeție a lui Enoh, omul care a fost luat la cer înainte de potopul din vremea lui Noe. Acesta prezisese a doua venire a lui Isus și judecata care avea să aibă loc cu privire la cei răi. **Versetele 14,15** ■

Dar nu ar trebui să fim surprinși de aceste lucruri, spune Iuda. Apostolii ne-au avertizat deja că vor veni astfel de învățători falși.

Aplicație: *Au fost și vor mai fi oameni corupți în biserică, oameni care nu-L cunosc pe Dumnezeu, dar care vorbesc mult și îi încurajează pe oameni să-și urmeze propriile pofte și dorințe lumești. Nu ar trebui să fim înșelați de acești învățători falși; în schimb, noi ar trebui să se ne rugăm cu seriozitate, să ne concentrăm pe Dumnezeu și pe ceea ce știm că este adevărat și să căutăm să ne ajutăm unii pe alții.* **Versetele 20,21** ■

Isus este singurul care ne poate ajuta să ne ferim de păcat și care ne poate prezenta ca fiind fără pată înaintea lui Dumnezeu. Și chiar așa va face dacă vom continua să privim spre El. A Lui este toată gloria! **Versetele 24,25** ■

1. Pune literele în ordine.

a.) _____	MOTIEIT	m.) _____	SAILSI
b.) _____	TRAEC	n.) _____	LIFEX
c.) _____	ATANSA	o.) _____	TUFESS
d.) _____	ITT	p.) _____	RAIGPA
e.) _____	MORA	q.) _____	UDIA
f.) _____	EON	r.) _____	OROIFNIS
g.) _____	ONEH	s.) _____	AMID
h.) _____	RONE	t.) _____	SEFE
i.) _____	OVCIA		
j.) _____	ROAT		
k.) _____	ALVPE		
l.) _____	ACLU		

Tit, 2 Timotei,
Iacov, Iuda,
Faptele Apostolilor
p. 487-513

Referințe

2. Povestiri biblice în Iuda.

La ce povești biblice s-a referit Iuda în scurta sa carte?

a.) Estera	e.) Israelii	i.) David	m.) Lucifer și îngerii lui
b.) Avraam	f.) Enoh	j.) Cain	n.) Sodoma și Gomora
c.) Moise	g.) Core	k.) Noe	o.) Daniel în groapa cu lei
d.) Balaam	h.) Ilie	l.) Iov	p.) Zidurile dărâmate ale Ierihonului

3. Potrivire.

Trasați linii pentru a potrivi părțile versetelor din Iacov.

a.) Să priviți ca o mare bucurie	și El se va apropia de voi. (4:8)
b.) Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea,	este vrăjmașie cu Dumnezeu. (4:4)
c.) Îți voi arăta credința mea	n-o poate împlânzi. (3:8)
d.) Dar limba niciun om	când treceți prin felurite încercări. (1:2)
e.) Prietenia lumii	s-o ceară de la Dumnezeu. (1:5)
f.) Împotriviți-vă diavolului,	ce rabdă ispita. (1:12)
g.) Apropiați-vă de Dumnezeu	și el va fugi de la voi. (4:7)
h.) Ferice de cel	din faptele mele. (2:18)

4. Adevărat sau fals?

- A / F Dima l-a părăsit pe Pavel în Roma.
- A / F Luca l-a părăsit pe Pavel în Roma.
- A / F Nero nu mai auzise niciodată Evanghelia.
- A / F Mulți din cei care l-au auzit pe Pavel vorbind la proces au devenit creștini.
- A / F Aceasta a fost ultima șansă a lui Nero de a se pocăi și de a fi mântuit.
- A / F Niciun creștin nu a fost împreună cu Pavel la al doilea proces înaintea lui Nero.
- A / F Nero l-a condamnat pe Pavel la moarte în cel de-al doilea proces.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Petru și Ioan

Text de memorat: 1 Petru 1:22,23

„Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții din toată inima, fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putezi, ci dintr-una care nu poate putezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

DUMINICĂ

Lucrarea lui Petru

PE parcursul mai multor săptămâni, am învățat despre viața lui Pavel — călătoriile lui misionare, înțemnițările și încercările prin care a trecut, precum și despre scrisorile pe care le-a scris. Totuși, nu trebuie să uităm că și apostolul Petru a împărtășit vestea bună despre Isus în același timp cu Pavel. În timp ce lucrarea lui Pavel era în principal pentru neamuri, Petru a lucrat mai ales pentru evrei. De asemenea, Petru a desfășurat o lucrare specială pentru a-i încuraja și întări pe cei care erau deja credincioși. Amintește-ți că Isus i-a spus lui Petru: „paște mielușei Mei” și „paște oile mele”. **Ioan 21:15-17** □

PETRU era extrem de calificat pentru această lucrare. El păcătuisese când negase de trei ori că-L cunoștea pe Isus (**Ioan 18:17,25-27** □), dar s-a schimbat, iar Isus l-a iertat. Cunoscându-și propria slăbiciune, Petru știa cum să fie răbdător și înțelegător față de cei care cedaseră ispitei așa cum făcuse și el.

Petru nu și-a limitat lucrarea la țara lui Israel. El a călătorit în diferite locuri, întărindu-i pe credincioși oriunde mergea. Deși nu știm detalii despre aceste călătorii, știm că Petru a ajuns în cele din urmă la Roma. Acolo, cam în același timp cu arestarea lui Pavel, și el a fost închis de Nero. Probabil era prin anul 67 d.Hr.

Cu ani în urmă, lui Petru îi fusese rușine să recunoască faptul că Îl cunoștea pe

Isus. Acum, el considera că este o onoare să moară pentru El. Când era în celula lui, el și-a amintit că Isus îi spusese cum avea să moară. **Ioan 21:18** □ Apoi s-a gândit că ar fi fost o onoare prea mare să moară exact în același mod în care a murit Isus. Așa că, atunci când a fost condamnat la moarte, a cerut să fie răstignit cu capul în jos; și așa a murit.

Aplicație: Când vezi pe cineva care a păcătuit, ești răbdător și empatic față de persoana respectivă? Așa a fost Isus, iar noi ar trebui să învățăm să-i tratăm pe oameni în acest fel, așa cum a făcut și Petru. **Efesenii 4:32** □

LUNI

1 Petru

PE parcursul lucrării sale, Petru a scris două scrisori către credincioși. Ele se găsesc în Biblia noastră — cărțile: 1 Petru și 2 Petru. Astăzi vom studia cartea 1 Petru, iar mâine vom studia 2 Petru.

Unul dintre sfaturile foarte importante scrise de Petru a fost acela de a ne „încinge coapsele minții noastre”. Asta înseamnă că trebuie să ne concentrăm doar asupra celor mai bune și celor mai importante subiecte. Satana este întotdeauna gata să sugereze gânduri nepotrivite sau subiecte neimportante. El face de multe ori acest lucru, tentându-ne să vedem, să citim sau să auzim lucruri nepotrivite sau neimportante. Trebuie să fim mereu atenți, deoarece acele gânduri nepotrivite ne pot conduce în cele din urmă la acțiuni nepotrivite.

1 Petru 1:13-16 □

Petru a dat, de asemenea, instrucțiuni cu privire la cum ar trebui să se îmbrace credincioșii. Ce a spus

Biblia

mea spune
26 aprilie
C 17

el despre podoabele exterioare? **1 Petru 3:3** □ Desigur, vestimentația noastră ar trebui să arate frumos și să fie curată, dar ar trebui, de asemenea, să fie simplă. Dumnezeu vrea ca podoaba noastră să fie un spirit blând și liniștit, care este mult mai valoros decât orice ornament făcut de om. **Versetul 4** □

Îți plac încercările? Probabil că nu. Celor mai mulți nu le plac. Dar, când Petru a scris despre încercări, el a spus că ar trebui să ne bucurăm când acestea vin asupra noastră. **1 Petru 4:12,13** □

Cum este posibil să te bucuri când vin încercările? Ei bine, încercările nu sunt amuzante. Dar Dumnezeu folosește încercările ca parte a educației noastre. Încercările ne arată, mai bine decât orice altceva, care sunt defectele noastre de caracter. De multe ori, nici măcar nu știm care sunt slăbiciunile noastre, dar Dumnezeu folosește încercările pentru a ne ajuta să le vedem. Atunci putem să depășim aceste deficiențe prin puterea Lui. **1 Petru 1:7** □

Aplicație: Atunci când te vei confrunța cu următoarea încercare, caută să vezi modul în care Dumnezeu doarește să-ți consolideze caracterul prin această experiență. Atunci și tu poți vedea încercările ca binecuvântări.

MARȚI

2 Petru

Ai auzit vreodată de „scara lui Petru”? Acesta este titlul dat unor versete din 2 Petru. Înainte de a continua studiul, citește cu atenție despre asta în **2 Petru 1:5-11**. □

Când folosim o scară pentru a ajunge de la sol la acoperișul unei clădiri înalte, începem să urcăm, pas cu pas, până ajungem în partea de sus. Petru afirmă că același lucru se întâmplă și în viața noastră de credință, iar pașii sunt următorii: credința, virtutea (înclinația spre fapte morale), cunoașterea, autocontrolul (înfrânarea), răbdarea (perseverența), evlavia, bunătatea (dragostea frățească) și dragostea de oameni.

Putem învăța cum să ducem o viață de credință cu realizări și să fim mântuiți în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă nu facem nimic, nu ne putem aștepta să fim mântuiți. Trebuie să avansăm continuu — să aflăm în mod constant mai multe despre Isus și să ne apropiem din ce în ce mai mult de exemplul Său.

Dumnezeu vrea ca noi să ajungem la cel mai înalt standard posibil. El ne pune totul la dispoziție pentru a ne ajuta să atingem acel standard. De fapt, El ne-a dat „viață și evlavie” și „promisiuni mari și minunate”, așa că putem avea un caracter

perfect și o biruință completă asupra păcatului, la fel ca Isus. **Versetele 2-4** □

Dacă facem apel la promisiunile lui Dumnezeu și credem în ele, El le va împlini în viețile noastre. El vrea ca noi să avem succes. De aceea, promite să fie întotdeauna lângă noi pentru a ne ajuta să biruim păcatul.

Spre sfârșitul scrisorii sale, Petru și-a îndreptat atenția către a doua venire a lui Isus. El a spus că vor fi oameni care vor respinge ideea unei reveniri a lui Isus. Ei ar urma să se poarte ca oamenii din vremea lui Noe, care nu credeau că avea să vină potopul. **2 Petru 3:3-7** □

Este adevărat că Dumnezeu este răbdător, pentru că vrea să salveze pe cât mai mulți. Dar El Își va ține promisiunea și va veni „ca un hoț” — atunci când oamenii se așteaptă cel mai puțin. Pentru că știm că așa va fi, nu ar trebui să ne surprindă standardul pe care ar trebui să-l atingem. Ar trebui să fim întotdeauna gata pentru ziua aceea, ducând o viață sfântă, astfel încât să ne găsească „fără pată și fără prihană” atunci când El va reveni. **Versete 8-14** □

Aplicație: Ești gata pentru revenirea lui Isus? Dacă studiezi viața lui Isus și încerci să trăiești ca El, poți să fii gata. Citește scrisorile lui Petru și vezi cum poți profita de ajutorul nemăsurat al lui Dumnezeu. Continuă să urci pe „scara lui Petru”. Dumnezeu te va ajuta.

MIERCURI

Ioan, un om schimbat

În timp ce Pavel și Petru predicau Evanghelia și îi întăreau pe credincioși, Ioan era și el ocupat cu lucrarea pentru Isus. A

scris cinci din cărțile Bibliei; acestea sunt: Evanghelia lui Ioan, cele trei scrisori (1 Ioan, 2 Ioan și 3 Ioan) și cartea Apocalipsa. Vom studia cele trei scrisori ale lui Ioan mai târziu în această săptămână, iar în câteva săptămâni vom începe studiul Apocalipsei.

Cartea 1 Ioan prezintă descrieri de neegalat ale dragostei lui Dumnezeu pentru noi și a dragostei pe care ar trebui să o avem unii pentru alții. În mod clar, această carte a fost scrisă de cineva care Îl cunoștea pe Dumnezeu ca pe un prieten apropiat și înțelegea dragostea Lui.

Dar Ioan nu a pornit așa. Când Isus l-a chemat să fie ucenicul Lui, el și fratele lui, Iacov, erau cunoscuți ca „fiii tunetului” (Marcu 3:17). Voia să fie important și onorat. Era mândru și impulsiv, critic, răzbunător și foarte irascibil. Ioan și fratele său erau cei care ar fi vrut să cadă foc peste satul samaritean care nu îl primise pe Isus. **Luca 9:52-56** □

Dar, în ciuda tuturor defectelor sale, Ioan îl iubea cu adevărat pe Isus și dorea să fie ca El. Prin comparație, Ioan și-a dat seama cât de bun era Isus și cât de păcătos era el. Cât de mult își dorea să fie ca Isus!

Adesea, Isus îl mustra sau îl avertiza pe Ioan. În acele situații, Ioan ar fi putut să se enerveze și să se apere, dar el a ales, în mod constant, să primească mustrarea lui Isus. Era dispus să își mărturisească păcatele și se străduia să pună în practică învățăturile lui Isus.

Pe măsură ce Ioan se gândea mai mult la Isus, devenea din ce în ce mai puțin preocupat de el însuși.

Una câte una, trăsăturile sale nepotrivite de caracter au fost înlăturate, iar el a început să se asemene cu Isus din ce în ce mai mult. Ioan a permis ca dragostea lui Isus să-l schimbe complet. Acesta a fost motivul pentru care a putut să compună aceste scrisori în care vorbește atât de clar despre dragostea Lui.

1 Ioan 4:16-21 □

Aplicație: *Ești irascibil atunci când nu se întâmplă lucrurile așa cum îți dorești? Asemenea lui Ioan, și tu poți fi schimbat de dragostea lui Isus. Isus este la fel de dispus să te schimbe, așa cum a fost dornic să-l transforme și pe Ioan.*

JOI

1 Ioan

INAINTE ca Isus să fie trădat, El le-a dat ucenicilor o poruncă deosebită. Ce le-a cerut Isus? **Ioan 13:34** □

Când s-au rugat, și-au mărturisit păcatele și s-au iertat unii pe alții, Dumnezeu i-a binecuvântat. Când Duhul Sfânt a venit peste ei la Cincizecime, credincioșii erau buni, altruști și atenți unul cu altul. Ei erau dispuși să facă orice sacrificiu pentru a ajuta la răspândirea Evangheliei.

Dar lucrurile au început să se schimbe. Credincioșii au început să vorbească despre greșelile pe care le vedeau la ceilalți și, în curând, și-au pierdut dragostea unul pentru celălalt. Au devenit mai interesați de a vorbi despre doctrine corecte

decât de a trăi ca Isus. Ei și-au pierdut fericirea și dragostea, dar nu și-au dat seama de acest lucru.

Ioan a văzut toate acestea și își dorea să găsească o soluție. Știa că cel mai periculos lucru ce li se putea întâmpla credincioșilor era ca aceștia să înceapă să-și găsească defecte unul altuia. Existența dragostei între creștini reprezintă cea mai bună dovadă a faptului că religia creștină este reală. **Versetul 35** □

Acesta este motivul pentru care Ioan a scris cartea pe care noi o numim 1 Ioan. În această scrisoare, el le-a amintit cititorilor săi de dragostea plină de sacrificiu cu care ne iubește Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu ne-a iubit atât de mult, ar trebui să ne iubim și noi unii pe alții. **1 Ioan 4:7-11** □ Dacă nu ne iubim unii pe alții, putem fi siguri că nici pe Dumnezeu nu-L iubim cu adevărat. **Versetele 20,21** □

Ioan a mai vorbit și despre faptul că dragostea se demonstrează prin fapte, nu constă doar în vorbe. Dumnezeu ne-a arătat dragostea Lui prin ceea ce a făcut, iar noi ne arătăm dragostea pentru Dumnezeu prin ceea ce facem. Ce a făcut Dumnezeu și ce ar trebui să facem noi? **1 Ioan 3:16-18** □

Aplicație: *Cum putem învăța să îl iubim pe Dumnezeu și să ne iubim unii pe alții cu adevărat? Îți amintești ce am studiat în lecția de ieri? Ioan a petrecut mult timp gândindu-se la Isus și la cuvintele Sale. Apoi le-a pus în practică. Astfel, a fost schimbat complet și a devenit ca Isus.* **1 Ioan 4:19** □

Și tu poți face asta. Observând dragostea lui Dumnezeu reflectată în Biblie, aceeași dragoste se poate răsfărca și asupra ta. Poți începe să te gândești la Isus și să reflecti dragostea Sa. Astfel, poți să fii complet schimbat — dacă alegi aceasta. **1 Ioan 3:1; 2 Corinteni 3:18** □

VINERI

2 Ioan și 3 Ioan

IN studiul de ieri am descoperit faptul că Ioan observase lipsa de dragoste între credincioși și i-a îndemnat să se iubească unul pe altul. În a doua sa scrisoare, Ioan a abordat o altă problemă.

Unii care pretindeau că sunt creștini spuneau că dragostea lui Isus însemna că

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

ei nu mai erau nevoiți să păstreze poruncile. Tot ce trebuiau să facă era să se iubească unii pe alții. Mulți oameni spun același lucru și astăzi. Ce a spus Ioan despre asta? **2 Ioan 5,6** ■

Ioan a vorbit clar despre faptul că respectarea poruncilor lui Dumnezeu este modul prin care ne arătăm dragostea față de Dumnezeu și demonstrăm că suntem copiii Lui. **1 Ioan 5:2,3** ■ Însuși Isus le-a spus acest lucru ucenicilor Săi. **Ioan 14:15** ■

Au existat și alte probleme. Ioan a precizat că mulți înșelători periculoși învățau lucruri greșite. **2 Ioan 7** ■

Erau persoane în biserică care socoteau că a-i mostra pe cei care persistau în păcat nu era o dovadă de iubire. Alții erau în pericol de a-i crede pe înșelătorii care pretindeau că Isus nu fusese om, ca noi.

Satana încerca să aducă în biserică dezacord și confuzie. Ioan nu a debătut aceste erori, ci doar a apelat la membrii bisericii să-și amintească ce îi învățase Hristos. I-a îndemnat să verifice toate lucrurile prin filtrul Cuvântului lui Dumnezeu ca să nu fie înșelați și, de asemenea, să nu persiste în greșeală, ci să mustre cu dragoste, așa cum făcuse și Isus. **Versetele 8-11** ■

Ioan a scris a treia sa carte „către preaiubitul Gaius”. Acesta era bine-cunoscut pentru ospitalitatea sa, iar Ioan era bucuros datorită acestui lucru. I-a scris despre Diotrep și Dimitrie. Primul cauza o mulțime de probleme în biserică, iar celălalt era un slujitor credincios al lui Isus. Ioan l-a încurajat pe Gaius să aleagă ce era corect. „Nu urma răul,” i-a spus, „ci binele”. **3 Ioan 11** ■ Despre ce a spus Ioan că îi produse cea mai mare bucurie? **3 Ioan 4** ■

Aplicație: *Ce alegi — răul sau binele? Există doar două opțiuni. „Cel ce face binele este de la Dumnezeu, dar cel ce face răul nu L-a cunoscut pe Dumnezeu.” Vei alege să privești spre Dumnezeu și să Îi urmezi exemplul?*

1 Petru; 2 Petru;

1, 2, 3 Ioan;

Faptele Apostolilor,
pp. 514-567

Referințe

SCARA DEVENIRII CREȘTINULUI

Să ne aducem aminte că nicio dată nu vom atinge o înălțime mai înaltă decât aceea pe care ne-am pus-o. De aceea, să ne punem ținte înalte și apoi pas cu pas, chiar cu eforturi chinuătoare, prin renunțare și sacrificiu de sine, să urcăm toate treptele acestei scări spre progres. Nimic n-ar trebui să ne rețină de la aceasta. — Ellen G. White, *Patăboale Domnului Hristos*, p. 331

2 PETRU 1:5-7

DRAGOSTE

Având prin păstrarea Legii lui Dumnezeu, făcând ce e mai bine pentru ceilalți, chiar dacă nu este la îndemână sau poate cauzează pierderi pe plan personal. 1 Ioan 3:16, 1 Ioan 5:2,3, 1 Corinteni 13

BUNĂTATE

O atitudine sinceră. Disponibilitatea de a ierta, de a-i face pe ceilalți fericiți și de a le împlini cu bucurie nevoile și dorințele. Luca 6:35, Efeseni 4:32

ELAVIE

Asenănarea cu Dumnezeu, respect pentru caracterul și Legea Lui, sfințire. 2 Petru 3:11,12, 1 Timotei 6:6, Tit 2:11-14

RĂBDARE

Perseverență, determinare, puterea de a îndura suferință și încercări fără să te plângi și de a duce la capăt ce ai început. Iacov 1:2-4, Iacov 5:11, Romani 5:3-5, Luca 9:62

AUTOCONTROL

Cât mai multe lucruri bune și deloc din cele rele. Galateni 5:16-23, 1 Corinteni 9:25

CUNOAȘTERE

O cunoaștere personală a lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, ce are ca rezultat ascultarea de poruncile Sale. 1 Ioan 2:3-6, Ieremia 9:23,24, Ioan 17:3, 2 Petru 3:18, Filipeni 3:7-11

FAPTĂ

Ascultare de Legea lui Dumnezeu, țineri de caracter și curajul de face binele, nu răul. Iosua 1:7-9, 1 Timotei 6:11

CREDINȚĂ

Credință neclintită în adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și supunere totală voii lui Hristos. Romani 10:17, Efeseni 2:8, Evrei 11:6, 1 Ioan 5:4

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Nu vă lăsați înșelați

Text de memorat: Matei 24:44

„Drept răspuns, Isus le-a zis:
«Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.»”

DUMINICĂ

Templul părăsit (Matei 23:37-24:2)

AM trecut în revistă lucrarea urmașilor lui Hristos după înălțarea Lui la cer. Pentru că le era dor de Isus, au vorbit cu bucurie despre vestea bună a promisiunii Sale că va reveni. Și, deși toți ucenicii au murit, aceștia și-au încheiat viața cu speranța unei învieri viitoare urmate de o viață veșnică. Ucenicii nu au înțeles întotdeauna ce avea să se întâmple în viitor. În această lecție vom arunca o privire înapoi și vom analiza unele dintre cele mai importante sfaturi pe care Isus li le-a dat ucenicilor înainte de moartea Sa.

Ce le-a spus El cărturarilor și fariseilor atunci când părăsea templul pentru ultima dată? **Matei 23:38,39** ■ Era ceva nou; niciodată nu mai numise templul *casa lor*. Cum îl numise mai înainte? **Ioan 2:16** ■

La fel ca majoritatea oamenilor, ucenicii erau curioși cu privire la ce avea să se întâmple în viitor. Când I-au cerut lui Isus să le spună la ce trebuia să se aștepte, ei sperau că le va spune că urma să-și întemeieze împărăția chiar atunci. Dar Isus știa că El avea să moară peste trei zile și că ucenicii aveau să fie teribil de dezamăgiți.

Aplicație: De ce ar permite Dumnezeu ca propriul Său templu să fie distrus? Se mai

întâmplase odată înainte. **2 Cronici 36:14-19** ■ ne ajută să înțelegem de ce urma să se întâmple din nou. Ascultând minciunile lui Satana și lăsându-l să fie liderul lor, cei care Îl respinseseră pe Isus deveneau asemănători cu Satana — răi și cruzi față de ceilalți. Dumnezeu nu-i mai putea proteja, iar Satana putea să facă ceea ce, de fapt, voia să facă tuturor — să-i distrugă.

LUNI

Două întrebări importante (Matei 24:3)

DEEA că frumosul templu avea să fie distrus era prea dureroasă pentru ucenici. Pierduți în gânduri, L-au urmat în tăcere pe Isus prin templu, prin cetatea Ierusalimului și pe Muntele Măslinilor. Erau nedumeriți. Știau că Isus era Mesia, dar cum putea Mesia să domnească pe tronul lui David și să restabilească împărăția lui Israel dacă templul era distrus? Ce au făcut ucenicii în cele din urmă? **Marcu 13:3,4** ■

Este nevoie să ne amintim o lecție importantă: Isus vrea să venim la El cu toate întrebările noastre. El nu vrea să fim confuzi cu privire la viitor.

Ucenicii nu au înțeles ce spusese Isus despre templu. Cum putea ceva atât de mareț să fie „dărâmat”? Și cum putea Dumnezeu să permită ca ceva atât de important să fie „dărâmat”? La urma urmei, templul era Casa lui Dumnezeu, nu-i așa? Dar Isus l-a numit „casa voastră”. Ce putea însemna aceasta?

Citește **Matei 24:3**. ■ Ce întrebarea l-au pus ucenicii lui Isus? Ucenicii erau foarte nedumeriți. Credeau că pun o întrebare, când, de fapt, ei adresau două întrebări. Ei credeau că templul nu avea să fie distrus decât la sfârșitul lumii. Isus știa răspunsul pentru întrebările lor. De asemenea, știa că ei nu erau gata să înțeleagă tot ce voia El să le spună.

Aplicație: *Ai auzit vreodată pe un părinte sau pe vreun alt adult spunându-ți ceva de felul acestora: „Nu-ți pot da toate motivele acum, dar tu trebuie să mă asculți orice ar fi”? A fost greu să accepți că unele lucruri puteau fi prea dificil de înțeles pentru tine? Ai ascultat oricum?*

MARȚI

Nu vă lăsați înșelați! (Matei 24:4-8)

CÂND ucenicii L-au întrebat pe Isus despre viitor, ce răspuns le-a dat El mai întâi? **Matei 24:4** ■

Nu vă lăsați înșelați! Dar cum ne putem asigura că nu suntem înșelați? Ce trebuie să știm pentru a nu fi înșelați? **Ioan 14:6** ■

Astăzi, prea mulți oameni trăiesc fără să își facă griji cu privire la „adevăr”. Auzim adesea cum oamenii spun: „atât timp cât duc o viață bună, sunt sigur Dumnezeu mă va binecuvânta”; dar dacă ei nu știu că numai ce spune Dumnezeu reprezintă adevărul, cum ar putea să ducă o viață bună? **Proverbele 23:23** ■ ne spune să „cumpărăm adevărul și să nu-l vindem”. De ce? Pentru că minciunile și înșelăciunea sunt metodele preferate ale lui Satana prin care atacă pe poporul lui Dumnezeu. Vezi de câte ori i-a avertizat Isus pe ucenici cu privire la acest lucru (și asta doar într-un singur capitol!). **Matei 24:5,11,24** ■

Ucenicii se așteptau ca Isus să întemeieze pe pământ regatul Său, chiar acolo în Ierusalim. Cei mai mulți evrei așteptau cu nerăbdare venirea lui Mesia și un timp de pace, atunci când toți dușmanii lor aveau să fie cucerți, iar ei urmau să devină un popor bogat. Deși ucenicii învățaseră multe de la Isus în ultimii trei ani și jumătate, ei erau încă foarte mult influențați de

aceste idei greșite. Isus a trebuit să îi avertizeze că aveau să fie dezamăgiți. În loc de pace și bogăție, care urma să fie realitatea? **Versetele 6-8** ■

Mulți lideri puternici și mândri au crezut că puteau face din lumea aceasta un loc minunat și sigur, aproape la fel ca cerul. Dar Isus ne-a spus că lucrurile rele vor continua să se întâmple atâta timp cât păcatul va continua să existe.

Și, desigur, singurul răspuns real la aceste problemele este tot El, Cel care ne va elibera pentru totdeauna de păcat și va recrea lumea. Până atunci, trebuie să vedem aceste evenimente ca pe „începutul durerilor”.

Aplicație: *Cum ar putea să nu ți „se tulbure inima” atunci când aceste lucruri teribile se vor întâmpla peste tot în lume? Asta nu înseamnă că nu ar trebui să fii îngrijorat atunci când oamenii mor din cauza dezastrelor naturale sau a războaielor. Pentru a putea răspunde la această întrebare, compară **Matei 24:6** ■ cu **Luca 21:9**. ■*

MIERCURI

Următoarea persecuție (Matei 24:9-22)

UCENICII nu aveau nicio idee că urmau să treacă aproape 2 000 de ani între distrugerea templului și sfârșitul lumii. Ei credeau că ambele evenimente aveau să se întâmple în același timp și foarte curând.

Isus știa că ei nu puteau să înțeleagă răspunsul pe deplin, deci El a folosit imaginile despre distrugerea Ierusalimului pentru a reprezenta distrugerea mai mare pe care păcatul, la sfârșitul vremii, avea să o aducă asupra întregii lumii. Multe dintre lucrurile despre care El a spus aveau să se regăsească în desfășurarea ambelor evenimente.

După ce a vorbit despre războaie și dezastre naturale, ce a descris Isus mai departe? **Matei 24:9-13** ■

Aceste versete se aplică în mod direct urmașilor lui Isus. Această persecuție nu avea să fie un accident; ci o persecuție deliberată asupra poporului lui Dumnezeu desfășurată de dușmanii acestui popor. Ucenicii chiar nu se așteptau ca după venirea lui Mesia să urmeze astfel de evenimente!

Atunci, Isus le-a dat o încurajare specială, care avea să salveze viețile a mii de creștini. **Luca 21:20-24** □ Când armatele romane au înconjurat Ierusalimul și au amplasat steagurile lor păgâne chiar în afara zidurilor orașului, toți creștinii și-au amintit de sfaturile lui Isus.

Exact când dușmanul era pe cale să cucerească orașul, împăratul roman a murit. Astfel, pentru o scurtă perioadă de timp, armata a părăsit Ierusalimul. Acest lucru le-a dat creștinilor șansa de care aveau nevoie. Toți au fugit, iar atunci când armatele romane au revenit pentru a termina războiul și pentru a distruge Ierusalimul, nu mai era nici măcar un creștin în cetate!

Aplicație: Dacă Dumnezeu și-a ocrotit oamenii când Ierusalimul a fost distrus, crezi că va face El același lucru și la revenirea lui Isus, la sfârșitul lumii? **Psalmii 34:15,17** □

JOI

Despre revenirea lui Isus (Matei 24:23-31)

DUPĂ ce a vorbit despre distrugerea Ierusalimului, Isus a început să spună despre evenimentele majore care aveau să aibă loc înainte de revenirea Sa.

Isus știa că urmașii Săi vor aștepta cu nerăbdare întoarcerea Sa și se puteau afla în pericol de a fi înșelați. Ce a spus Isus că urmau să facă acei înșelători? **Matei 24:23-26** □

Pentru a-i proteja pe ucenicii Săi de înșelăciuni, ce descriere a făcut Isus revenirii Sale? **Versetele 27,30,31** □

Totuși, avertismentul clar al lui Isus cu privire la înșelăciunile unor „hristoși” și profeți falși a fost adesea

ignorat. Mulți au fost înșelați de oameni care pretindeau a fi Hristos. Dar niciunul dintre acești „hristoși” falși nu a venit ca un fulger ce luminează cerul de la răsărit și se vede până la apus, astfel încât toată lumea de pe pământ să îi poată vedea. Vezi cât de important este să acorzi atenție fiecărui detaliu al Cuvântului lui Dumnezeu?

Astăzi, mulți oameni sunt foarte confuzi cu privire la adevărul despre cea de-a doua venire a lui Isus. Deși sute de versete din Noul Testament menționează acest moment al revenirii, unii dintre cei care se numesc „creștini” nu mai cred deloc în revenirea lui Isus!

Isus a spus că toată lumea Îl va vedea la cea de-a doua Sa venire. El a spus că se va auzi sunetul trâmbiței atât de tare, încât cei morți îl vor auzi. Cu toate acestea, mulți cred că la venirea lui Isus, oamenii vor fi luați în secret la cer (răpiți).

Aplicație: Este de mirare că Isus a spus: „luați seama să nu vă înșele cineva”? Numai Biblia te poate ajuta să cunoști adevărul. Învață să o studiezi cu atenție!

VINERI

(Matei 24:37-44)

CÂND Isus descria cum va arăta lumea înainte de a doua Lui venire, probabil că era trist. În ciuda a ceea ce a făcut și face pentru oameni, cei mai mulți nu vor să-L accepte și să asculte cuvintele Sale pline de adevăr. Sau, și mai rău, după ce L-au iubit pe Isus, aleg să-I întoarcă spatele. Potrivit cu ce a spus Isus, ce fel de activități aveau să primească interesul

celor mai mulți oameni chiar înainte de revenirea Sa? **Matei 24:37-39** □

Este greșit să mănânci, să bei sau să te căsătorești? Nu. Isus Însuși a mers la o nuntă în Cana și chiar a făcut prima Sa minune publică

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

acolo, când a transformat apa obișnuită în vin.

Deci, ce a vrut El să spună? Fusese greșit faptul că oamenii din zilele lui Noe mâncau și beau? Oamenii din timpul lui Noe nu doar că mâncau, beau și se căsătoreau. Ei își ocupau mintea cu aceste lucruri atât de mult, încât ei nu acordau nicio atenție avertismentelor lui Noe și „nu știau că avea să vină potopul și să îi ia pe toți”.

Acesta este un pericol și pentru noi. Gândește-te la multe lucruri pe care le facem în fiecare zi. Există posibilitatea ca unele dintre aceste lucruri să ne ocupe atât de mult timpul, iar noi să fim în pericolul de a nu da importanță lucrurilor despre care Isus a spus că sunt importante? Iată o întrebare bună pe care ar trebui să ne-o adresăm: „Îmi petrec în fiecare zi timpul cu lucruri care nu sunt cu adevărat importante? Cu ce îmi umplu mintea?” **Filipeni 4:8** ■

Aplicație: Există doar o singură cale de a opri războaiele, cutremurele și foametea; există doar o singură cale de a opri persecuția și cruzimea; și există o singură modalitate de a opri înșelăciunile lui Satana. Aceasta este predicarea „Evangheliei Împărăției (...) în toată lumea”. Apoi, „va veni sfârșitul” și Isus se va întoarce, „venind pe norii cerului cu putere și slavă mare”. Ești și tu „atent”? Ești un bun exemplu pentru alții? Ești gata? **Matei 24:42,44** ■

Notă: În lecțiile de mai târziu vom afla despre semnele celei de-a doua veniri a lui Isus, despre cele care s-au împlinit și despre cele care sunt în curs de împlinire.

1. Adevărat sau fals?

- A / F** În momentul în care Isus a murit, templul nu mai era casa lui Dumnezeu.
- A / F** Isus a prezis că templul avea să fie distrus.
- A / F** Isus le-a spus ucenicilor tot ce știa cu privire la viitor.
- A / F** Ar trebui să ne supunem lui Dumnezeu, chiar dacă nu înțelegem „de ce”.
- A / F** Unii oameni vor pretinde să sunt Hristos.
- A / F** „Hristoșii” falși vor face minuni.
- A / F** Numai Dumnezeu poate face minuni.
- A / F** Venirea lui Isus va fi secretă. Nimeni nu va ști când va reveni.
- A / F** Venirea lui Isus va fi la fel de vizibilă ca fulgerul.
- A / F** Toată lumea îl va vedea pe Isus venind – nu vor auzi la știri.
- A / F** Venirea lui Isus va fi ca un hoț. Se va întâmpla în mod neașteptat.
- A / F** Isus va veni în liniște. Numai cei drepti vor ști despre asta.
- A / F** Isus a spus să nu mâncăm, să nu bem și să nu ne căsătorim înainte de revenirea Sa.
- A / F** Lucrurile de zi cu zi ne pot reține din studiu biblic și rugăciune.
- A / F** Isus a spus că toată lumea avea să se convertească înainte de revenirea Lui.
- A / F** Satana vrea ca noi să amânăm pregătirea până ce va fi prea târziu.

2. Cine a spus? Cui?

- „Vi se lasă casa pustie.” Matei 23:1,38
_____ a spus _____
- „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri?” Marcu 13:3,4
_____ și _____
_____ și _____ au spus lui _____
- „Nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie.” Ioan 2:16
_____ a spus _____

3. Potrivește – cunoaște Biblia.

Cum descrie Biblia a doua venire a lui Isus?

a.) Cei răi vor încerca să se ascundă.	Apocalipsa 6:16
b.) El va veni însoțit de îngeri.	Matei 24:27
c.) Se va auzi sunetul de trâmbiță.	Luca 21:27
d.) Venirea Lui va fi neașteptată.	Apocalipsa 1:7
e.) Morții vor fi înviați.	Matei 24:31
f.) El va veni cu putere și slavă mare.	Luca 12:40
g.) Fiecare ochi îl va vedea pe Isus.	Matei 24:31
h.) Va fi un eveniment la fel de vizibil ca fulgerul.	1 Tesaloniceni 4:16

Matei 24,
Marcu 13,
Luca 12,

Hristos, Lumina Lumii,
p. 627-636

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Rodul neascultării

Text de memorat: Matei 23:37

**„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci
și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte
ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își
strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!”**

DUMINICĂ

Un avertisment trist

UN lucru minunat despre Dumnezeu este acela că El nu poate fi niciodată surprins. Nu a apărut vreodată vreo problemă despre care să fi spus: „Oops! Nu M-am gândit la asta”. Chiar și alegerile sau lucrurile pe care le fac oamenii – atât bune, cât și rele – nu-L pot surprinde. El vede „sfârșitul de la început”. Ce înseamnă asta? Înseamnă că de la începutul unui lucru, Dumnezeu poate vedea deja sfârșitul și știe cu exactitate tot ce se va întâmpla. Dumnezeu îi provoacă pe zeii falși să încerce să prezică viitorul. Dar ei nu pot! Numai Dumnezeu cunoaște pe deplin viitorul. **Isaia 42:8,9; 46:9,10** ■

Lecția de săptămâna trecută a fost despre discuția pe care a avut-o Isus cu ucenicii după ce a vizitat pentru ultima dată templul. Ceea ce le-a spus a lăsat o așa impresie asupra lor, încât cuvintele Sale au fost înregistrate pe paginile a trei din cele patru evanghelii - Matei 24, Marcu 13 și Luca 21. Ideea că templul avea să fie distrus a venit ca o surpriză pentru ucenici. Uimiți, ascultau ce le spunea Isus. Dar aceasta nu era prima ocazie în care Isus vorbea despre viitor. Cu doar câteva zile înainte, El dăduse Ierusalimului un avertisment foarte trist. **Luca 19:41-44** ■

De ce le-a spus Isus atât de târziu ucenicii-lor Săi despre ce avea să se întâmple? De ce nu i-a avertizat cu mult timp înainte?

Pentru că orașul nu ar fi trebuit să fie distrus. Nu trebuia să se întâmple așa! Isus iubea pe poporul Său și așteptase foarte mult, dând fiecăruia șansa de a alege să creadă și să-L accepte. A tot sperat ca preoții, conducătorii, cărturarii, fariseii și toți evreii să se întoarcă de la păcatele lor. **Matei 23:37** ■ Dar, după ce au făcut alegerea finală de a-L respinge, Isus le-a spus cu tristețe ce avea să se întâmple. **Versetul 38** ■

Aplicație: Aceasta este o lecție și pentru tine. Niciunul dintre noi nu trebuie să-L respingă pe Dumnezeu și să fie pierdut. Isus face tot ce se poate face pentru a te încuraja să-L urmezi, dar El nu te va obliga să I te supui. Depinde de tine ce alegi.

LUNI

Roma începe persecuția

LA patruzeci de ani după ce Isus prezisese pustiirea – distrugerea completă a templului, aceasta s-a și petrecut. Acei ani (31d.HR. - 70d. Hr.) au fost plini de triumfuri și întristări pentru poporul lui Dumnezeu. Deși mulți din urmașii lui Isus au fost uciși pentru credința lor, lucrarea lor misionară a răspândit Evanghelia pe scară largă. Persecutarea noii biserici creștine a fost începută de către liderii evrei care L-au respins pe Isus. **1 Tesaloniceni 2:14-16** ■

Dar persecuția nu a oprit creștinismul; de fapt, a ajutat la răspândirea lui. Am studiat deja despre unul dintre cei mai mari misionari, Saul din Tars, care fusese hotărât să distrugă biserica creștină, dar apoi a devenit apostolul Pavel. El a scris paisprezece cărți din cele pe care le găsim în Noul Testament!

Curând, imperiul roman păgân s-a întors împotriva creștinilor și împotriva „noii religii”. Creștini nu se închinau zeilor păgâni și s-au stărnit suspiciuni din cauză că refuzau să ia parte la unele dintre practicile comune.

După incendiul teribil care a distrus aproape jumătate din Roma, cetățenii l-au învinuit pentru aceasta pe împăratul Nero. Nero îi ura pe creștini și a pus pe umerii lor cauza incendiului. Desigur, ei nu erau vinovați; Nero voia doar să arunce vina asupra altcuiva. În timpul persecuției teribile care a urmat, mii de creștini și-au pierdut viața, inclusiv Petru și Pavel.

Relatarea biblică cu privire la biserica creștină timpurie s-a încheiat odată cu moartea lui Pavel. Dar istoria sacră nu a luat sfârșit. Ce lucrare mare le-a spus Isus ucenicilor Săi să facă în ciuda persecuției și ce promisiune le-a făcut El? **Matei 28:19,20** ■

Profețiile din Daniel și Apocalipsa au ajutat biserica în secolele care au urmat, pentru a înțelege modul în care aceasta trebuia să își îndeplinească misiunea.

Aplicație: *Ce s-ar întâmpla dacă ai face o schimbare în viața ta și L-ai urma pe Dumnezeu mai de aproape, așa cum făceau creștinii ce au fost persecutați? Cine crezi că ți-ar pune piedici? Pot fi „prietenii” care vor să continue să facă aceleași lucruri greșite împreună cu tine. Ar trebui să le permiți altora să te țină departe de Isus?*

MARȚI

Lupta pentru libertate

TE-AM ÎNTREBAT vreodată ce s-a întâmplat cu acei lideri care L-au respins și persecutat pe Isus, iar apoi pe urmașii Lui? Irod a fost lovit de un înger cu o boală bruscă și incurabilă (Faptele apostolilor 12:23), iar Pilat s-a sinucis. Biblia ne învață că noi culegem ceea ce semănăm. **Galateni 6:7** ■

Când liderii lui Israel și-au împietrit inimile prin respingerea lui Isus și a Evangheliei, ei au răspândit o teribilă influență de rebeliune în rândul poporului. Oamenii au văzut că puteau face rău — chiar ucid oameni nevinovați — și să scape nepedepsiți.

Evreii au devenit cunoscuți în întreaga lume ca scandalagii. Ce le-a făcut împăratul roman Claudiu evreilor din Roma? **Faptele apostolilor 18:2** ■

În Ierusalim, poporul era din ce în ce mai rebel. Jafurile și crimele deveniseră ceva obișnuit. Chiar și copiii atentau la viața părinților lor. Preoții, și chiar marele preot, au fost uciși. Bărbați care pretindeau a fi Mesia i-au atacat pe romani. Ierusalimul devenise un loc foarte periculos pentru a trăi. Când copiii celor care

L-au ucis pe Isus (apoi și pe apostoli) au crescut, s-au temut pentru propriile lor vieți. Aceia care angajaseră oameni pentru protecția lor erau uneori uciși de acești „protectori.” Nu e de mirare că Isus a plâns când a văzut soarta Ierusalimului!

Mânia evreilor împotriva romanilor a continuat să crească. Un grup de rebeli evrei îndrăzneți din Ierusalim a atacat și a ucis pe toți soldații romani din oraș. A fost un lucru neînțelept. Roma a declarat război evreilor și a trimis mii de soldați pentru a opri rebeliunea.

Aplicație: *Nu poți scăpa nepedepsit când faci ceva rău. Chiar dacă pare că așa va fi, ce urmări va avea orice acțiune căreia îi dai curs? **Eclesiastul 12:14*** ■

MIERCURI

Războiul cu Roma

RĂZBOIUL cu Roma s-a întins pe mai mulți ani, cu mii de victime de fiecare parte. Lumea poate spune că atât romanii, cât și evreii au avut generali și soldați curajoși. Dar erau ei oameni buni? Duceau ei o viață care putea ajuta pe cineva? Sau erau așa de plini de furie și ură că nu puteau decât să se concentreze pe luptă? Ce spune cartea Proverbele despre oameni ca aceștia? **Proverbele 22:24,25** ■

Când armata romană a înconjurat Ierusalimul și apoi s-a retras pentru o scurtă perioadă de timp, creștinii și-au adus aminte de îndemnul lui Isus. Ei au părăsit imediat orașul, și mulți dintre ei s-au retras în localitatea Pella din Siria, la nord-est de Ierusalim. Ce rugăciune au rostit creștinii timp de aproape patruzeci de ani după învierea lui Isus? **Matei 24:20** ■ Crezi că

această rugăciune i-a ajutat să-și amintească de importanța Sabatului?

Armata romană a revenit curând. Ierusalimul a fost înconjurat, dar, de data aceasta, milioane de evrei erau acolo pentru Paști.

În ciuda crizei, evreii din Ierusalim nu erau uniți cu privire la măsurile pe care trebuia să le ia. Ar fi trebuit să îi atace imediat pe romani, ca o forță unită, și să îi împiedice să se organizeze. Nu s-au petrecut așa lucrurile, pentru că diferitele grupuri armate din oraș nu aveau încredere unele în altele pentru a-și deschide porțile atunci când s-ar fi întors de la lupta cu romanii.

Ierusalimul era bine situat, înconjurat de stânci abrupte și văi din trei părți. Armata romană se putea apropia de zidul orașului doar dinspre nord. Și exact așa a făcut. În ciuda luptelor feroce, zidul exterior s-a prăbușit în doar cincisprezece zile. Romanii au ocupat acum zona din oraș cunoscută sub numele de Bezeta, dar ei încă se confruntau cu un alt zid imens care le bloca accesul la părțile mai vechi din Ierusalim. Acum, lupta devenise atât de acerbă, încât generalul Titus a decis să încerce altceva: avea să-i înfometeze pe evrei.

Aplicație: În **Deuteronomul 28:15,45,49-53** □

Dumnezeu îl avertizase pe poporul evreu cu privire la ce avea să se întâmple în cele din urmă dacă nu ascultau vocea Lui. Era obligatoriu să se întâmple întocmai? Cum ar fi vrut Dumnezeu să-Și binecuvânteze poporul?

Versetele 1-14 □

JOI

Complet distrus

DUPĂ săptămâni de război și foamete, evreii din Ierusalim nu mai puteau rezista mult. Prizonierii care fuseseră prinși încercând să scape i-au spus lui Titus că, în ciuda foametei, sacrificiile ceremoniale de la templu nu încetaseră. Dacă sacrificiile ar fi fost oprite, acest lucru ar fi dat o lovitură uriașă încrederii evreilor. Mulți erau convinși că Dumnezeu avea să îi salveze. Erau siguri că trebuia să o facă. La urma urmei, nu erau ei poporul Lui?

Mai erau ei poporul Lui? **Ioan 8:39,44** □ Poporul lui Dumnezeu ascultase sfaturile lui Isus și se refugiase în Siria, departe de luptă.

Era greu de privit scena ce se prezenta pe lângă zidurile sparte ale Ierusalimului. Mii de cruci purtau trupurile celor care fuseseră prinși. În interiorul cetății, evreii erau acum adunați într-o mică parte a orașului care includea și templul. Supraaglomerarea era redusă numai pentru că erau oameni care mureau de foame – se estimează că atunci au murit 120 000 de oameni.

În cele din urmă, ultima fortăreață a căzut. Mii de oameni înfometați, evrei disperati, se adunaseră în templu, în speranța că Dumnezeu avea să îi protejeze. Dar nu au primit niciun ajutor; căci ei Îl respinseseră pe Isus, singurul lor Protector. În timp ce flăcările devorau clădirea, cândva sacră, soldații romani furau vasele de aur și sfeșnicul cu șapte brațe. Chivotul legământului nu era acolo. Fusesse ascuns de oameni credincioși cu mai mult de șase sute de ani înainte, când Babilonul distrusese Ierusalimul.

Vaste cantități de aur și mii de sclavi au fost duși la Roma. Oamenii și aurul au ajutat în construcția celui de-al doilea Colosseum, unde, în doar câțiva ani, mii de creștini urmau să fie martirizați (uciși) pentru credința lor. O sculptură în piatră ce înfățișează momentul când sfeșnicul a fost luat poate fi încă văzută la Roma pe Arcul lui Titus, care a fost ridicat pentru a sărbători victoria acestuia.

Aplicație: Care ar fi fost singura variantă de protecție a orașului Ierusalim? **Psalmlui 127:1** □ De ce nu au luptat ucenicii lui Isus cu romanii? **Ioan 18:36** □

VINERI

Persecuția

DISTRUGEREA Ierusalimului nu a pus capăt persecuției romane asupra creștinilor sau oprimării lor de către evrei. Cu încăpățănare, evreii din Iudeea s-au revoltat împotriva Romei de încă două ori, în anul 115 și în anul 132 d.Hr. În ambele ocazii au fost învinși.

Dar creștinii au căutat pacea, atât timp cât nu erau obligați să încalce Legea lui Dumnezeu. Ce li s-a spus creștinilor să facă? **1 Timotei 2:1-3** □

Romanii au scos în afara legii creștinismul, dar multe autorități, chiar și împărații, au fost cu inima oarecum

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

îndoită în ceea ce privea persecutarea creștinilor. La urma urmei, nu era nimic rău în credința lor. Singurul lucru care îi deranja pe conducători era acela că cei ce se numeau creștinii nu se închinau zeilor păgâni. Deși multe naționalități se închinau unor zei diferiți în vastul imperiu roman, toți se închinau și împăratului roman. Creștinii erau fericiți să se roage *pentru* împărat, dar refuzau să se roage *lui*.

În anul 197 d.Hr., un creștin numit Tertulian a apărut creștinismul. Creștinii erau considerați infractori. Dar el a atras atenția că erau diferiți de toți ceilalți nelegiuți. Chiar și guvernul îi trata diferit. Tertulian scria că aceia care erau cu adevărat nelegiuți erau torturați pentru a fi

determinați să mărturisească lucrurile greșite pe care le făcuseră. Dar pentru creștini, autoritățile foloseau tortura pentru a-i opri din a-și mărturisi credința.

În încheiere, Tertulian a subliniat că această persecuție era inutilă. De fiecare dată când un creștin era torturat sau executat, mulți dintre cei care asistaseră la eveniment decideau să devină creștini. Apoi a adăugat: „sângele creștinilor e o sămânță”.

Aplicație: Cum reacționezi când cineva râde de convingerile tale? Îl negi pe Isus sau Îl mărturisești? *Matei 10:32,33* ☐

1. Distrugerea templului.

Numerotați următoarele evenimente în ordine (1-7).

- ___ Toți creștinii au fugit din Ierusalim.
- ___ Evreii s-au adunat în templu.
- ___ Romanii au luat mii de sclavi la Roma.
- ___ Titus și armata lui s-au întors la Ierusalim și au asediat cetatea.
- ___ Războiul dintre Roma și Israel a durat câțiva ani.
- ___ Romanii au dat foc templului și au distrus Ierusalimul.
- ___ Armata romană s-a retras temporar din jurul Ierusalimului.

Matei 23:37; 24:15-20;
Marcu 13:1,2;
Luca 19:41-44; 21:20-24;
Tragedia Veacurilor,
pp. 17-38

Referințe

2. Alege variantele corecte.

De ce a plâns Isus pentru Ierusalim?

- a.) ☐ Din cauza orbirii și a impenitenței lor.
- b.) ☐ Avea să îi fie dor de oamenii de acolo odată întors în cer.
- c.) ☐ Se temea de răstignire.
- d.) ☐ Ei nu l-au acceptat pe Isus ca Mesia al lor.
- e.) ☐ S-a simțit rău în legătură cu alegerea lui Iuda.

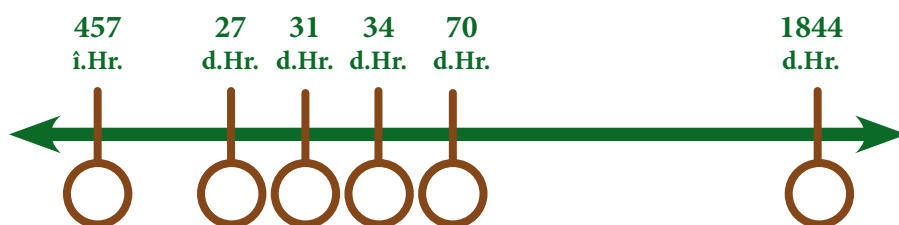
3. Sabatul etern Matei 24:20

- a.) Se aștepta Isus ca urmașii Săi să țină încă Sabatul când Ierusalimul avea să fie distrus, aproape patruzeci de ani mai târziu? ___
- b.) A schimbat Isus porunca a patra când a murit? ___

4. Cronologie

Potrivii pe axa de mai jos evenimentele și datele. Așezați literele corespunzătoare fiecărui cerc.

- A. Isus a fost botezat.
- B. Ștefan a fost ucis cu pietre; cele 70 de săptămâni profetice (490 de ani) s-au încheiat.
- C. sfârșitul celor 2 300 de zile (ani) profetice.
- D. Ierusalimul a fost distrus de armatele romane.
- E. Cele 70 de săptămâni profetice (490 de ani) și cele 2 300 de zile (ani) profetice au început cu porunca de reconstrucție a Ierusalimul.
- F. Isus a prezis distrugerea templului. La scurt timp după aceea, a murit.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Scrisori de la Isus

Text de memorat: Apocalipsa 3:6

**„Cine are urechi, să asculte ce
zice Bisericii Duhul.”**

DUMINICĂ

Ioan Îl vede din nou pe Isus (Apocalipsa 1)

APOCALIPSA, ultima carte a Bibliei, este una dintre cele mai importante și, cu siguranță, una dintre cele mai interesante cărți. Autorul ei a fost Ioan, ultimul dintre cei doisprezece apostoli ai lui Isus. El a trăit o viață lungă, o viață de muncă plină de devotament pentru Învățătorul său pe care Îl iubea atât de mult. Acest lucru i-a adus o mare opoziție din partea celor care Îl urau pe Isus.

Pare ciudat că oamenii erau atât de plini de mânie împotriva acestui bătrân blând, care a scris și a vorbit atât de mult despre cum ar trebui să ne iubim unii pe alții. Dar chiar așa erau. Când nu au găsit altă cale de a-l împiedica pe Ioan să vorbească despre Isus, dușmanii săi au încercat să-i ia viața.

La Roma, Ioan a fost judecat ca un criminal, în fața împăratului Domițian. Dar dușmanii săi nu au putut dovedi niciuna dintre acuzațiile false pe care i le aduceau. Plini de ură și furie, l-au aruncat pe Ioan într-un recipient imens, în care era ulei clocotit. Dar Dumnezeu i-a salvat viața.

Citește **Psalmi 97:10**. □ La ce povestire biblică crezi că s-ar fi putut gândi Ioan chiar înainte de a fi aruncat în acel ulei înfierbântat?

Daniel 3:25,26 □

În cele din urmă, pentru că nu l-au putut ucide, împăratul a hotărât să scape de Ioan trimițându-l pe Patmos, o mică

insulă-închisoare aridă, unde erau ținuți infractorii periculoși. Dar, pe măsură ce Ioan s-a împrietenit cu acei prizonieri și le-a vorbit despre Isus, unii au ales să creadă în El. Cât de fericit trebuie să fi fost Ioan!

Toată zona din jurul lui Ioan era un teren stâncos și pustiu. Dar stâncile goale, cerul frumos și albastru, oceanul întins - uneori liniștit, alteori furtunos, izbind valuri uriașe de țărm - toate îi vorbeau despre dragostea și puterea lui Dumnezeu.

Citește **Apocalipsa 1:9-16**. □ Într-o zi de sâmbătă, în timp ce Ioan se închina liniștit pe malul mării, a auzit deodată un glas puternic care semăna cu o trâmbiță. Deși nu mai auzise această voce de mulți ani, a recunoscut-o imediat. Întorcându-se repede, a văzut „pe cineva care semăna cu Fiul Omului” stând în picioare în Locul Sfânt al sanctuarului ceresc.

Era Isus, bineînțeles. Era același Isus cu care Ioan umblase și vorbise în tinerețe - același Isus pe care Îl slujise de atunci. Dar acum, Prietenul și Domnul său purta hainele și simbolurile Regelui cerului, în loc de haina simplă, umilă, dintr-o singură bucată, a unui biet țăran galileean.

Aplicație:

Oamenii se întreabă uneori dacă ne vom recunoaște unii pe alții în cer. Vor exista mari diferențe între cum arătam acum și

cum vom arăta când vom fi fost schimbați pentru a trăi veșnic, dar tot ne vom recunoaște. Nu-i așa că este minunat? **1 Corinteni 13:12** ■

LUNI

Descoperirea lui Isus (Apocalipsa 1:1-3)

ISUS a avut un mesaj special pe care a vrut să-l transmită poporului Său și a ales să-l transmită prin Ioan. Ori de câte ori oamenii sunt dispuși, Dumnezeu doarește să lucreze prin ei. Nu pentru că oamenii pot face o treabă mai bună decât o pot face îngerii sau Însuși Dumnezeu, ci pentru că El vrea ca noi să avem bucuria care vine din colaborarea cu El și să putem fi o binecuvântare pentru alții.

Ce i-a cerut Isus lui Ioan să facă? **Apoc. 1:17-20** ■ Isus avea informații importante pentru poporul Său cu privire la ce avea să se întâmple până la sfârșitul timpului. Mesajele pe care le-a împărtășit lui Ioan în acea zi au fost pentru tine și pentru mine chiar mai mult decât pentru Ioan și pentru oamenii care trăiau atunci.

Cum a transmis Dumnezeu mesajul Său? **Apocalipsa 1:1-3** ■ Dumnezeu l-a dat lui Isus, care l-a dat îngerului Său, care l-a dat lui Ioan, care l-a scris pentru ca oamenii să îl poată citi pentru ei înșiși, dar și cu voce tare, astfel încât alții să îl poată auzi. Este un proces destul de important. Nu este minunat că putem face parte din echipa lui Dumnezeu, spunând altora care nu au auzit încă despre mesajul cărții Apocalipsa?

Când Dumnezeu încearcă să le spună oamenilor Săi ceva special, poți fi sigur că Satana va încerca să-i împiedice să audă și să asculte. El i-a descurajat pe mulți oameni să studieze Apocalipsa. El le spune că nu merită să se străduiască să studieze, pentru că este imposibil de înțeles. Satana spune chiar că această carte a fost „sigilată”, astfel încât nimeni nu poate ști ce înseamnă. Dar oare este adevărat acest lucru? Vezi titlul cărții! Ce înseamnă cuvântul „Apocalipsa”?

Aplicație: Citește **Daniel 12:4**. ■ Daniel este singura carte despre care Biblia a spus vreodată că este sigilată. Dar acum citește **Apocalipsa 10:1,2**. ■ Peste câteva săptămâni vom studia despre acea „cărțică” și vom afla că este vorba despre cartea lui Daniel, care acum este desigilată, iar noi putem să o înțelegem în aceste zile din urmă.

MARTI

Efes (Apocalipsa 2:1-7)

IN Apocalipsa există mai multe seturi de câte „șapte”. Găsim cele șapte biserici menționate aproape de început, în primul capitol. Dar găsim, de asemenea,

șapte sfeșnice și șapte stele. În capitolul cinci există un sul pecetluit cu șapte peceti, iar capitolul opt vorbește despre șapte îngerii cu șapte trâmbițe. Există șapte tunete, un balaur cu șapte capete, șapte plăgi, șapte munți și șapte regi. Sunt multe cifre de șapte.

De ce crezi că Dumnezeu a ales numărul șapte? Dumnezeu folosește adesea numărul șapte pentru a însemna „deplinătatea”. De exemplu, creația a fost finalizată în șapte zile.

Ce reprezentau cele șapte sfeșnice? Citește **Apocalipsa 1:20**. ■ Capitolele doi și trei din Apocalipsa conțin scurte scrisori de la Isus către șapte biserici diferite. Cele șapte biserici reprezintă istoria completă a Bisericii lui Dumnezeu, din timpul apostolilor până la a doua venire a lui Isus. Iar Ioan a fost mângâiat când l-a văzut pe Isus veghind și fiind împreună cu biserica Sa, întotdeauna prezent pentru a oferi îndrumare și sprijin.

Efes este prima dintre aceste șapte biserici. **Apocalipsa 2:1-3** ■ Isus era fericit pentru credințioșii acestei biserici și le-a spus asta cu bunăvoință. Dar El era, de asemenea, îngrijorat de o problemă care își făcuse loc în biserică. Care era problema și ce sfat a dat Isus? **Versetele 4,5** ■

În versetul șase, Isus îi încurajează să urască „faptele nicolaïților”, așa cum și El le urăște. Acesta este un limbaj neobișnuit pentru Isus. Nu sunt multe lucruri pe care El le urăște, deci ce înseamnă acest lucru? Nicolaïții învățau că nu contează ceea ce faci, contează doar să crezi în Isus.

Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Tot ce trebuie să faci este să crezi în Isus”? Adesea, asta înseamnă că nu vrea să fie ca Isus. Trăirea unei vieți evlavioase este rezultatul credinței în Isus. Nu e de mirare că Isus urăște aceste idei!

Aplicație: Biserica din Efes a început bine, dar, din avertismentele scrise de Pavel și Ioan, putem vedea cum începuseră să-și piardă „prima dragoste”. S-ar putea să ni se întâmple și nouă acest lucru? Ce putem face în această privință? **Versetul 5** ■

MIERCURI

Smirna; Pergam (Apocalipsa 2:8-17)

URMĂTOAREA biserică, Smirna, este numită biserica persecutată. **Apocalipsa 2:8-11** ■ Începând cu anul 100 d.Hr. și până în anul 313 d.Hr., mulți creștini s-au confruntat cu persecuții. În această perioadă au fost date legi împotriva creștinismului. Deși nu au fost întotdeauna puse în aplicare, ele erau totuși legi, și fiecare știa că putea fi

Efes

Smirna

amendat, închis, torturat sau chiar ucis dacă alegea să devină creștin.

Acestea erau legi rele, iar conducătorii răi din guvernul roman au încercat să le aplice. Acest lucru a dus la zece ani de persecuție teribilă, între anii 303-313 d.Hr., sub împăratul Dioclețian. Biblia vorbește despre acești zece ani de „necaz” ca despre zece zile profetice („un necaz de zece zile”).

În cele din urmă, un nou împărat a venit la putere și a schimbat legile împotriva creștinismului, făcând legal statutul de creștin. În câteva săptămâni, vom vedea că, deși această schimbare a fost bună, unii lideri bisericești egoiști au folosit-o ca pe o oportunitate de a obține bogăție și putere pentru ei înșiși.

Nu a trecut mult timp de atunci și a început perioada următoarei biserici, biserica din Pergam: 313 d.Hr. - 538 d.Hr. În acești ani, poporul lui Dumnezeu s-a confruntat cu prima lege duminicală. Această lege le cerea oamenilor să sfințească duminica, într-un efort de a-i încuraja să uite de Sabatul zilei a șaptea. A fost un eveniment important în formarea a ceea ce avea să devină mai târziu Biserica Romano-Catolică.

Ce a spus Isus bisericii din Pergam? **Apocalipsa 2:12-17** ■ Creștinii care au trăit în această perioadă au avut adesea provocarea dificilă de a încerca să facă ceea ce este corect atunci când cei care pretindeau că sunt liderii lor le spuneau să nu asculte de Biblie. O altă provocare nouă era persecuția - dar de data aceasta biserica care îi persecuta pe cei care nu erau de acord cu ideile liderilor ei. Cu ce profet rău erau comparați acești lideri ai bisericii? **Apocalipsa 2:14** ■ (Vezi Numeri 22-25.)

Aplicație: Versetul 13 ■ îl menționează pe Antipa și îl descrie ca fiind un „martir credincios”. Numele Antipa provine din două cuvinte grecești: „anti”, care înseamnă „împotriva”, și „papas”, care înseamnă „tată” sau „papă”. Ce a spus Isus că nu ar trebui să facem? **Matei 23:9** ■

JOI

Tiatira; Sardes (Apocalipsa 2:18-3:6)

URMĂTOAREA scrisoare a lui Isus a fost adresată bisericii din Tiatira. Această biserică reprezintă cea mai lungă perioadă de timp dintre toate cele șapte biserici. Ea a început odată cu instaurarea papalității, anul 538 d.Hr., și a continuat până la începutul anilor 1500 d.Hr. Aceasta a fost o perioadă de apostazie

crescândă, pe măsură ce tot mai multe adevăruri biblice erau abandonate, iar practicile păgâne erau aduse în biserică.

A fost, de asemenea, o perioadă de persecuții teribile. Oricine era împotriva acestor practici putea fi persecutat. Înregistrările sunt departe de a fi complete, dar undeva între 50 și 60 de milioane de oameni au fost executați în toți acești ani. De ce? Pentru că liderii bisericii credeau că era de datoria lor să controleze ceea ce credeau oamenii.

Citește **Apocalipsa 2:24-29**. ■ Isus a înțeles suferința poporului Său din această perioadă și i-a încurajat să păstreze adevărul pe care îl cunoșteau.

Citește **Apocalipsa 3:1-6**. ■ Sardes reprezintă biserica Reformei din anii 1500 d.Hr. până în jurul anilor 1830 d.Hr. Acest lucru îi surprinde pe unii, deoarece această biserică ne amintește de smochinul pe care Isus l-a blestemat. La fel ca acel pom, Sardes a păstrat speranța unor roade bune. „Îți merge numele că trăiești”, a spus Isus; dar, din păcate, „ești mort”.

Este adevărat că în această perioadă a început Reforma. Multe adevăruri biblice care fuseseră ascunse timp de sute de ani au fost descoperite din nou. Dar, în loc să îi permită lui Isus să le schimbe viața, oamenii se certau și se luptau adesea pentru detaliile înțelegerii Bibliei.

Uneori, chiar și cei care învățau și încercau să trăiască după adevărul biblic îi persecutau pe cei care nu erau de acord cu ei în privința unor lucruri precum botezul și Cina Domnului.

Aplicație: Adevărurile despre botez și Cina Domnului sunt importante. Au greșit reformatorii când au predicat ceea ce ei înțelegeau că este adevărul? Sau au greșit când i-au pedepsit pe cei care nu erau de acord cu ei? **Luca 9:53-56** ■

VINERI

Filadelfia; Laodiceea (Apocalipsa 3:7-22)

BISERICA din Filadelfia a fost cea mai iubită dintre biserici. Acest lucru l-a făcut pe Isus foarte fericit. Citește ce le-a spus El în **Apocalipsa 3:7-13**. ■ Numele Filadelfia înseamnă „dragoste frățească”, iar creștinii sinceri, care credeau în venirea în curând a lui Isus în anii 1830 și la începutul anilor 1840, au arătat acest tip de dragoste în moduri care nu mai fuseseră văzute din zilele apostolilor. Odată cu pro-

Pergam

Sardes

Tiatira

Filadelfia

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

povăduirea celei de-a doua veniri a lui Isus, creștinii care Îl iubeau cu adevărat pe Isus au dat tot ce aveau pentru a răspândi mesajul Evangheliei. Le-au spus tuturor celor pe care îi cunoșteau despre revenirea în curând a lui Isus. Această dragoste pentru ceilalți este ceea ce i-a adus atâta fericire lui Isus.

Citește **versetele 14-22**. ■ Biserica din Laodiceea este poate cea mai importantă pe care trebuie să o înțelegem. De ce? Pentru că este cea care reprezintă timpul în care trăim noi astăzi. Cuprinzând anii de la 1844 până la a doua venire a lui Isus, Laodiceea prezintă o imagine mult mai puțin plăcută decât biserica dinaintea ei.

Laodiceea înseamnă „judecata poporului”. Numele se potrivește cu siguranță, deoarece Marea Zi a Ispășirii se desfășoară în sanctuarul ceresc încă din anul 1844 d.Hr. Însă, pentru o perioadă de timp atât de importantă, Isus nu găsește nimic - absolut nimic - de lăudat în biserica din Laodiceea. În schimb, El face tot ce poate, oferind binecuvântări incredibile: aur (credință și dragoste), haine albe și curate (un caracter neprihănit) și medicamente pentru ochi (îndrumare spirituală) pentru a-și pregăti poporul pentru venirea Sa.

Aplicație: Ce înseamnă să fii „fierbinte”, „rece” și „căldicel”? Care dintre aceste cuvinte s-ar potrivi următoarelor persoane? **1** Își amintește să întrebe: „Ar face Isus acest lucru?”. **2** Dorește ca Sabatul să se termine pentru a putea face ceva „distractiv”. **3** Scrie bilețele prietenilor în timpul predicii. **4** Nu crede în Biblie. **5** Spune: „Nu văd nimic în neregulă cu...” **6** Lasă ca alte lucruri să fie mai importante pentru sine decât Isus. **7** Dorește să-și ajute prietenii să știe cât de minunat este Isus. **8** Încearcă să se îmbrace și să se comporte ca prietenii săi. **9** Își ajută frații și surorile să asculte de Dumnezeu.

Cele șapte biserici – Rebus

(Trimiterile sunt din cartea Apocalipsa)

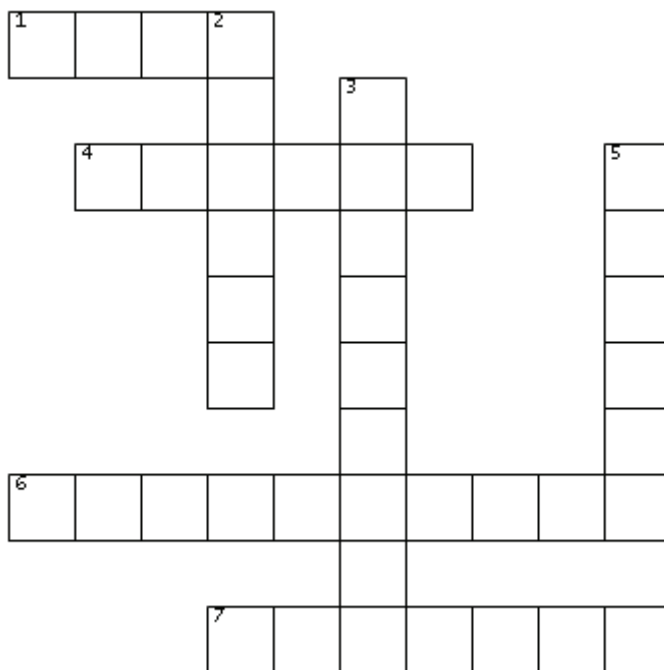
Cărei biserici i-a spus Isus...?

ORIZONTALĂ

1. „Ți-ai părăsit dragostea dintâi.” (2:4)
4. „Tu ții Numele Meu.” (2:13)
6. „Păstrează ce ai.” (3:11)
7. „Știu faptele tale, dragostea ta.” (2:19)

VERTICALĂ

2. „Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” (3:2)
3. „Fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot (...).” (3:16)
5. „Fii credincios până la moarte.” (2:10)

Apocalipsa 1-3;
Faptele Apostolilor,
pp. 578-589

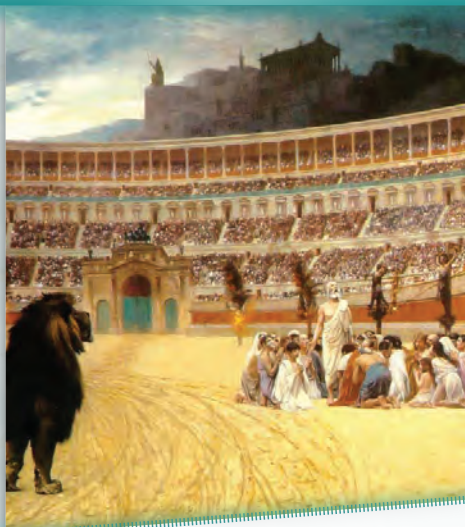
Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Compromisul fatal

Text de memorat: 1 Ioan 4:1

„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși.”

DUMINICĂ

Persecuție și creștere

CÂND Ioan a murit, Biblia era completă; ea conținea tot ce era necesar pentru a ghida pe poporul lui Dumnezeu până la a doua venire a lui Isus.

1 Corinteni 10:11 ■ Deși nu au mai fost scrise alte cărți în Biblie, cărțile profetice Daniel și Apocalipsa au fost deosebit de utile poporului lui Dumnezeu în timp ce se confrunta cu greutate și persecuții. Au sădit curaj în inimile celor care doreau să asculte de Dumnezeu, prin faptul că dezvăluiau cum va fi distrus răul în toatalitate și pentru totdeauna, iar Isus va rămâne veșnic învingător. **Daniel 2:44** ■

Pe măsură ce biserica creștină timpurie a crescut, s-a confruntat cu o opoziție acerbă și cu persecuție, mai întâi din partea liderilor evrei, apoi din partea Imperiului Roman. Creștinii pur și simplu nu se amestecau cu restul lumii, iar fiecare mică diferență reprezenta un motiv suficient de mare pentru a face pe cineva suspicios, gelos sau furios. Adesea au suferit pentru că i-au fost loiali lui Isus. Totuși, biserica a surprins lumea și a continuat să crească. Îți amintești ce s-a întâmplat când poporul lui Dumnezeu a fost persecutat în Egipt? **Exodul 1:12,20** ■ Acești noi creștini erau îndrăgostiți de Isus și erau dispuși să se alăture poporului lui Dumnezeu, chiar dacă această asociere ar fi presupus moartea.

Ce i-a determinat pe acești credincioși să fie dispuși să-și riște viața pentru Isus?

Ce i-a împiedicat să renunțe?
2 Corinteni 5:14,15; Tit 2:11-14 ■

Oricât de ciudat ar părea, una dintre cele mai mari atracții care i-a determinat pe evreii necredincioși și pe păgâni să ia în considerare posibilitatea de a deveni creștini a fost fericirea urmașilor lui Isus, chiar și atunci când sufereau persecuții. Ce îi menținea fericiți? **Matei 5:10-12; 1 Petru 4:12-14** ■

De ce acești primi creștini numeau suferința lor „suferință ușoară”? **2 Corinteni 4:17,18** ■ Astăzi, foarte mulți oameni nu găsesc fericirea. Ei vor să fie fericiți, dar nu știu cum. Bani nu garantează fericirea. Faima, onoarea, puterea - toate acestea nu fac decât să aducă stres și anxietate și să distrugă orice plăcere pe care o pot produce. Tristețea și nemulțumirea sunt adesea rezultatul faimei în domenii precum: muzica, sportul, afacerile și filmele. Acest adevăr este demonstrat în situațiile problematice legate de droguri, divorțuri și sinucideri în rândul multora dintre cei care par să aibă „totul”.

Aplicație: Ce ți-ar plăcea să ai? Bani? Faimă? Haine de lux? O mașină foarte frumoasă? O casă mare? Sau ai vrea să fii fericit? Vei fi fericit dacă Îl vei iubi pe Isus la fel de mult ca acești primi creștini.

LUNI

Un plan nou

SATANA nu a fost întotdeauna rău. Înainte de a păcătui, el se numea Lucifer, „Purtătorul de lumină”; și era cel mai mare dintre îngerii din ceruri. Deși a

păcătuit și s-a despărțit de Dumnezeu, el a rămas totuși printre cele mai inteligente ființe create de Dumnezeu.

Când Satana a văzut că nu poate distruge biserica creștină prin persecutarea ei, a știut că trebuie să vină cu un plan nou. Dar cum ar fi putut să atace el pe cineva care era protejat de Dumnezeu? Îți amintești momentul în care Balac și Balaam au

avut aceeași problemă? **Numeri 23:20-23** □

Pe vremea lui Balaam, Dumnezeu a spus că nu exista nicio nelegiuire și nicio răutate în Israel - ei erau ascultători. Cu protecția pe care Dumnezeu a pus-o în jurul poporului Său, ei aveau să

fie în siguranță atâta timp cât Îl ascultau. Singura modalitate prin care Satana putea trece de acea protecție era să-i conducă la neascultare.

Satana i-a folosit pe Balac și Balaam pentru a face ca închinarea la idoli să pară atractivă pentru israeliți; în același timp, i-a păcălit să creadă că, de fapt, se închinău lui Dumnezeu! Ei au fost conduși spre neascultare și răutate chiar înainte de a intra în țara promisă, în Canaan. Acum, Satana folosea același plan împotriva bisericii creștine timpurii, într-un efort de a opri răspândirea creștinismului și de a-i distruge pe creștini.

Aplicație: *Acest plan inteligent al lui Satana a avut mult succes. I-a păcălit pe oameni, făcându-i să creadă că sunt încă creștini, în timp ce, în realitate, își urmau propria lor cale. Acest tip de închinare va fi întotdeauna popular, dar va sfârși întotdeauna în distrugere. Asupra cărui lucru îi avertizase Pavel pe creștini să fie atenți?*

Faptele apostolilor 20:29-31 □

MARTI

Dorința de a fi mare

EGOISMUL din inimă este sursa tuturor păcatelor. De fiecare dată când decidem că ceea ce vrem noi să facem este mai important decât ceea ce ne cere Dumnezeu să facem, păcătuim. Când ne prefacem că lucrăm pentru Dumnezeu, când, de fapt, lucrăm pentru noi înșine, adăugăm păcatul ipocriziei.

Așa i-a ispitit Lucifer pe membrii și pe liderii bisericii să facă. Atunci când a reușit, s-au ridicat oameni care pretindeau că îi conduc pe ceilalți la Dumnezeu, dar în realitate învățau „lucruri stricacioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor”. (Faptele apostolilor 20:30).

Ce le-a spus Isus ucenicilor Săi despre dorința de a fi mai mari peste ceilalți sau despre dorința de a ne pune pe noi înșine pe primul loc? **Marcu 10:42-45** □

Păcatul oamenilor egoiști, a celor care atrăgeau adepții la ei înșiși, a crescut rapid după moartea lui Ioan, ultimul dintre cei doisprezece ucenici. Adesea se întâmpla așa: bărbați evlavioși erau aleși ca lideri ai bisericilor locale, iar ceilalți creștini le arătau respect datorită lucrării lor pentru Dumnezeu. Cu timpul, unii dintre acești bărbați începeau să ceară respect și să lucreze pentru propriul avantaj, nu pentru a-i sluji pe alții și a fi o binecuvântare pentru ei. Acest lucru nu este niciodată corect. Nu asta a făcut Isus, nu-i așa?

Liderii bisericilor mai mari au început în cele din urmă să se numească „episcopi” și să se considere mai importanți decât liderii bisericilor mai mici. Când au apărut dezacorduri între acești episcopi, au început să se lupte și să se certe pentru a stabili care dintre ei era cel mai important.

Unul dintre episcopi, Eleuteriu, credea că știe cine este cel mai important. El i-a anunțat pe toți ceilalți episcopi că toată lumea trebuie să-l asculte, să creadă ceea ce crede el și să facă precum el în toate problemele bisericii, deoarece el era episcopul „bisericii fondate și organizate la Roma de cei doi apostoli, cei mai importanți, Petru și Pavel”. Acest lucru s-a întâmplat în jurul anului 180 d.Hr.

Aplicație: *Chiar dacă Roma era capitala imperiului, a făcut acest lucru ca biserica din Roma să fie mai importantă decât celelalte biserici? Ce le spune Dumnezeu celor care cred că sunt mai importanți decât alții?* **Romani 12:3** □

MIERCURI

Ce voiau oamenii

BISERICA creștină devenea rapid tot mai asemănătoare cu națiunea evreiască, care se credea mai importantă pentru Dumnezeu decât orice altă națiune. Unii dintre episcopii bisericii și adepții lor își foloseau poziția și puterea pentru a obține bogăție pentru ei înșiși. Uneori, acești episcopi chiar încercau, în secret, să pună să fie uciși alți episcopi! Compară acest lucru cu exemplul lui Isus. **Filipeni 2:3-8** □

Care este adevărata diferență dintre neprihănire și păcat? Păcatul ne determină să spunem: „Știu ce vreau și nimeni nu mă va împiedica să obțin ceea ce doresc”. Dar neprihănirea ne determină să spunem: „Vreau ceea ce este cel mai bine pentru tine și sunt chiar dispus să fac totul pentru aceasta”.

Au fost odată doi bărbați, și fiecare dintre ei își dorea să fie episcop al bisericii din Constantinopol. Cearta

dintre ei a scăpat complet de sub control. În încercarea de a obține intrarea noului episcop în clădirea bisericii, susținătorii acestuia au ucis peste 3 000 de oameni care îl susțineau pe celălalt bărbat!

Desigur, de fiecare dată când liderii se ceartă între ei, există o tentație puternică de a obține sprijin pentru ei înșiși, nu făcând ceea ce este corect, ci făcând ceea ce vrea poporul. Ți amintești cum Aaron le-a permis odată, în mod nesăbuit, israeliților să facă un vitel de aur? El a spus chiar o minciună complet incredibilă despre eveniment - pentru că încerca să îi facă pe oameni să-l placă, făcând ceea ce aceștia doreau. **Exodul 32:1-4,21-24** ■

Din nefericire, în anii care au urmat după moartea lui Ioan, mulți lideri de biserică erau interesați să câștige adepți pentru ei înșiși. Ei au cedat tentației și au devenit mai preocupați de a fi pe placul oamenilor decât de a fi pe placul lui Dumnezeu.

Mulți dintre oameni doreau popularitate și bogăție. Adevăratul creștinism le adusesese doar persecuție și sărăcie, iar ei nu voiau să se lepede de sine și să accepte crucea lui Isus. **Luca 9:23-26** ■

Cum îi numește Dumnezeu pe oamenii care pretind că I se închină Lui, dar, de fapt, se închină lor înșiși? Credeți că Satana încearcă să aducă ideile sale de închinare în bisericile creștine de astăzi? **Matei 15:7-9** ■

Aplicație: *Nu este ușor să fii un lider evlavios. Ar trebui să ne amintim să ne rugăm pentru liderii bisericii noastre - ca Dumnezeu să-i ajute să facă întotdeauna ceea ce este corect, indiferent cât de puternic sunt tentați să fie pe placul oamenilor.*

JOI

Devenind ca păgânii

A FOST o perioadă tristă pentru poporul lui Dumnezeu. Deși existau, fără îndoială, mii de oameni care Îl iubeau sincer pe Dumnezeu și Îi slujeau conform Cuvântului Său, liderii egoiști ai bisericii încercau să obțină bogăție și putere pentru ei înșiși. Pentru că doreau ca Imperiul Roman să îi accepte, în mod firesc, au vrut să încerce să ascundă diferențele dintre creștinism și păgânism. Mulți păgâni (oameni care se închinau la dumnezei falși) s-au alăturat bisericii și au spus că Îl acceptă pe Isus; dar nu au simțit nevoia de a se pocăi sau de a-și schimba inima prin El.

Una dintre cele mai „reușite” metode folosite pentru a face „creștinismul” să semene mai mult cu păgânismul a fost dezvoltată de doi bărbați faimoși:

Clement din Alexandria și Origene. Scopul lor a fost de a aduna toată „înțelepciunea” lumii și de a o uni cu înțelepciunea lui Hristos. Ei fuseseră instruiți în învățăturile grecilor și în alte credințe păgâne, dar mai târziu au devenit creștini. Au văzut că Biblia oferea o mare înțelepciune, dar au vrut să păstreze și falsa „înțelepciune” a lumii.

Dar cum puteau face asta? Biblia nu este de acord cu păgânismul. Poate cineva să pună cele două credințe împreună? **2 Corinteni 6:16-18** ■

Acești doi învățători au venit cu o modalitate foarte complicată și necinstită de a face ceea ce doreau. Ei au spus că Biblia este o carte mistică; că oamenii de rând nu puteau să o înțeleagă; că fiecare pasaj biblic are multe înțelesuri diferite și că numai oamenii înțelepți (ca ei, desigur) pot înțelege aceste adevăruri ascunse. Ei spuneau: „Scripturile sunt de puțin folos pentru cei care le înțeleg așa cum sunt scrise”. De fapt, ei spuneau că oricine ar fi acordat atenție învățăturilor simple ale Bibliei, nu avea să ajungă niciodată în rai.

Din păcate, dar nu în mod surprinzător, „adevărurile ascunse” pe care ei pretindeau că le găsesc în Biblie erau propriile lor învățături păgâne și nu aveau nimic de-a face cu ceea ce spunea Biblia, de fapt.

Contemporanii noștri sunt încă tentați să amestece adevărurile din Biblie cu idei din alte surse, dar acest lucru este la fel de periculos astăzi ca și acum sute de ani. Astfel de idei amestecate se aud tot timpul la televizor și în multe școli. Mai rău de atât este că a devenit ceva obișnuit să găsim învățători, profesori și oameni de știință care pretind că sunt creștini, dar nu cred în Biblie, ci mai degrabă în teoriile făcute de oameni. Nu vă lăsați păcăliți de acest lucru. Este încă greșit, indiferent cât de înțelepți pretind a fi astfel de oameni.

Aplicație: *Ce spune Dumnezeu despre modul în care ar trebui să înțelegem Biblia?* **Luca 4:4; Isaia 8:20** ■

VINERI

Compromis periculos

P OPORUL lui Dumnezeu era în mare pericol. Liderii egoiști ai bisericii se îndepărtaseră de Hristos și lucrau pentru propria lor bogăție și putere. Ei învățau lucruri care îndepărtau mintea oamenilor de Biblie, în loc să îi îndrepte spre Isus. Acești oameni voiau ca toată lumea să le acorde atenție lor.

Ce putea face Dumnezeu pentru a-și ajuta poporul? Trebuia să îi binecuvânteze cu bogății? Cu pace? Sau

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

exista posibilitatea să devină nepăsători și să uite că aceste binecuvântări vin de la Dumnezeu? **Deuteronomul 8:11-17** ☐

Îți amintești mesajele adresate celor șapte biserici din cartea Apocalipsa? Cea de-a doua biserică, Smirna, este cea care descrie această perioadă de timp. Citește mesajul pe care Isus i l-a trimis. **Apocalipsa 2:8-11** ☐

În această perioadă erau mulți creștini adevărați, dar existau suficienți lideri egoiști și ucenici de-ai lor — „cei care spun că sunt iudei și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei”. Din păcate, pe măsură ce anii treceau, tot mai mulți oameni erau duși în rătăcire de acești oameni egoiști și răi. În cele din urmă, Dumnezeu nu a mai putut face nimic altceva pentru a-Și ajuta poporul decât să permită persecuția — cele zece zile de necaz despre care se vorbește în mesajul către Smirna.

Această persecuție a început în timpul domniei lui Dioclețian. Timp de zece ani (între anii 303-313 d.Hr.), creștinii au fost persecutați și torturați. După zece ani, succesorul lui Dioclețian, Galeriu, s-a îmbolnăvit cumplit. A mers la mulți doctori, dar niciunul nu l-a putut ajuta. Suferința sa era atât de gravă, încât, în cele din urmă, a ordonat încetarea persecuției creștinilor și a publicat o lungă scrisoare în care le cerea să se roage pentru împăratul roman. Ar trebui creștinii să se roage pentru conducătorii lor?

1 Timotei 2:1-3 ☐

Aplicație: În afară de garantarea libertății de conștiință a oamenilor, ar trebui ca guvernele să facă legi religioase? Ar trebui să le spună oamenilor cum să se închine lui Dumnezeu, iar apoi să-i persecute pe cei care nu sunt de acord?

Completați spațiile goale

- Un profet rău pe nume B _____ a făcut ca idolatria să pară atrăgătoare și i-a ademenit pe israeliți să păcătuiască.
- Satana se numea L _____ înainte de a păcătui.
- După moartea lui I _____, ultimul dintre cei 12 ucenici ai lui Isus, liderii bisericii au început să lucreze în avantajul propriu.
- Doi bărbați faimoși, C _____ și O _____ au încercat să amestece erorile păgâne cu adevărul biblic.
- Liderii marilor biserici creștine au început să se numească e _____. Apoi, episcopul-șef din R _____ a declarat că el este cel mai important episcop.

Adevărat sau fals? Scrieți A pentru adevărat și F pentru fals.

- ___ Israeliții erau în siguranță atâta timp cât ascultau de Dumnezeu.
- ___ Fiecare membru al bisericii este un creștin adevărat.
- ___ Unii membri ai bisericii vor accepta erori și vor înșela pe alții.
- ___ Credința noastră ar trebui să se bazeze pe Biblie și numai pe Biblie.
- ___ Nu ar trebui să credem nimic care nu este de acord cu Biblia.
- ___ Chiar și copiii pot înțelege Biblia.
- ___ Numai oamenii bine educați pot înțelege Biblia.
- ___ Numai liderii bisericii ar trebui să explice Biblia.
- ___ Păgânismul și creștinismul sunt religii opuse; foarte diferite.
- ___ Membrii bisericii ar trebui să-i respecte pe liderii bisericești evlavioși.
- ___ Este întotdeauna foarte periculos să amesteci chiar și un pic de eroare sau de învățătură păgână cu adevărul.
- ___ Guvernele nu ar trebui să facă legi religioase decât pentru a garanta libertatea de conștiință.
- ___ Un guvern are dreptul de a face legi care să le spună oamenilor cum să se închine lui Dumnezeu.
- ___ Un guvern nu are dreptul de a-i pedepsi pe cei care se opun legilor cu privire la modul de închinare.
- ___ Este în regulă ca unii lideri de biserică să se simtă mai importanți decât alți lideri de biserică, să acționeze în consecință și să ceară respect.

O binecuvântare sau un blestem?

- Este bogăția întotdeauna o binecuvântare? _____ 1 Timotei 6:9,10
- Este persecuția întotdeauna un blestem? _____ Matei 5:10-12

Tragedia veacurilor,
pp. 39-48

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Păgânizarea bisericii

Text de memorat – 1 Timotei 6:9,10

„Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au răătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

DUMINICĂ

Probleme în biserică și în imperiu

Ți amintești că în timpul domniei împăratului Dioclețian, creștinii au suferit persecuții îngrozitoare. Mulți renunțaseră la credința lor în Isus, dar mulți alții continuau cu mult curaj să trăiască pentru El. A fost o perioadă teribilă de suferință; dar Dumnezeu știa că persecuția va ajuta la păstrarea purității bisericii și că prosperitatea îi va tenta pe creștini să devină egoiști.

Cam în aceeași perioadă în care biserica se confrunta cu aceste probleme, Imperiul Roman se confrunta și el cu multe schimbări și provocări. Vechile credințe păgâne își pierdeau din atractivitate, în parte pentru că existau prea mulți zei care trebuiau venerați. Guvernul devenise din ce în ce mai corupt, iar cei care doreau să ajungă împărați se luptau cu armate uriașe unii împotriva altora.

Într-o perioadă de aproximativ 120 de ani, au existat șaiszeci de bărbați care au purtat titlul de „împărat”. Toți, cu excepția a nouă dintre ei, au fost uciși de alții care le-au luat acest titlu. Din cauza acestor lupte, fiecare lider căuta modalități de a atrage mai mulți oameni de partea sa. Ce a spus Isus despre acest tip de forță? **Mattei 26:52** □

Între timp, un soldat roman pe nume
Constantin

avansa în grad în rândurile armatei. Era neobișnuit de devotat zeului păgân al soarelui, dar nu existau prea multe alte lucruri care să-l deosebească de ceilalți generali. Evenimentele l-au ridicat la cel mai înalt nivel al guvernului roman, iar el s-a trezit brusc în competiție cu alți cinci „împărați”. Acum erau șase „împărați” care se prefăceau că lucrează împreună pentru a controla imperiul, dar fiecare încerca în secret să scape de ceilalți cinci!

Constantin părea că avea să fie ucis în scurt timp. Însă, în parte datorită ajutorului acordat de episcopul bisericii din Roma, Constantin s-a bucurat de o lungă domnie ca împărat și a schimbat pentru totdeauna atât biserica, cât și lumea.

Aplicație: *Cât de logic este să te închini împăratului, iar apoi să încerci să-l omori pentru a-i putea lua locul? Cât de bine ar fi fost pentru acei oameni să-L lase pe Isus să domnească în inimile lor!*

LUNI

Lucrând împreună

Am învățat săptămâna trecută că atunci când Imperiul Roman a încetat să-i mai persecute pe creștini, multe lucruri s-au schimbat pentru biserică. Oamenii nu mai erau uciși pentru că deveniseră creștini, iar mulți dintre cei care înainte se temeau s-au alăturat acum bisericii. Unii au sperat că, alăturându-se unei biserici din ce în ce mai populare, vor obține bogăție și putere. Acest lucru a adus dezbinare și multă luptă în biserică.

Imperiul, de asemenea, era într-o mare confuzie. Armatele romane se luptau între ele pentru dreptul de a alege următorul împărat. Această combinație de egoism în biserică și instabilitate în imperiu a dus la împlinirea dramatică a profeției din Biblie despre „omul fărădelegii”, care avea să se ridice din cauza marilor rele ce aveau să apară în biserică. **2 Tesaloniceni 2:1-4** □

Liderii bisericești și liderii guvernamentali egoiști au început să creadă că, lucrând împreună, fiecare dintre ei putea obține ceea ce își dorea. Atât liderii bisericii, cât și liderii guvernamentali doreau bogăție, populație și putere. Ce spune Biblia despre creștinii care depind de împărățiile acestei lumi pentru ajutor? **Psalmi 118:8,9** □

Timp de sute de ani, regii și împărații au folosit religia păgână ca fiind una dintre cele mai bune modalități de a-i controla pe oameni. Ei credeau că o țară, sau un imperiu, se va destrăma dacă nu va avea toată lumea aceleași convingeri religioase. Acesta era motivul pentru care împăratul roman trebuia venerat. Dar credințele păgâne nu mai uneau imperiul. Pentru prima dată, împăratul era pe punctul de a-și folosi armata pentru a susține religia creștină, într-un efort de a uni Imperiul Roman.

Susținerea religiei creștine a început în anul 311 d.Hr. Miltiade, episcopul bisericii din Roma, a decis să obțină ajutor de la unul dintre „împărații” care doreau să aibă controlul asupra Imperiului Roman. El i-a trimis o scrisoare lui Constantin, plângându-se că „împăratul” care conducea partea sa de imperiu îi persecuta în continuare pe creștini. „Te rog”, l-a implorat Miltiade pe Constantin, „adu-ți armata și oprește-l pe acest alt împărat”.

Aplicație: Acest episcop al Romei, un om care pretindea că îl reprezintă pe Hristos, încerca să pornească un război în care puteau muri mii de oameni. Ce mare greșală făcea el? **Ieremia 17:5,6** □

MARȚI

În sfârșit, libertate!

CÂND Constantin a primit scrisoarea lui Miltiade, s-a gândit să invadeze orașul Roma. Dar știa că era un lucru riscant. Celălalt „împărat” avea o armată mare, iar el

dispunea de o armată destul de mică. Lupta ar fi fost inegală și, bineînțeles, ar fi putut pierde bătălia. Asta putea însemna că și el își putea pierde viața.

Constantin nu era sigur că Miltiade și creștinii puteau reprezenta un ajutor suficient. Dar când au venit reprezentanți din Roma și i-au cerut să invadeze orașul, a decis că trebuie să acționeze. În timpul bătăliilor care au urmat, mii de oameni au fost uciși. Dar Constantin a câștigat războiul și a devenit conducător al orașului Roma. Din cei șase „împărați” care domniseră cu câțiva ani înainte, mai rămăseseră doar trei.

Pot creștinii să se lase prinși în luptele dintre ei? Ce se întâmplă atunci când o fac? **Galateni 5:14,15** □

La câteva luni după ce a câștigat acest război, Constantin i-a răsplătit pe creștini pentru ajutorul lor, prin adoptarea uneia dintre cele mai faimoase legi din întreaga istorie. Cunoscută sub numele de Edictul de la Milano, această lege proclama faptul că în special creștinii, dar și toți ceilalți, aveau acum „libertatea de a alege să urmeze modul de închinare pe care îl doresc”.

În sfârșit! Ceea ce creștinii își doriseră dintotdeauna devenise realitate. Astăzi o numim libertate religioasă. Libertatea religioasă face parte din „Regula de aur”. Citește-o în **Matei 7:12** □

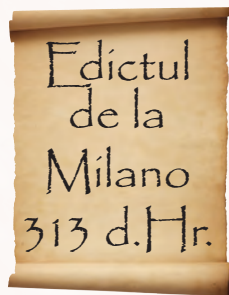
Din nefericire, ne este foarte ușor ca atunci când primim o binecuvântare, să încercăm să o păstrăm pentru noi înșine, fără a o împărți cu alții. Asta au făcut Miltiade și prietenii săi. Vom învăța despre acest lucru mâine.

Aplicație: Isus a spus o pildă care ilustrează exact greșeala pe care au făcut-o Miltiade și ceilalți lideri ai bisericii. Citește pilda și vezi dacă poți ghici ce au făcut. **Matei 18:23-35** □

MIERCURI

Lingușirea împăratului

LIDERII bisericești ai Romei îl plăceau cu adevărat pe Constantin. Îl plăceau atât de mult, încât au inventat tot felul de povești despre el. Multe dintre acestea au fost scrise de un episcop pe nume Eusebiu. Iată câteva exemple: l-a numit pe Constantin al doilea Moise și a spus că Dumnezeu l-a numit împărat. A susținut că toate victoriile militare ale lui Constantin se datorau faptului că Dumnezeu luptase pentru el. Le-a spus oamenilor că

împăratul a fost un credincios închinător al lui Dumnezeu, rugându-se ore întregi lui Isus într-un cort special pe care îl lua cu el în luptă din acest motiv. Eusebiu a mai spus că Dumnezeu Însuși îi dădea generalului un plan de atac pentru bătălia care urma.

Eusebiu și prietenii săi mai spuneau despre Constantin că le orbea uneori vederea, ca un înger din ceruri; că sala de mese a acestuia era Noul Ierusalim despre care se vorbește în cartea Apocalipsa; și că împăratul urma să domnească peste univers ca un conducător, împreună cu Hristos Însuși.

Nimic din toate acestea nu era adevărat, bineînțeles, deoarece Constantin nu era creștin în niciun fel. De fapt, el era marele preot, Pontifex Maximus, al religiei romane păgâne. Atunci, de ce au mințit? **Iuda 16** □

„Slăveau pe oameni pentru câștig” - asta făceau. Cu toții sperau că, dacă împăratul îi plăcea suficient de mult, avea să le dea puterea și bogăția pe care și le doreau atât de mult.

Isus nu a trăit așa, desigur. Iar acesta nu era modul în care apostolii și-au continuat lucrarea pentru El. Observă cât de diferit era acest lucru de modul în care lucrase Pavel. **1 Tesaloniceni 2:3-6** □

Aplicație: De fiecare dată când ne găsim trăind într-un mod care nu copiază exemplul lui Isus, putem fi siguri că încălcăm poruncile. Care dintre porunci au fost ignorate de acești episcopi în ceea ce au făcut? (Exodul 20:2-17.)

conflictul care urma să aibă loc, se spune că a văzut o cruce strălucitoare plutind pe cer și a auzit o voce care spunea: „Sub acest semn, învinge!”. După această experiență remarcabilă, se spune că a acceptat creștinismul - dar nu a fost botezat decât cu puțin timp înainte de moartea sa.

S-a întâmplat cu adevărat acest lucru? Puțin probabil. Relatarea originală a lui Eusebiu spunea că a fost un vis pe care

Constantin l-a avut în timp ce se afla în Galia (acum numită Franța), cu câteva săptămâni înainte de a veni la Roma. Dar câțiva ani mai târziu, Eusebiu a scris din nou povestea, iar de data aceasta a spus că a fost o viziune văzută în plină zi, împreună cu alți 40 000 de soldați, chiar în afara Romei. Dintr-un motiv oarecare, niciunul dintre cei 40 000 de „martori” nu a spus vreodată ceva despre „viziune”.

Alte evenimente, despre care știm că s-au întâmplat cu adevărat, includ slujirea sa îndelungată ca mare preot al religiei păgâne; folosirea și aprobarea magiei păgâne; uciderea cumnatului său - Licinius, singurul alt „împărat” rămas; uciderea fiului său - Crispus, și mai târziu a soției sale - Fausta; continuarea închinării sale la zeul soare; promovarea și cinstirea zilei soarelui.

Aplicație: Mulți oameni îl numesc pe Constantin primul împărat creștin. Alții consideră că roadele vieții sale arată că el nu a fost creștin. Cum ne ajută Biblia să știm dacă el a fost un creștin adevărat? **Matei 7:15-20; Galateni 5:19-25** □ Gândește-te la viața ta. Arăți tu roadele Duhului Sfânt în viața ta?

JOI

Influența lui Constantin

ACUM trebuie să învățăm despre ceva care nu este deloc plăcut. Pentru a înțelege pe deplin relația dintre biserică și imperiu, trebuie să analizăm mai îndeaproape viața lui Constantin. El este considerat de mulți oameni ca fiind primul împărat creștin. Și nu există nicio îndoială că el a făcut multe pentru a influența natura Bisericii Romane pe măsură ce aceasta creștea, acum că persecuțiile erau de domeniul trecutului.

Biblia spune: „Îi veți cunoaște după roadele lor” (Matei 7:16). Așadar, întrebarea noastră este: care a fost influența lui Constantin? Ce fel de roade a produs viața sa? A fost evlavios? Din păcate, răspunsul, așa cum probabil ai intuit, este „nu”.

Cel mai faimos eveniment din viața lui Constantin este o „viziune” pe care se spune că ar fi avut-o cu o zi înainte de o bătălie importantă. În timp ce se gândea la

VINERI

Constantin și Biserica

LA începutul anilor 300 d.Hr., liderii bisericii din Roma au găsit un sprijin puternic în împărat. Influența lui Constantin a fost mai puternică decât a oricărei alte persoane în dezvoltarea bisericii din acei ani. Din nefericire, influența sa a dăunat aproape întotdeauna misiunii reale a bisericii. **Luca 11:23** □

Din păcate, liderii puternici ai bisericii s-au bucurat de influența sa, deoarece el a avut întotdeauna grijă să-i sprijine pe cei care îl sprijineau. Pentru că anumiți lideri doreau ca influența lui să îi ajute, împăratul s-a implicat tot mai mult în rezolvarea disputelor dintre creștinii certăți.

Constantin a făcut multe pentru a-i încuraja pe oameni să devină creștini. Dar el nu a ținut studii

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

*Tragedia veacurilor,
pp. 49, 50*

Referințe

biblice și n-a organizat întâlniri de predicare a Evangheliilor, așa cum poate te gândești. În schimb, pentru o perioadă de timp, a promis fiecărui convertit o haină albă și douăzeci de bani de aur.

De asemenea, a făcut ca slujbele de episcop, prezbiter și diacon să fie mult mai atractive pentru public. A emis un decret prin care acești oficiali ai bisericii erau scutiți de la îndeplinirea unor anumite îndatoriri costisitoare pe care ceilalți cetățeni erau obligați să le facă. Ca urmare, mulți bărbați neconvertiți s-au grăbit să ocupe acele funcții, pentru a primi darurile și pentru a se scuti de timpul și cheltuielile legate de serviciul public.

Poate că împăratul a crezut că este generos. Dar, în diferent de ce a crezut el, efectul asupra bisericii a fost teribil. Oameni lacomi au ocupat poziții pentru care erau complet necalificați. Cum putem ști că nu erau calificați? **Matei 6:19-21,24** ■

Poate că cel mai rău rezultat al influenței împăratului a fost că, având atât de mulți oameni neconvertiți care s-au alăturat bisericii, aceasta și-a pierdut aproape complet capacitatea de a arăta lumii cum era Isus. Însăși ideea de a spune: „Iată un creștin: își trăiește viața așa cum a făcut-o Isus” era aproape necunoscută. Așadar, creștinismul nu mai era un mod de viață și nu mai reprezenta un caracter evlavios; era doar un nume - un nume care, de fapt, nu mai însemna mare lucru.

Aplicație: Ce înseamnă să „iei în deșert numele Domnului Dumnezeuului tău”? Putem încălca cea de-a treia poruncă fără să spunem cuvinte urâte? O persoană ia numele lui Hristos atunci când devine creștin? Cum putem evita să luăm numele Lui în deșert?

APOSTAZIA

ADEVĂRUL LUI DUMNEZEU

BIBLIA ȘI LEGEA LUI DUMNEZEU

1. Dragostea pentru adevăr. 2 Tes. 2:10
2. „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.” Mc. 7:7
3. „Cercetați Scripturile.” Ioan 5:39
4. „Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebulie înaintea lui Dumnezeu.” 1 Cor. 3:19
5. „Voi să păziți și să împliniți toate lucrurile pe care vi le poruncesc eu; să n-adăugați nimic la ele și să nu scoateți nimic din ele.” Deut. 12:32
6. „Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău...” Ex. 20:10
7. „Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești...” Ex. 20:5

BISERICA ȘI CONDUCĂTORII EI

1. „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia (...)” Rom. 12:2
2. „Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.” Mat. 23:11
3. „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” Rom. 3:23
4. „Hristos este capul Bisericii (...)” Ef. 5:23
5. „În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.” Fapt. 4:12
6. Închinați-vă lui Dumnezeu. Apoc. 22:9
7. „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!” Fapt. 5:29
8. „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.” Ioan 18:36
9. „Dacă voințe cineva să vină după Mine (...) să Mă urmeze (...)” Luca 9:23
10. „să vă depărtați de orice frate care trăiește în neorânduială.” 2 Tes. 3:6
11. „Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Luca 22:19

PĂCATUL, MÂNTUIREA ȘI VIAȚA VEȘNICĂ

1. „Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți și plin de îndurare (...)” Ps. 86:5
2. „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.” 1 Tim. 2:5
3. „Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?” Marcu 2:7
4. „Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii” Rom. 3:20
5. „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său (...)” Rom. 3:24
6. „Sufletul care păcătuiește, acela va muri.” Ez. 18:4
7. „(...) căci ei vor fi ca cenușa.” Mal. 4:3
8. „Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri.” Apoc. 21:7

MINCIUNA LUI SATANA

BIBLIA ȘI LEGEA LUI DUMNEZEU

1. Ură și opoziție împotriva adevărului.
2. Așezarea tradițiilor omenești deasupra Bibliei.
3. Interzicerea studiului biblic și a răspândirii Bibliei.
4. Studierea filozofilor omenești în locul Bibliei.
5. Încercarea de a schimba Legea lui Dumnezeu.
6. Sfințirea duminicii și nerespectarea adevăratului Sabat.
7. Închinarea la imagini și moaște. Rugăciuni înălțate fecioarei Maria și sfinților.

BISERICA ȘI CONDUCĂTORII EI

1. Compromiterea adevărului prin îngăduirea păcatului și potrivirea cu restul lumii.
2. Înlouirea umilinței cu un comportament lumes, grandoare și măreție.
3. Susținerea faptului că biserica, papii și conciliile sunt fără greșală și infailibile.
4. Declararea episcopului de Roma ca fiind capul bisericii.
5. Folosirea numelui lui Dumnezeu în dreptul papei și susținerea faptului că mântuirea se obține prin el.
6. Împunerea închinării și ascultării față de papă.
7. Creșterea controlului bisericii asupra conducerii laice.
8. Interzicerea libertății religioase.
9. Persecutarea, torturarea și uciderea „ereticii” (Inchiziția).
10. Susținerea transsubstanțierii în timpul serviciului păgân al liturghiei.
11. „Cei ce ședea în întinerie (...) pentru că se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Preaînalt.” Ps. 107:10,11

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Apostazia

Text de memorat – Matei 7:15,16

„Păziți-vă de proroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?”

DUMINICĂ

„Lupii” și „lepădarea”

SĂPTĂMÂNA trecută am văzut împlinirea profeției lui Pavel despre „lupii răpitori” care aveau să atace biserica. **Faptele apostolilor 20:29,30** ■

Exact așa cum avertizase Pavel, atacurile cele mai dăunătoare nu au venit din partea celor din afara bisericii, cum ar fi persecuția din partea împăraților romani. Cele mai periculoase atacuri au venit din partea acelor din biserică care pretindeau că sunt lideri creștini, dar care nu ascultau de Cuvântul lui Dumnezeu. Practicile rele care intrau în biserică erau o împlinire a unui alt avertisment profetic al lui Pavel. **2 Tesaloniceni 2:3,4** ■

În această profeție, Pavel vorbește despre o „lepădare”. Când auzim despre oameni care „se leapădă”, ne gândim de obicei la oameni precum Dima, despre care Pavel spune că a renunțat la creștinism pentru că „a iubit lumea această”. Apostolul l-a avertizat pe Timotei că „iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri”. (1 Timotei 6:10).

Dar această profeție despre „lepădare” nu vorbește despre cineva care L-a uitat pe Dumnezeu sau care a încercat să fugă de El. Este vorba despre cineva care ignoră Cuvântul lui Dumnezeu în timp ce se prefăce că îl ascultă.

Fiecare lider al acestei „lepădări” seamănă atât de mult cu Satana, încât Biblia îl numește „omul fărădelegii”. Dar „omul fărădelegii” se numește pe sine însuși „un om al sfințeniei”. El pretinde că, pentru că este atât de sfânt, este Dumnezeu pe pământ și că ar trebui să fie ascultat și venerat!

Este oare posibil ca oamenii să devină vreodată Dumnezeu? Bineînțeles că nu! Citește **Isaia 45:18**. ■ Cât de neînțelept este ca cineva să creadă că poate fi Dumnezeu!

Acest rău teribil a ajuns chiar în biserică, exact așa cum a avertizat Pavel: „omul fărădelegii” „se va așeza în templul lui Dumnezeu dându-se drept Dumnezeu”. Biblia ne spune că acest „om al fărădelegii” va continua să fie un pericol pentru poporul lui Dumnezeu, până când va fi distrus la a doua venire a lui Isus. **2 Tesaloniceni 2:8** ■

Aplicație: *Dumnezeu dorește să locuiască în inimile noastre, dar și Satana vrea același lucru. Matei 6:24* ■ *ne spune că avem de făcut o alegere. Putem alege fie să slujim unui Dumnezeu iubitor, fie să fim sclavii lucrurilor pe care le oferă această lume. Care este alegerea ta?*

LUNI

Sederea în Templul lui Dumnezeu

În jocul „scaunele muzicale”, ce se întâmplă când doi oameni încearcă să stea pe același scaun, în același timp? Dacă nimeni nu se rănește, poate fi amuzant.

Dar ceea ce nu este amuzant este ca cineva să încerce să se așeze pe tronul lui Dumnezeu. Bineînțeles, acest lucru nici măcar nu

Biblia

mea

7 iunie
C 23

spune

este posibil. Dar asta este ceea ce „omul fărădelegii” a pretins că poate face, înființând o biserică proprie și pretinzând că este adevărata biserică creștină, cea pe care Însuși Isus a inițiat-o. Cu toate că a încercat să o facă să arate la fel ca adevărata biserică a lui Dumnezeu și chiar dacă se numea adevărata biserică creștină a lui Dumnezeu, nu era așa.

Atunci când ai două lucruri care seamănă atât de mult încât ar putea fi confundate, trebuie să ai o grijă deosebită să cunoști diferențele. Și exact asta vom face când ne vom uita la această nouă biserică pe care a înființat-o „omul fărădelegii”.

Această „nouă” biserică nu a fost înființată brusc. Ea a crescut încet, timp de mulți, mulți ani. Se întâmpla asta chiar și atunci când apostolul Pavel era în viață. El a scris că „taina fărădelegii” era deja la lucru. **2 Tesaloniceni 2:7** □ și **2 Petru 2:1-3** □

Timp de mulți ani, Satana a atacat Biserica lui Dumnezeu, încercând să introducă în ea idei greșite; și, în cele din urmă, a reușit. În mod tragic, noua biserică fusese clădită pe tradiții - obiceiuri, credințe și opinii ale oamenilor.

Aplicație: Pe ce spune Pavel că este construită adevărata biserică? **1 Corinteni 3:11** □ A „zidi pe Hristos” înseamnă să fii ascultători de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Ce a spus Pavel că vor crede oamenii în locul Cuvântului lui Dumnezeu? **2 Timotei 4:3,4** □

MARȚI

Episcopi certăreți

EPISCOPUL Romei l-a convins pe Constantin că va fi ajutat de creștini. În schimb, creștinii doreau ca și Constantin să îi ajute pe ei. Lui Constantin nu i s-a părut un schimb echitabil și, în curând, a dat o lege (Edictul de la Milano) care le permitea cetățenilor romani să devină creștini. A mers până acolo că le-a restituit proprietățile care le fuseseră luate în anii de persecuție.

Din păcate, au existat mulți lideri „creștini” egoiști. Unii dintre acești așa-zisi lideri „creștini” din Africa de Nord - care se întâmpla să fie în relații bune cu episcopul Romei - au pretins că unii dintre creștini nu meritau să-și primească proprietățile înapoi și că totul trebuia să li se dea lor.

Ei au susținut că liderii creștini din Roma reprezentau

singura biserică creștină adevărată. Iar creștinii care nu erau de acord cu liderii de la Roma nu trebuia să primească nimic! Desigur, creștinii acuzați au spus exact contrariul. Se comportau acești oameni ca Isus? Ce spunea Isus despre Împărăția Sa? **Ioan 18:36** □

Acești oameni egoiști se certau cu privire la cine trebuia să primească proprietățile, fiecare dintre ei spera ca împăratul îi dea cât mai mult. Așa că au decis să-i ceară împăratului Constantin să le rezolve disputa. În mod firesc, Constantin a avut tendința de a fi de acord cu episcopul Romei și cu cei care l-au ajutat să câștige războiul și să devină împărat.

Curând, episcopii au început să se lupte din cauza unor mici diferențe de credință - iar acum îi cereau chiar împăratului să-i facă pe toți ceilalți să creadă ceea ce credeau ei.

Cu timpul, Constantin s-a văzut pe sine însuși ca fiind cea mai înaltă autoritate a bisericii creștine. A fost ușor pentru împărat să creadă acest lucru. La urma urmei, el era deja cea mai înaltă autoritate a păgânismului roman.

Aplicație: Ce spune Biblia despre acest tip de argumente? Ce ar fi trebuit să facă creștinii? **1 Corinteni 6:1-8** □

MERCURI

Apostazia – pas cu pas

ATÂT Constantin, cât și liderii bisericii din Roma doreau ca păgânii să devină „creștini”. Liderii bisericii credeau că, cu cât aveau mai mulți membri ai bisericii, cu atât mai multă putere urma să aibă ei. Iar împăratul considera că, dacă toată lumea urma să se alăture bisericii, aceasta avea să ajute la unirea imperiului. Dar cum îi puteau convinge pe credincioșii păgâni să-și schimbe religia?

Aceasta nu era o întrebare nouă. Liderii necredincioși ai bisericii se gândiseră la ea cu aproape două sute de ani înainte, la mai puțin de o sută de ani după moartea lui Ioan, ultimul dintre cei doisprezece ucenici ai lui Isus.

Din acel moment, liderii bisericești necredincioși au încercat să atragă oamenii, făcând creștinismul cât mai asemănător cu păgânismul. Principalul lucru pe care l-au încercat a fost să înceapă să se închine duminica, nu sâmbăta. Acest lucru nu a fost o problemă pentru păgâni, deoarece ei erau deja obișnuiți să se închine zeului soare duminica.

Desigur, nu toți creștinii au făcut acest lucru. Mulți au rămas credincioși lui Dumnezeu și au ținut Sabatul zilei a șaptea – sâmbăta – așa cum făcuseră Isus și uce-

nicii Săi. „Cum poate veni ceva bun din neascultarea de Dumnezeu și din încălcarea poruncilor?”, întrebau ei.

Dar cei care se închinau duminica argumentau că era greșit să țină Sabatul, ca evreii, deoarece evreii erau vinovați de uciderea lui Isus; și cu siguranță Dumnezeu îi ura. Dar oare Isus și urmașii Săi îi urau pe evrei? **Ma-tei 23:37; Matei 5:44; Faptele apostolilor 7:59,60** □

Curând, cei care nu respec-tau sâmbăta au găsit o altă scuză pentru a sfinți duminica. Ei au spus că onorau învierea lui Isus prin închinarea duminica. Dar Îl onorau ei cu adevărat pe Isus? Cum ne cere El să ne amintim de învierea Sa? **Romani 6:3-8** □

Când Edictul de la Milano al lui Constantin a legalizat pentru prima dată creștinismul, lide-rii bisericii i-au cerut rapid să facă legi care să-i încurajeze pe păgâni să meargă la biserică. Așa

că împăratul a ordonat ca toate instanțele și birourile de guvernare să se închidă în fiecare zi de duminică. I-a făcut pe păgâni acest lucru să înceapă să meargă la biserică? Nu, pur și simplu au găsit alte lucruri de făcut.

Aplicație: *Oamenii de astăzi încă mai vin cu idei noi despre cum să se închine și să-L slujească pe Dum-nezeu. Este greșită fiecare idee nouă? Dacă nu, cum poți deosebi ideile bune de cele rele?* **Ioan 7:17; Isaia 8:20** □

JOI

Prima lege duminicală

EPISCOPII au sperat că noua lege a împăratului îi va încuraja pe oameni să meargă la biserică. Dar, de fapt, nu a contat prea mult. Păgânii nu vedeau niciun motiv întemeiat pentru a-și schimba religia. Ei spuneau: „Trăim la fel de bine ca și creștinii din jurul nostru. Noi nu mințim, nu furăm și nu înșelăm mai mult decât ei”.

Din păcate, era foarte adevărat. Pentru că liderii bi-sericii și împăratul atrăseseră atât de mulți oameni ne-converțiți să se alăture bisericii, nu existau cu adevărat prea multe diferențe între „creștini” și păgâni. Dar nu așa a vrut Isus să fie. Ce impresie ar trebui să lase viața unui creștin asupra necredincioșilor? **1 Petru 2:11,12** □

Singura modalitate de a-i aduce pe oameni în bi-serică era să se adopte legi care să-i oblige să meargă la biserică duminica. Una dintre cele mai importante astfel de legi a apărut în anul 321 d.Hr. Aceasta a fost prima lege duminicală din istorie.

Încurajat de episcopi, Constantin a ordonat tuturor celor care locuiau în orașele romane să se odihnească „în venerabila zi a soarelui”. Totuși, fermierii de la țară erau liberi să lucreze, deoarece împăratul nu voia să riște să piardă recol-tele. Dar oare asta ne învață Biblia? **Exo-dul 34:21** □

Aceasta era în mod clar o lege religioasă. Dar ce fel de religie era aceasta? Păgânii nu vedeau nimic ciudat în faptul că împăratul, care era și marele preot al religiei păgâne romane, le ordona să se închine la soare. Iar majorita-tea creștinilor erau atât de confuzi, încât credeau că este doar o altă zi în care li se cerea să meargă la biserică. Constantin a fost mereu atent să încerce să îi facă pe toți fericiți.

Dar totuși bisericile nu erau pline. Păgânii pur și simplu nu găseau niciun motiv bun pentru a-și schimba religia. În loc să meargă la biserică duminica, ei erau fericiți pentru o zi liberă pe care o petreceau la circ sau la teatru.

Anii au trecut; împărații au venit și au plecat; au fost făcute mai multe legi care încercau să impună cultul duminical - fiecare mai strictă decât cea dinain-tea ei. În anul 380 d.Hr., tuturor cetățenilor romani li s-a poruncit să accepte credința Bisericii Romano-Catolice. Apoi, în 386 d.Hr., toate afacerile trebuiau să se închidă duminica. Iar în 401 d.Hr., circurilor și teatrelor li s-a ordonat să se închidă duminica. Chiar dacă acum toți erau în mod oficial „creștini”, totuși oamenii stăteau departe de biserici.

În cele din urmă, în anul 425 d.Hr., împăratul Teodosie al II-lea a decretat că toți cetățenii aveau obligația să se închine duminica.

Aplicație: *Îi obligă Dumnezeu vreodată pe oameni să I se închine?* **Iosua 24:15** □ *Ce invitație face El tu-turor?* **Matei 11:28** □

VINERI

Revendicarea întregii lumi

NOUA biserică pe care a înființat-o „omul fărădelegii” se întărea. Cu mai bine de o sută de ani înainte, când episcopi se certau pentru ca proprietățile creștinilor să le fie restituite, episcopul Romei îl asi-gurase pe Constantin că numai cei care erau de acord cu episcopul Romei contau cu adevărat și erau socotiți creștini. El a numit această biserică Biserica Catolică

Prima lege
duminicală
321d. Hr.

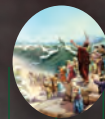
4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

și i-a cerut împăratului să o declare ca singura biserică creștină adevărată.

Astăzi, cuvântul „catolic” este atât de comun, încât mulți oameni nu știu cu adevărat ce înseamnă. Dar pe atunci, toată lumea știa că acest cuvânt grecesc însemna „universal”. Episcopul Romei revendica întreaga lume ca fiind teritoriul său. Da, mai erau și alți episcopi în alte locuri, dar toți trebuiau să facă ceea ce le spunea el!

La aproximativ o sută de ani după ce Constantin a oficializat numele de „catolic”, biserica se ridica la înălțimea numelui său. Toți cetățenii romani fuseseră declarați catolici. Episcopul Romei era responsabil de toți catolicii, ceea ce însemna că era responsabil de toată lumea, deoarece toți oamenii erau membri ai bisericii - fie că voiau sau nu asta.

După cum îți poți imagina, nu toată lumea era fericită de acest lucru. De fapt, au fost mulți ani de conflicte și mii de morți înainte ca episcopii celorlalte biserici să fie dispuși să accepte acest plan. Dar, în cele din urmă, au făcut-o.

Aplicație: Acum gândește-te un minut. Dacă toți cei care trăiau pe teritoriul noii biserici aparțineau automat bisericii; și dacă noua biserică revendica întreaga lume ca teritoriu al său - atunci asupra câtor oameni pretindea biserica catolică că are autoritate? Așa este - asupra întregii lumi. Asta înseamnă că nu exista nicio diferență între biserică și societate! Dar ce a spus Isus despre asta? Ioan 15:19; Ioan 17:14 ☐

Completează spațiile goale.

Vezi banca de răspunsuri.

1. „Omul fărădelegii” voia să fie _____.
2. Cele mai nocive atacuri asupra bisericii creștine au venit din partea oamenilor din _____.
3. Cuvântul „catolic” înseamnă _____.
4. Edictul de la _____ a făcut ca, pentru prima dată, creștinismul să fie legal.
5. Împăratul _____ a dat prima lege care a impus oamenilor să se închine duminica.
6. Constantin a fost _____ al religiei păgâne.
7. Unii lideri bisericești egoiști au susținut că biserica din _____ era singura biserică creștină adevărată.
8. _____ este modalitatea biblică de a sărbători învierea lui Isus.
9. „Omul fărădelegii” s-a așezat în _____ lui Dumnezeu.
10. _____ Romei pretindea că se află deasupra întregii biserici.
11. Liderii egoiști ai bisericii doreau putere și _____.
12. Episcopul Romei a pretins că _____ era catolică.
13. Biserica nu este același lucru cu _____.
14. Constantin a decretat că duminica este ziua în care se sărbătorește _____.

Banca de răspunsuri:

A. Botezul	E. Toată lumea	I. Bani	M. Universal
B. Episcopul	F. Dumnezeu	J. Roma	N. Cultul soarelui
C. Biserică	G. Mare Preot	K. Templul	
D. Constantin	H. Milano	L. Societatea	

Descifrați cuvintele

15. _____ STNOICNTAN
16. _____ AVELP
17. _____ AMID
18. _____ OILCTAC

Potrivește

19. 321 d.Hr.	A. Toți cetățenii erau obligați să se închine duminica.
20. 380 d.Hr.	B. Circurile și teatrele trebuiau să se închidă duminica.
21. 386 d.Hr.	C. Toate afacerile trebuiau să se închidă duminica.
22. 401 d.Hr.	D. Toți romanii erau obligați să devină catolici.
23. 425 d.Hr.	E. Oamenii care locuiau în orașe erau obligați să se odihnească duminica.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Biserica persecutoare

Text de memorat – Ioan 15:19

„Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei, dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.”

DUMINICĂ

Cine este eretic?

DACĂ ai fi trăit în unele părți ale Imperiului Roman de după anul 380 d.Hr., ai fi fost un „creștin”. Poate că nu știai nimic despre Biblie; poate că nu credeai în Isus; poate că încâlcai Cele Zece Porunci oricât de mult doreai - dar tot „creștin” ai fi fost. Cel puțin, guvernul și biserica romano-catolică ar fi spus că ești creștin.

Dar Isus nu consideră pe nimeni creștin pentru că așa spune guvernul sau biserica. Creștinii ale căror nume vor rămâne în Cartea Vieții din cer sunt cei care au ales să-L urmeze pe Isus și sunt biruiți. **Apocalipsa 3:5** ■ Păcatele lor au fost iertate; iar acum, cu ajutorul Duhului Sfânt, învață tot ce pot despre Isus și trăiesc cât mai mult ca El, așa cum știu. **Ioan 12:26** ■ Acest lucru este foarte important de înțeles.

Liderii egoiști ai bisericii din Roma i-au răstăcit pe mulți oameni cu privire la ceea ce este cu adevărat biserica. Ei au uitat că numai oamenii care Îl iubesc pe Isus și Îl acceptă ca stăpân al vieții lor ar trebui să se alăture bisericii. Au uitat că aderarea la biserică este o alegere personală pe care trebuie să o facă fiecare. Au considerat că biserica este ca o țară cu granițe, iar toți cei care se află în interiorul granițelor devin automat „creștini”. La început, ei s-au gândit la biserică ca la o anumită suprafață de

pământ, precum imperiul. Apoi au decis că este vorba de întreaga lume!

Ei credeau că tot ceea ce decidea biserica trebuia să fie literă de lege în țara respectivă. Apoi s-a hotărât că eretic era oricine despre care liderii bisericii spuneau că învăța erori periculoase sau credea altfel decât ei. Aceasta, au decis ei, însemna că ereticii trebuie să fie pedepsiți; și adesea asta însemna moartea.

Aplicație: Uneori, membrii bisericii încetează să mai creadă în adevăr. Ce spune Biblia că ar trebui să facem atunci când se întâmplă acest lucru? **1 Timotei 5:20; 2 Timotei 3:5; 2 Tesaloniceni 3:6** ■ „Muștră”, „îndepărtează-te”, „retrage-te” - acestea sunt cele mai puternice moduri în care Dumnezeu îi spune bisericii să-i corecteze pe oameni. Nu să-i ucidă? Nu, fără ucidere.

LUNI

Cum să pedepsim un eretic

CÂND cineva face ceva greșit, Isus îl iubește în continuare; și El vrea ca și noi să-l iubim și să încercăm să-l ajutăm. Acea persoană trebuie să-și conștientizeze greșeala. E posibil ca noi să-l ajutăm cu bunătate să o înțeleagă. Are nevoie să înțeleagă diferența dintre bine și rău, și poate că noi i-o putem arăta. Are nevoie să se pocăiască, iar noi îl putem încuraja spunându-i că Dumnezeu îl va ierta.

Dar ce ar trebui să facă biserica dacă acea persoană nu vrea să asculte? Ce se întâmplă dacă a decis că vrea să nu-L mai slujească pe Isus? Ce se întâmplă dacă nu se va opri din a face lucruri rele? Ce trebuie să facem atunci?

Biblia

mea

14 iunie
C-24

spune

Dacă cineva continuă să facă ceva care este în mod evident greșit - să fure, de exemplu - biserica ar trebui să îl „mustre!” Asta înseamnă că biserica are responsabilitatea de a merge la acea persoană și de a încerca să o ajute să înțeleagă că ceea ce face este greșit, apoi, de a-i arăta cum ar trebui să trăiască un creștin, sperând că acest lucru va ajuta persoana respectivă să se gândească serios și să-și dea seama cât de greșite au fost acțiunile sale și să se pocăiască. **Matei 18:15-17** ■

Dar dacă acea persoană refuză să asculte și nu vine la Isus cu părere de rău pentru păcatul său, este posibil ca biserica să fie nevoită să-i retragă calitatea de membru. Asta înseamnă că biserica poate fi nevoită să spună: „Din cauza modului în care trăiești, ne pare rău că alegi să nu mai fii părtaș cu noi în credința creștină”.

Și asta este tot ce ar trebui să facă biserica atunci când vorbim despre disciplină. Înseamnă asta că cei care fură și ucid nu ar trebui să fie pedepsiți niciodată? Nu, dar aceasta nu este treaba bisericii. Cine ar trebui să facă asta? **Romani 13:1-5** ■

Aplicație: Creștinii ar trebui să fie recunoscători atunci când guvernul sub care trăiesc lucrează din greu pentru a-i proteja. Imaginează-ți cum ar fi dacă nu ar exista poliție care să ajute la împiedicarea oamenilor răi să fure și să facă rău altora!

MARȚI

„Lepădarea”

CÂND liderii bisericii au uitat sau au ignorat ceea ce spunea Biblia despre biserică și despre modul în care aceasta ar trebui să lucreze cu membrii care fac lucruri greșite, au început să pedepsească pe oricine nu era de acord cu ei. După cum s-a dovedit, au fost mulți cei care nu erau de acord cu practicile păgâne ale noii biserici, așa că foarte mulți oameni au fost pedepsiți. În plus, mii de oameni au fost uciși în nenumărate lupte și revolte, adesea din cauza unor lucruri absurde, cum ar fi: dacă un episcop era sau nu mai important decât altul.

Nu avem timp să învățăm despre toate luptele în care au fost implicați, dar două dintre cele mai cunoscute au avut loc din cauza unor cuvinte care aveau doar o literă diferență în ortografie. Și nu numai atât, cuvintele însemnau aproape exact același lucru! Era ca și cum ne-am fi certat dacă era corect să spunem „Este un câine mare” sau „Este un câine uriaș”.

Nu vorbeau despre câini, bineînțeles. Dar când ne uităm la micimea argumentelor, este ușor de văzut că se certau pentru chestiuni minore.

Citește cum a descris Pavel acest tip de persoane în **1 Timotei 6:3-5**. ■

Cum majoritatea liderilor bisericii își pierdeau cea mai mare parte a timpului și energiei pe argumente inutile, oamenii au devenit confuzi cu privire la ceea ce este cu adevărat creștinismul. Astfel, a avut loc „o lepădare a credinței”. Pe măsură ce adevărurile Bibliei au fost părăsite, s-a permis ideilor și practicilor păgâne să le ia locul, iar lucrurile care erau cu adevărat importante au fost adesea ignorate.

În timpul anilor despre care am vorbit, între 300 și 450 d.Hr., multe practici ciudate, care reprezentau ceva obișnuit în religia păgână, și-au găsit locul în acest nou tip de „creștinism”. Câteva dintre ele sunt enumerate în partea de jos a acestei pagini.

Aplicație: Aceste schimbări au apărut pentru că liderii egoiști doreau să fie populari. Ar trebui să faci vreodată anumite lucruri doar pentru că vrei să fii popular și „bine văzut” de către ceilalți oameni? **Luca 6:26; Ieremia 45:5** ■

MIERCURI

În pustie

PRIVEȘTE din nou lista schimbărilor care au avut loc în biserică. Fiecare dintre aceste schimbări a eliminat un adevăr biblic și a pus în locul lui o idee păgână. Cu toate acestea, Dumnezeu a avut mulți creștini sinceri. Aceștia nu au putut fi convinși să accepte aceste practici păgâne care intrau în biserică și au continuat să creadă în Biblie. Dar noi știm doar puțin despre acești oameni, pentru că liderii bisericii au făcut tot ce au putut pentru ca poporul să nu știe că existau persoane care nu erau de acord cu ei. Pe măsură ce puterea bisericii creștea, cei care rămăneau credincioși Bibliei erau adesea persecutați și forțați să se mute departe de orașele mari.

- 307 d.Hr. - Botezul prin stropire a înlocuit botezul prin scufundare.
- 321 d.Hr. - Ziua de odihnă a fost schimbată din Sabat (sâmbătă) în duminică.
- 375 d.Hr. - A început închinarea la sfinți.
- 400 d.Hr. - A fost instituit cultul morților.
- 416 d.Hr. - Biserica a început să boteze copiii.
- 432 d.Hr. - A început venerarea Fecioarei Maria.

Pe măsură ce acești creștini continuau să respecte Sabatul zilei a șaptea și să se închine lui Dumnezeu așa cum le ceruse El, au fost nevoiți să se îndepărteze din ce în ce mai mult de orașe și să se mute la țară. Uneori, s-au mutat departe, pentru a se putea închina liber și în siguranță. Vom afla mai multe despre acești oameni în lecțiile viitoare.

Citește descrierea simbolică pe care a făcut-o Ioan cu privire la această „biserică din pustie”. **Apocalipsa 12:6,14** ■ Numai un Dumnezeu iubitor putea pregăti „un loc” pentru a răspunde nevoilor poporului Său credincios și persecutat. Nu e de mirare că aceștia preferau să moară decât să-L renege!

Timp de mulți ani, influența liderilor bisericii din Roma nu a fost larg răspândită. De fapt, pentru o lungă perioadă de timp, majoritatea creștinilor știau doar că biserica din Roma făcea unele lucruri în mod diferit. Poate ați auzit expresia: „Când ești la Roma, poartă-te ca romanii”. Puțini oameni știu că această expresie a avut inițial legătură cu respectarea Sabatului. Peste tot, creștinii respectau Sabatul zilei a șaptea. În Roma, însă, ei țineau duminica. Așa că, atunci când mergeau la Roma - cu excepția cazului în care erau suficient de curajoși pentru a asculta de Biblie - făceau „cum fac romanii” și se închinau duminica.

Aplicație: Cea mai puternică influență a Romei a fost în marile orașe. În ce fel, faptul că unii trăiau în locuri izolate, la țară, îi ajuta să țină mai ușor Sabatul?

JOI

Două săbii

BISERICA catolică, care și-a avut geneza în orașul Roma, a schimbat încet religia creștină, înlocuind treptat adevărul cu idei păgâne.

Dar exista o problemă care nu era pe placul liderilor bisericii: mulți oameni nu erau de acord cu ei. Acești oameni nu mergeau la biserică duminică; nu se închinau sfinților; nu-și botezau copiii prin stropire; și nu se rugau la „Fecioara Maria”. Erau prea mulți oameni care nu făceau ceea ce liderii bisericii doreau să facă. Deci, ce puteau face în legătură cu această problemă?

Timp de mulți ani, biserica din Roma a vrut o modalitate de a-i forța pe oameni să urmeze poruncile ei. Dar cum putea să facă acest lucru în numele lui Isus? Mulți oameni care cunoșteau Biblia își aminteau ce le spusese Isus ucenicilor Săi. Citește **Marcu 10:42-45**. ■

Când Constantin a pus puterea imperiului la dispoziția liderilor bisericii, aceștia au cedat tentației de a o folosi pentru a-i forța pe oameni să li se supună. Cu toate acestea, ei știau că nu exista niciun sprijin în Biblie pentru acest tip de răutate.

Atunci au găsit o modalitate de a face să pară că Biblia chiar poruncește folosirea forței. Vezi dacă o poți găsi. **Luca 22:38** ■

Ai găsit-o? Nu? Nu-ți face griji! Nu ești orb. Versetul din Luca nu justifică în niciun fel folosirea forței. Dar, într-o vreme în care puțini oameni dețineau sau chiar vedeau o Biblie, a fost scuza de care avea nevoie biserica.

Este încă cunoscută sub numele de doctrina celor „două săbii”. O sabie, spuneau ei, este puterea spirituală a bisericii. Dar Dumnezeu a dat bisericii două săbii. A doua sabie, învățau liderii bisericii, era puterea imperiului, însă controlată de biserică. Această sabie era o una adevărată - de genul celei care putea ucide oameni.

Aplicație: Ce spune Biblia despre folosirea forței? **Mattei 5:39; 26:52; 1 Petru 2:21-23** ■ Ce fel de sabie vor folosi adevărații creștini? **Efesenii 6:17** ■

VINERI

Omul fărădelegii

Am studiat despre începuturile acestei „noi biserici”. Mare parte din ceea ce am văzut nu a fost plăcut. Este interesant, poate, dar teribil de trist atunci când ne oprim să ne gândim la nenumărații oameni care au suferit și au murit sub această putere persecutoare.

Și mai trist este gândul că mulți au fost îndepărtați de la Isus. Poate că s-au mulțumit cu religia pe jumătate păgână care le-a fost predată, dar să moară fără a-L cunoaște cu adevărat pe Isus ca Mântuitor al lor este cel mai rău lucru dintre toate.

Citește 2 Tesaloniceni 2:3-12. ■

De ce am petrecut atât de mult timp învățând despre lucruri care au fost făcute greșit? Pentru că această „biserică nouă” la care ne-am uitat avea să fie cea mai puternică entitate religioasă pentru următorii 1 260 de ani.

Aproape toți adepții adevărați ai lui Dumnezeu s-au confruntat cu întrebarea dacă vor fi loiali lui Dumnezeu sau loiali acestei biserici. Milioane de oameni care au ales să fie credincioși lui Isus și-au pierdut viața.

De asemenea, trebuie să ne amintim că lucrarea Evangheliei este aceea de a îndrepta lucrurile. Oamenii care nu știu nimic despre ereziile introduse în biserică nu vor înțelege ce a spus Pavel despre „omul fărădelegii”. Și o parte din lucrarea Evangheliei este de a „descoperi”, de a arăta tuturor pe „omul fărădelegii”.

Un alt motiv foarte important pentru a cunoaște această istorie se găsește în avertismentul lui Pavel. El menționează două perioade de timp diferite: în primul rând, el scrie despre lucruri care se întâmplau în timpul său (versetul 7); în al doilea rând, despre lucruri care aveau să se întâmple în timpul nostru, chiar înainte de revenirea lui Isus (versetul 8).

La fel ca în cazul atâtor istorii biblice, înființarea „noii biserici” de către „omul fărădelegii” este o ilustrare a ceea ce va face Satana „cu toată puterea, cu semne, cu minuni mincinoase și cu toată înșelăciunea nedreaptă” în viitorul foarte apropiat.

Aplicație: 2 Tesaloniceni 2:12 ■

vorbește despre cei care „au găsit plăcere în nelegiuire”. Ce speranță există pentru cineva care este atras de păcat? Dacă și tu ești atras, ce-I poți cere lui Dumnezeu să facă pentru tine? Ieremia 31:33; Psalmii 40:8 ■

1. Verificarea versetului de memorat.

Numerotează în ordine următoarele părți ale versetului de memorat. (1-6)

- a.) ____ dar, pentru că
- b.) ____ de aceea vă urăște lumea.
- c.) ____ și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii,
- d.) ____ lumea ar iubi ce este al ei,
- e.) ____ Dacă ați fi din lume,
- f.) ____ nu sunteți din lume

2. Păgân sau creștin?

Scrie P în dreptul frazelor care descriu o idee sau o practică păgână.

Scrie S în dreptul frazelor care descriu o credință găsită în Scriptură.

- a.) ____ Adorarea lui Dumnezeu
- b.) ____ Cultul morților
- c.) ____ Sfințirea duminicii
- d.) ____ Botezul prin scufundare
- e.) ____ Botezul copiilor
- f.) ____ Umilința
- g.) ____ Încrederea în învățătura omenească
- h.) ____ Uciderea oricui are altă părere
- i.) ____ Adorarea sfinților și a Fecioarei Maria
- j.) ____ Sfințirea zilei a șaptea
- k.) ____ Botezul prin stropire
- l.) ____ Botezul în numele lui Isus
- m.) ____ Dorința de a fi cei mai importanți
- n.) ____ Fundamentarea credinței pe Biblie.

3. Ajutarea unui păcătos.

Scrie B în dreptul a ceea ce ar trebui să facă biserica atunci când un membru al ei refuză să se pocăiască și alege să continue să păcătuiască? Scrie X în dreptul lucrurilor pe care o biserică nu ar trebui să le facă niciodată.

- a.) ____ Unul sau doi membri ar trebui să-l încurajeze cu dragoste să se pocăiască.
- b.) ____ Este un păcătos, așa că trebuie ucis.
- c.) ____ Dacă refuză să se pocăiască, biserica ar trebui să-l mustre în public.
- d.) ____ Să i se dea o amendă în bani.
- e.) ____ Dacă refuză să se pocăiască, trebuie întreruptă orice părtășie cu acea persoană.
- f.) ____ Trebuie ignorată problema; probabil că păcatul nu este atât de grav până la urmă.
- g.) ____ Păcatul trebuie făcut public imediat.

4. Potrivește:

Matei 5:39	a.) „Sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.”
1 Petru. 2:23	b.) „Pune-ți sabia la locul ei.”
Matei 26:52	c.) „Eu vă spun: «Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău.»”
Efesenii 6:17	d.) „Când era chinuit, nu amenința.”

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Răspândirea luminii

Text de memorat – Matei 5:14,16

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

DUMINICĂ

În Siria

Am petrecut câteva săptămâni învățând cum lucrarea Evangheliei a fost împiedicată de egoism și mândrie. Acum ne vom uita la istoria fericită a locurilor în care mesajul Evangheliei a crescut, de parte de influențele „omului fărădelegii”.

Mai întâi ne vom îndrepta atenția spre Siria, țară aflată la nord-est de Israel. Astăzi, Siria nu mai este la fel de mare ca zona care obișnuia să poarte acest nume. Pe vremea bisericii primare, Siria includea și Palestina, și părți din ceea ce sunt astăzi Turcia, Iordania și Irak.

Când armata romană a distrus Ierusalimul, în anul 70 d.Hr., liderii bisericii creștine timpurii și toate miile de creștini evrei și-au amintit de instrucțiunile lui Isus de a fugi imediat - și au fugit în Siria. **Matei 24:15,16** □

Creștinii nou-veniți din Ierusalim s-au alăturat creștinilor din Siria. Împreună au format o biserică puternică de credincioși biblici. Astfel, Siria a devenit noul sediu al bisericii creștine timpurii.

Ce alte instrucțiuni importante de la Isus și-au amintit creștinii? **Versetul 20** □ Acești creștini au continuat să studieze, să creadă și să asculte de Biblie exact așa cum trebuie - inclusiv porunca cu privire la Sabat. Acest lucru i-a pus în opoziție directă cu liderii bisericii din Roma și Alexandria, care ignorau

adevărurile clare ale Bibliei, aduceau practici păgâne în biserică și încercau să elimine Sabatul.

Educația creștină era foarte importantă pentru biserică primară, iar în Antiohia și Siria a fost înființată o școală pentru pregătirea misionarilor. Scopul lor era să vorbească doar despre adevărurile din Biblie. Ei respingeau învățăturile confuze ale bisericilor din Roma și Alexandria. Un învățat, un om bine educat pe nume Lucian, a fost un profesor evlavios și foarte iubit în această școală din Antiohia. Influența lui s-a răspândit departe, întinzându-se până la țărmurile Irlandei.

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care Lucian le-a făcut a fost să protejeze Scripturile Noului Testament. Mulți oameni încercau să adauge propriile lor idei la Biblie, dar Lucian și alții alături de el au lucrat din greu pentru a opri aceste eforturi.

Aplicație: Putem avea încredere în Biblie așa cum este scrisă? **2 Timotei 3:16,17** □ Ar trebui să avem încredere în oamenii ale căror învățături contrazic Biblia, chiar dacă pretind că sunt savanți bine educați?

LUNI

În China

IERI am analizat biserică timpurie din Siria și am aflat despre creștinii care erau dedicați Scripturilor și dispuși să ia atitu-

Biblia

mea
21 iunie
C.25

spune

dine pentru adevăr. Nu ar trebui să fie o surpriză faptul că acești oameni au fost și ei misionari.

Cu mult timp înainte, chiar la începutul bisericii creștine, Dumnezeu a pregătit calea pentru ca Evanghelia lui Hristos să se răspândească în multe locuri. Recitește povestea uimitoare a ceea ce s-a întâmplat în ziua Cincizecimii. **Faptele apostolilor 2:5-11** □

Unde erau toate acele locuri? Probabil că recunoști unele dintre nume. Dar poate că nu știi că Pont, Capadocia, Frigia, Asia și Pamfilia se aflau în locul a ceea ce se numește acum Turcia. Parthia, Media, Elamul și Mesopotamia se aflau în locul pe care îl numim acum Irak și Iran. Creta este o insulă în Marea Mediterană. Cirene, Libia și Egiptul se află în Africa de Nord.

Dar misionarii creștini nu au mers doar în aceste locuri apropiate. Din Siria, ei au răspândit Evanghelia în toate direcțiile, în multe țări îndepărtate, cum ar fi India și China.

Nu auzim prea des vorbindu-se despre primii creștini din China, dar știm că au fost acolo. În anul 1625, un monument de piatră a fost descoperit lângă Chang-An, vechea capitală a dinastiei Tang. Inscripția de pe el era scrisă atât în chineza veche, cât și în siriană și îi descria pe creștinii care trăiseră acolo în anul 635 d.Hr. Deoarece inscripția vorbea despre respectarea Sabatului, misionarii romano-catolici au distrus inscripția originală. Au făcut o copie pe care scria „duminică” în loc de „Sabat”. Din nefericire pentru planul lor, nimeni nu putea citi partea siriană a textului, așa că au copiat-o așa cum era. Ani mai târziu, după ce savanții au învățat să citească siriană, s-a descoperit înșelăciunea.

De-a lungul secolelor, avem multe relatări despre oameni care au călătorit pe distanțe mari prin regiunile vaste controlate de India și China. Toate acestea descriu un număr mare de creștini care țineau Sabatul, adică Sâmbăta. Unul dintre acești călători, Marco Polo, a relatat că a văzut sute de biserici creștine care țineau sâmbăta.

Aplicație: *Dumnezeu i-a binecuvântat pe acești primi misionari creștini; și, în ciuda persecuției, s-au ridicat multe biserici. Există și astăzi o mare nevoie de misionari. Te-ai gândit cum ar putea Dumnezeu să te folosească pentru a ajuta la răspândirea Evangheliei în alte părți ale lumii?*

MARTI

În India

ÎN sud-vestul Chinei se află marele teritoriu al Indiei, unde Toma, unul dintre discipolii lui Isus, a predicat Evanghelia. Noul Testament nu ne oferă nicio

relatare despre activitatea lui Toma, dar istoria creștină consemnează că acesta și-a dedicat întreaga viață slujirii acolo. După ce i-a condus pe mulți la Hristos atât în China, cât și în India, a fost ucis de preoții brahmani care erau geloși pe influența sa.

La fel ca și creștinii din alte zone aflate în afara influenței romane, „creștinii Sfântului Toma” au practicat credința simplă a Bibliei și au prosperat chiar și sub guverne necreștine. Au existat uneori unele persecuții, dar prea puțin în comparație cu ceea ce au suferit frații lor din Europa.

Mai târziu, odată cu sosirea portughezilor cu preoți iezuiți catolici, acest lucru avea să se schimbe. Aceștia au fost fericiți să găsească peste o sută de biserici creștine de-a lungul coastei Malabar, din sudul Indiei. Dar curând au devenit nemulțumiți când au constatat că acești creștini nu știau nimic despre papa de la Roma. Când li s-a spus credincioșilor nativi să se închine la o imagine a Fecioarei Maria, aceștia au răspuns: „Suntem creștini, nu idolatri!”

Preoții iezuiți au fost furioși că acești credincioși creștini nu se supuneau convingerilor lor. Le displacea în special faptul că aceștia țineau Sabatul zilei a șaptea, ca și evreii.

În timp, Biserica Catolică a început o persecuție teribilă a acestor creștini nevinovați pe care îi numeau „eretici”. Bisericile din India au fost condamnate și distruse pentru că respectau Scripturile. Încă o dată, orice urmă de literatură și arhitectură care aducea dovezi ale unei alte biserici decât cea de la Roma a fost distrusă.

Aplicație: *Suferința umană este unul dintre lucrurile cel mai greu de înțeles, mai ales atunci când cei care suferă sunt cei drepți. Vezi ce răspunsuri poți găsi în Psalmii 11 și 13.* □

MIERCURI

În Irlanda

ÎNAINTE ca primul misionar creștin să ajungă în Irlanda, Dumnezeu începuse să pregătească calea. El aranjează mereu evenimente și pune lucrurile la cale, pentru ca oamenii de pretutindeni să aibă ocazia să afle adevărul despre El. **Faptele apostolilor 17:26,27** □

Dumnezeu a făcut ca vestea bună a Evangheliei care a mers spre est, din Siria în China și India, să meargă și spre vest, din Siria în țările Europei.

Cu mult timp înainte de nașterea lui Isus, un grup de oameni feroce a părăsit Franța. Ei se numeau gali. Au distrus orașul Roma, au continuat să se deplaseze spre est și s-au stabilit într-o zonă cunoscută sub numele de Galatia, în regiunea Siriei. Mulți ani mai

târziu, apostolul Pavel a vizitat Galatia și a dus Evanghelia acestor oameni păgâni. Una dintre cărțile Bibliei, Galateni, este o scrisoare pe care Pavel le-a scris-o.

În primele secole ale Bisericii creștine, legăturile de limbă și cultură îi mai legau pe acești galateni de rudele lor rămase în Europa. Deoarece comerțul și călătoriile erau frecvente între Europa și regiunea Siriei în care trăiau galatenii, Evanghelia pură s-a răspândit la aceste rude îndepărtate din Franța, iar apoi în Anglia, Scoția și Irlanda.

Cel mai cunoscut dintre cei care au contribuit la răspândirea Evangheliei în aceste regiuni a fost un bărbat pe nume Patrick. Astăzi el este cunoscut sub numele de Sfântul Patrick. Unii oameni poartă verde de sărbătoarea *Sfântului Patrick*.

Este interesant faptul că Biserica Catolică i-a acordat lui Patrick titlul de „sfânt”. Dar el a fost un convertit la Evanghelia siriană și un om care respecta sâmbăta. El nu a aparținut niciodată Bisericii Catolice. Creștinismul lui Patrick nu semăna deloc cu cel corupt care venea din orașele Roma și Alexandria.

Patrick a văzut în mod clar valoarea școlilor creștine. Una dintre școlile sale, Armagh, a avut la un moment dat 7 000 de elevi. Mulți dintre ei au plecat ca misionari.

După moartea lui Patrick, reprezentanți ai Romei au venit în Irlanda. Aceștia nu au fost de acord cu ideile lui Patrick. Prima lor măsură a fost să atace bisericile și școlile pe care le înființase.

Aplicație: *Și astăzi, la fel ca în zilele lui Patrick, planul lui Dumnezeu pentru o educație adevărată este important. Care este baza unei educații evlavioase? Psalmii 111:10; Proverbele 4:7* ☐ *Te ajută educația ta să înțelegi adevărurile importante ale Cuvântului lui Dumnezeu?*

JOI

În Scoția și în Anglia

DEOARECE Patrick s-a bazat pe Dumnezeu și pe Cuvântul Său și s-a dăruit în totalitate împărtășirii Evangheliei cu alții, lucrarea din Irlanda a avut mult succes. Școlile pe care le-a înființat au format mii de elevi care i-au continuat lucrarea. Un student, Columba, a făcut o lucrare foarte asemănătoare cu cea a lui Patrick în țara vecină, Scoția.

Columba a frecventat trei dintre școlile lui Patrick. Ultima dintre acestea a fost la Clonard. Aceasta era mică în comparație cu Armagh - avea doar 3 000 de elevi. În timp ce se afla la Clonard, Columba a devenit un expert în dificila muncă de copiere manuală a

manuscriselor Bibliei. După câțiva ani, însă, a simțit că Dumnezeu îl cheamă să lucreze ca misionar.

Astfel, la vârsta de 25 de ani, Columba a înființat o biserică în nordul Irlandei; și în următorii șapte ani, se spune că a înființat 300 de biserici acolo.

La numai 33 de ani, Columba a decis să ducă Evanghelia în Scoția. Majoritatea oamenilor care locuiau acolo erau păgâni, dar Columba a acceptat provocarea.

Plecând spre Scoția cu aproximativ 200 de tovarăși, s-a stabilit pe o insulă mică (1,6 km lățime și 5,6 km lungime) numită Iona. A înființat imediat o școală și a început să răspândească Evanghelia. Această lucrare a continuat acolo timp de 641 de ani, până în anul 1204 d.Hr., când adepții lui Columba au fost forțați de către preoții catolici să părăsească insula.

Școala lui Columba era simplă. Nu existau clădiri luxoase, dar era mult de muncă în grădini, păduri, livezi și pajiști. Munca grea și sacrificiul de sine au fost întotdeauna necesare pentru formarea misionarilor, iar școala de pe insula Iona era tocmai o școală de formare a misionarilor.

În curând, majoritatea oamenilor din Scoția au devenit creștini, iar mii de misionari de acolo au introdus în secret în Europa broșuri scrise de mână și porțiuni din Biblie. Împreună cu ei mergea și mesajul simplu al Evangheliei, mesaj pe care Pavel îl transmitea galatenilor cu atâția ani înainte.

Aplicație: *Ce vrei să faci în viață? Multe lucruri sunt foarte lăudate - bogăția, faima și îndemânarea în sport. Dar oare acest gen de lucruri îi vor ajuta cu adevărat pe alții? Ecclesiastul 2:11* ☐ *Cum ar trebui să-ți petreci viața? Ioan 12:24-26* ☐

VINERI

În Europa

LUCRAREA lui Patrick a dus la lucrarea lui Columba, iar lucrarea acestuia din urmă a dus la lucrarea unui alt misionar credincios numit Columbanus. Sacrificiul acestor trei misionari pionieri a făcut mult mai mult decât avem timp să aflăm. Deși ne concentrăm

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

asupra celor mai cunoscuți dintre oamenii pe care Patrick i-a influențat, au existat sute, dacă nu chiar mii de alte persoane.

După câțiva ani de studiu la școala din Bangor, Irlanda, un tânăr înalt pe nume Columbanus i s-a alăturat lui Columba, pe insula Iona, și a lucrat cu el pentru o vreme. Apoi a simțit că Dumnezeu îl cheamă să meargă ca misionar în Franța. În jurul anului 590 d.Hr., Columbanus a dus Evanghelia celtică din Irlanda la „creștinii” slabi, pe jumătate păgâni, din Europa.

Împreună cu doisprezece tovarăși, a pornit să construiască o școală în pustiu Franței. Urmând planul din Iona, au defrișat terenuri, au plantat culturi și au înființat meserii practice. Ca răspuns la întrebările ce li se adresau, spuneau mereu: „Noi suntem irlandezi, locuind chiar la capătul pământului. Suntem oameni care nu primim nimic altceva decât doctrina apostolilor și a evangheliștilor”.

În scurt timp, au fost înființate încă două școli, și mulți tineri s-au înscris în căutarea unei educații. În anii care au urmat, Columbanus a călătorit prin Germania și Elveția, înființând școli pe unde mergea. Ca urmare a acestei lucrări, nevoile fizice ale oamenilor au fost mai bine satisfăcute, educația lor s-a îmbunătățit, iar viețile lor s-au schimbat pe măsură ce învățau Scripturile.

Când avea mai mult de 70 de ani, Columbanus a traversat munții Alpi, în nordul Italiei. Aici i s-a dat o proprietate bisericească în ruină, lângă Bobbio, pentru a începe încă o școală.

Aplicație: Citește 1 Corinteni 3:10-13. Lucrarea acestor misionari a avut mult succes. De ce? Ce i-a inspirat pe atât de mulți să le urmeze exemplul? Ce este mai important pentru un învățător - ceea ce spune sau cum trăiește?

Încercuiește cu roșu verbele din textul de mai jos. Gândește-te la ceea ce Isus le cere urmașilor Săi să facă, inclusiv ție. Subliniază porunca Sa cu albastru și promisiunea Sa cu verde.

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” Matei 28:19,20.

Tragedia Veacurilor
pp. 61-63

Referințe

Descifrează numele următoarelor țări sau locuri.

1. _____ IRIAS	5. _____ NAICH
2. _____ DAIRLNA	6. _____ NAIDI
3. _____ OSCAIT	7. _____ AGLINA
4. _____ AȚANFR	8. _____ AINO

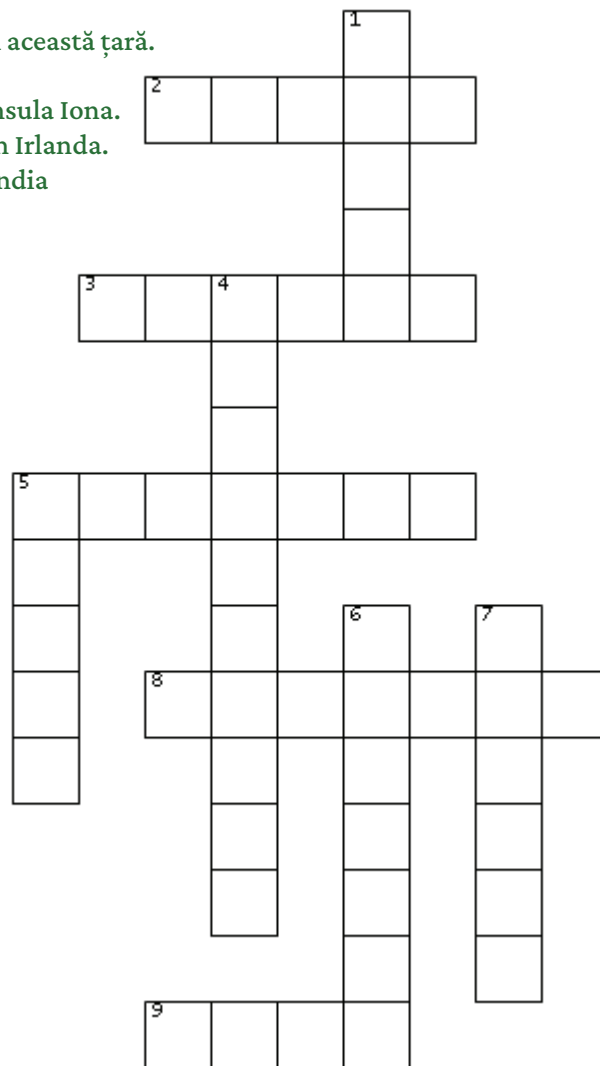
Rezolva rebusul!

ORIZONTALĂ

- Toma a fost misionar în această țară.
- A fost misionar în Siria.
- A înființat o școală pe insula Iona.
- A înființat multe școli în Irlanda.
- Apostol și misionar în India

VERTICALĂ

- Mulți creștini au plecat în această țară atunci când Ierusalimul a fost distrus.
- Elev al lui Columba și misionar în Europa.
- Respectarea Sabatului a fost consemnată pe un monument de piatră găsit în această țară.
- Patrick a înființat multe școli în această țară.
- Columba a mers ca misionar în această țară.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Misionari credincioși

Text de memorat – Matei 10:16

„Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii.”

DUMINICĂ

Creștinismul celtic

PÂNĂ în anul 600 d.Hr., datorită muncii credincioase a unor misionari precum Patrick, creștinismul celtic (originar din Irlanda) s-a răspândit în cea mai mare parte a Europei, inclusiv în insulele britanice. Acest lucru i-a deranjat foarte mult pe cei care doreau să existe doar creștinismul roman.

Creștinismul celtic și creștinismul roman pur și simplu nu erau același lucru. Erau construite pe fundații diferite, funcționau diferit și învățau diferit. În mod cert, în timp, avea să existe un conflict între ele.

În cele din urmă, Papa Grigore a trimis în Anglia un episcop pe nume Augustin, pentru a opri răspândirea creștinismului celtic. De ce au provocat Patrick și succesorii săi atât de multă îngrijorare? Ei nu au ucis și nu au furat. Nu au fost lacomi. Li s-ar putea reproșa doar că au fost prea generoși. Care a fost problema? Care erau diferențele?

Principală diferență, cea care a supărat cel mai mult Roma catolică, a fost faptul că celții creștini respectau Sabatul zilei a șaptea. Iată și alte diferențe: credința în a doua venire literală a lui Isus, insistarea asupra respectării Celor Zece Porunci, respingerea ideii că faptele noastre ne salvează, practicarea botezului prin scufundare și refuzul de a-l recunoaște pe papă ca fiind mai important decât toți ceilalți.

Acestea au fost câteva dintre lucrurile care au supărat Roma. În cele din urmă, Roma a avut succes. Din păcate, prin înșelăciune și persecuție, ultimele biserici celtice organizate în Insulele Britanice au dispărut în anul 777 d.Hr. Dar învățăturile creștinismului celtic nu au dispărut din mințile oamenilor. Timp de sute de ani, biserica romano-catolică a continuat să-i condamne și să-i persecute pe cei care practicau vechea religie celtică. Cu toate acestea, oamenii au continuat să admire munca și învățăturile lui Patrick și ale numeroșilor săi tovarăși de lucru.

La aproximativ cinci sute de ani de la moartea lui Patrick, a avut loc o schimbare. Roma nu i-a mai condamnat pe misionarii celți. În schimb, i-a numit „sfînți”! Dar nu se mai vorbea de Sabat sau de alte diferențe. În schimb, Roma a inventat povești despre Patrick, ca și cum acesta ar fi fost un ucigaș de dragoni și un slujitor al papei.

Aplicație: *Cele mai vechi consemnări încă arată că Patrick și celții au învățat doar adevărul din Biblie. Dar cei care scriu istoria pot minți. Este istoria Bibliei adevărată? Psalmii 119:160* ☐ *Ce ai face dacă ai descoperi că ceea ce crezi nu este în concordanță cu Biblia?*

LUNI

Creștinii din nordul Italiei

Am urmărit modul în care influența bisericii siriene a ajuns până în est, în China și India, și în vest, din Galia (Franța) până în Irlanda. Am văzut cum s-a întors din nou în Europa, deoarece stu-

Biblia

mea
28 iunie
C 26

spune

denții din școlile misionare celtice au dus Evanghelia în Franța, Germania și Elveția.

Frumosul oraș Milano, din nordul Italiei, a devenit legătura dintre bisericile din est și cele din Europa. Liderii bisericilor din aceste locuri s-au întâlnit la Milano de mai multe ori. Influența acestor întâlniri importante s-a întins pe sute de ani. Din nefericire, Ambrozie, episcopul de Milano, nu a avut suficient curaj pentru a susține adevărul. El a spus că ținea Sabatul zilei a șaptea la Milano și duminica la Roma. Adevărații credincioși pe care trebuia să-i conducă Ambrozie erau mai credincioși lui Isus decât el. Este exemplul lui Ambrozie unul sigur de urmat? **Luca 12:1; 16:10; Iov 27:8** ■

Dar, în ciuda slăbiciunii episcopului, aproximativ 400 de ani mai târziu (în anul 791 d.Hr.), locuitorii din Milano încă țineau sâmbăta. De unde știm noi asta? Pentru că biserica romano-catolică le poruncează să nu mai facă acest lucru!

Pe măsură ce condițiile din cadrul rămășițelor vechiului Imperiu Roman se înrăutățeau, regiunea Milano și nordul Alpilor italieni aveau tot mai puțină comunicare cu tovarășii credincioși din celelalte părți ale lumii. De asemenea, aveau mai multe dificultăți din partea bisericii din Roma. Cei care - spre deosebire de Ambrozie - nu voiau să compromită adevărul, pentru siguranță, s-au mutat în munții Alpi, din ce în ce mai departe.

La câțiva ani după moartea lui Ambrozie, în anul 397 d.Hr., un oficial catolic foarte plimbat, Vigilantius Leo, și-a dat seama că nu putea să urmeze căile bisericii romano-catolice și să aibă conștiința împăcată. În schimb, s-a alăturat credincioșilor creștini din Alpi. Curând, scrierile sale au făcut din el cel mai faimos și mai urât dintre „eretici” din munți.

Aplicație: *Vigilantius avea bani, poziție, inteligență și prieteni care l-ar fi putut transforma într-un „succes” extraordinar în biserică. De ce a renunțat la toate acestea pentru a se alătura adevăratei biserici a lui Isus?* **Evrei 11:24-27; Psalmii 84:10** ■

MARTI

Vigilantius Leo

ÎN ciuda faptului că Vigilantius Leo este cunoscut pentru ceea ce a scris, noi nu avem astăzi niciuna dintre scrierile sale - nicio carte, nici măcar un tratat, un paragraf sau un cuvânt. Dar știm că el s-a opus practicilor păgâne care deveneau din ce în ce mai mult o parte a religiei romano-catolice.

El a arătat că Biblia nu învață că cei care se numesc creștini ar trebui să se închine la oasele „sfinților” (moaște) și să spună rugăciuni pentru cei morți. De asemenea, el a spus că arderea lumânărilor în biserică nu-L impresiona pe Dumnezeu.

De unde știm toate acestea? Pentru că Ieronim, un erudit catolic, a spus de nenumărate ori, într-un limbaj foarte puternic, că Vigilantius a greșit în toate aceste puncte.

Vigilantius a subliniat, de asemenea, că Biblia vorbește despre diaconi și prezbiteri care erau căsătoriți. **1 Timotei 3:12** ■ Acest lucru l-a infuriat în mod deosebit pe Ieronim, deoarece el spunea că preoții bisericii nu se pot căsători. În ciuda a ceea ce spune Biblia, ideea lui Ieronim a devenit în cele din urmă regula oficială pentru preoții romano-catolici; și încă mai este.

Biserica Catolică a salvat scrierile lui Ieronim, în timp ce a distrus în mod deliberat scrierile lui Vigilantius și mii de alte manuscrise neprețuite, copiate și păstrate de biserica siriană. Dar nimeni nu i-a putut clătina influența printre oamenii din Alpi. Le-a fost de un ase-

menea ajutor și i-a inspirat pe atât de mulți alții să li se alăture, încât romano-catolicii au început să-i numească pe toți „leoniști”, după cel de-al doilea nume al său.

De-a lungul secolelor, acești oameni din Alpi și urmașii lor vor fi găsiți sub multe nume diferite. Cele mai multe dintre ele se doreau a fi insulte, dar acești oameni credincioși nu păreau să le dea atenție. Pur și simplu au făcut tot ce au putut pentru a trăi o viață demnă de singurul nume care conta cu adevărat - creștini.

Aplicație: *Fie iubim adevărul, fie iubim minciunile lui Satana.* **2 Tesaloniceni 2:10,11** ■ *Mintea noastră acceptă în mod natural sugestiile lui Satana și numai Duhul Sfânt ne poate ajuta să iubim adevărul.*

MIERCURI

Negustorii misionari

UN alt nume pentru „leoniști” era „oamenii văilor”, pentru că mulți dintre ei trăiau în văile munților pentru a fi în siguranță. Dar ei nu erau dispuși să rămână, pur și simplu, în văile lor, în timp ce alții nu aveau acces la Evanghelia pe care ei o iubeau.

Misionarii, într-un flux continuu, au plecat din văi către ținuturile din jur. De obicei mergeau câte doi, un tânăr lucrând cu un misionar mai în vârstă și mai experimentat. Uneori, tinerii călătoreau la Paris, în

Franța, și căutau o educație la universitatea de acolo. Acest lucru se făcea cu mare prudență, pentru că știau din experiență că o școală care nu funcționa după principiile lui Dumnezeu era un dușman periculos.

Un studiu atent al Scripturii era o parte foarte importantă a pregătirii pentru orice slujbă la care Dumnezeu i-ar fi chemat. În școlile din văi, atât băieții, cât și fetele învățau să citească și să scrie. Ei memorau pasaje lungi din Scriptură, lucrând adesea în grupuri, pentru a fi siguri că, dacă ar fi pierdut vreodată vreun exemplar scris al Bibliei, ar fi putut să îl reproducă din memorie.

Oriunde s-ar fi dus, știau că trebuie să fie precauți. Un cuvânt rostit în locul sau la momentul nepotrivit îi putea costa cu ușurință viața. De fapt, s-a estimat că aproape un sfert dintre misionarii lor au fost capturați și uciși. Totuși, au continuat să fie misionari. **Ioan 15:12,13,18-20** □

Misionarii din văi mergeau adesea ca negustori ambulanți, ducându-și mărfurile din sat în sat. Dar de o valoare mai mare decât țesăturile sau ustensilele pe care le puteau oferi în piețe erau micile pasaje din Scriptură. Acestea erau scrise cu grijă și ascunse adesea într-un buzunar secret al hainelor lor. Când găseau pe cineva care părea să aibă o inimă receptivă, puteau - dacă li se părea sigur să facă acest lucru - să îi ofere un mic fragment din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru majoritatea oamenilor, acest lucru era mult mai rar decât aurul. După ce se rugau sau explicau pe scurt vreun adevăr din Biblie, misionarii se îndreptau spre un alt oraș.

În acest fel, adevărurile despre care ne gândim adesea că au fost restaurate mai târziu, prin Reformă, erau, de fapt, prezente în mare parte din Europa cu sute de ani înainte.

Aplicație: Ai o Biblie proprie? În multe case, multe Biblii ar putea fi găsite cu ușurință pe rafturile de cărți. Ce binecuvântare este aceasta! Dar adevărata binecuvântare pentru tine vine dacă citești și înveți ce se găsește în Biblie.

JOI

Valdenzii

MISIONARIII din văi au avut cea mai puternică influență în sud-estul Franței și în nordul Italiei, dar influența lor a mers adesea mult mai departe. Ei au lucrat în multe țări și au primit multe nume diferite. De fapt, acești misionari care au predicat adevărul biblic au fost numiți sub atât de multe nume, încât ar putea fi derutant. Astăzi ei sunt cunoscuți sub numele de valdenzi.

Mai ales după anii 1200 d.Hr., a fost adesea folosită explicația că valdenzii au primit acest nume după Peter Waldo. Peter era un negustor bogat care și-a pus banii și energia în sprijinul lucrării lui Dumnezeu. El a încurajat în mod special traducerea și copierea Bibliei valdenze, din limba latină în diferitele limbi de circulație de atunci. Dar, cu siguranță, nu Peter a fost sursa „erezilor”. Creștinii credincioși învățau aceleași adevăruri biblice încă de pe vremea lui Isus, cu mai bine de o mie de ani înaintea lui Peter.

Biserica romano-catolică pretindea că este continuatoarea bisericii creștine timpurii înființate de Isus și de ucenicii Săi. Ei au încercat să îi facă pe oameni să creadă că biserica valdenză susținea erezii „recente”. Dar, de fapt, valdenzii erau cei care respectau Evanghelia, așa cum fusese ea prezentată încă din timpul lui Isus. Dar, indiferent de numele pe care l-au primit, biserica din Roma i-a acuzat întotdeauna pe valdenzi că sunt scandalagii și eretici. Timp de sute de ani, toți valdenzii (mii!) care au fost judecați, condamnați și executați au fost acuzați de aceleași „erezii”. Cum e posibil așa ceva? Pentru că toți au crezut și au trăit după ceea ce învață Biblia.

Aplicație: Ce spune Biblia despre importanța a ceea ce cred oamenii despre noi? **Luca 6:26** □ De ce astăzi există atât de puțină persecuție în unele părți ale lumii? **Ioan 7:7** □ Compară cu **Ioan 15:19**. □

VINERI

Salvări miraculoase

POVESTIRILE valdenze sunt printre cele mai palpante din istoria sacră. De multe ori, armatele Franței și ale Romei au venit în văile lor, hotărâte să îi distrugă pe eretici pentru totdeauna. Dar chiar dacă mii de oameni au fost uciși fără milă, Dumnezeu a protejat întotdeauna o mică rămășiță a poporului pentru a continua lucrarea Sa.

Unul dintre cele mai faimoase atacuri a avut loc în 1488, când o armată uriașă i-a alungat pe valdenzi din

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

„ValLouise”. Trei mii de locuitori pașnici ai văii au fugit într-o peșteră mare pentru siguranță, dar ascunzătoarea lor a fost descoperită. Soldații au făcut un foc la gura peșterii și i-au ucis pe toți.

Reprezentantul papal, mulțumit de succesul său, și-a îndreptat armata spre o a doua vale, hotărât să își termine treaba. Aici, valdenzii au ales din nou să se retragă în loc să lupte și au urcat într-o fortăreață înaltă și stâncoasă cunoscută sub numele de Pradel Tor. Dar armata atacatoare i-a urmat, prinzându-i într-o zonă în care nu se mai puteau retrage.

Fugarii și-au dat seama că rugăciunea era singura lor speranță. În timp ce armata înainta printr-un canion îngust, un mic nor alb a apărut în vârful muntelui. Pentru armată nu însemna nimic; dar pentru valdenzi era un semn de salvare.

Cu uimire și recunoștință au privit norul crescând rapid, întunecându-se și coborând chiar în canionul în care dușmanii lor urcau pe munte. În curând, armata s-a trezit prinsă în întuneric, incapabilă să avanseze sau să se retragă. Valdenzii, văzând că Dumnezeu lucrează în favoarea lor, s-au întors și și-au atacat dușmanii. În confuzie și panică, soldații s-au luptat între ei și au căzut de pe poteca îngustă care cobora printre stânci până la râul de jos. Foarte puțini dintre ei au supraviețuit.

Aplicație: Citește Evrei 11:32-40. ☐ Valdenzii s-au alăturat altor oameni ai credinței. Ai vrea să fii unul dintre eroii credinței?

Cum au rezistat ei?

Citește Evrei 11:24-27. Numerotează frazele în ordine. (1-9)

- _____ ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului,
- _____ n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,
- _____ decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.
- _____ Prin credință Moise, când s-a făcut mare,
- _____ El socotea ocară lui Hristos
- _____ pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
- _____ pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.
- _____ ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu
- _____ Prin credință a părăsit Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului;

2. Adevărat sau fals?

- A / F Oamenii din Milano țineau Sabatul zilei a șaptea în anul 791 d.Hr., la aproximativ 760 de ani după moartea lui Isus.
- A / F Peter Waldo a răspândit „ereziile” de care dușmanii îi acuzau pe valdenzi că le cred.
- A / F Peter Waldo a încurajat traducerea și copierea Bibliei valdenze în limbile de circulație ale vremii sale.
- A / F Valdenzii erau îngroziți de ideea de a muri ca martiri.
- A / F Dumnezeu nu a permis niciodată ca măcar un singur valdenz să fie ucis.
- A / F Dumnezeu dorește foarte mult ca cei răi să se întoarcă de la căile lor rele și să fie salvați.
- A / F Întotdeauna au existat cel puțin câțiva oameni pe pământ care au fost loiali lui Dumnezeu și au ținut adevăratul Sabat.
- A / F Scopul Romei a fost să scape de orice „eretic” și de orice dovadă că cineva credea altfel.
- A / F Valdenzii aveau Biblia în limba lor cu sute de ani înainte de începerea Reformei protestante.

3. Completează spațiile libere folosind imaginile ca indicii.

Iată, Eu vă trimit ca pe niște _____ în mijlocul _____ . Fiți dar înțelepți ca _____ și fără răutate ca _____ .

Tragedia veacurilor,
pp. 64-78

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

